የሐዋርያት ሥራ ።

ምዕራፍ ፩ ።

ቴዎፍሎስ ሆይ ፥ ኢየሱስ የመረጣቸውን ሐዋርያትን ፩-፪ ፤
በመንፈስ ቅዱስ ካዘዛቸው በኋላ እስከ ዐረገበት ቀን ድረስ ፥
ያደርገውና ያስተምረው ዘንድ ስለ ጀመረው ሁሉ መጀ
መሪያውን ነገር ጻፍሁ ፤ ደግሞ አርባ ቀን እየታያቸው ፫ ፤
ስለ እግዚአብሔርም መንግሥት ነገር እየነገራቸው ፥ በብዙ
ማስረጃ ከሕማማቱ በኋላ ሕያው ሆኖ ለእነርሱ ራሱን
አሳያቸው ። ከእነርሱም ጋር አብሮ ሳለ ከኢየሩሳሌም ፬ ፤
እንዳይወጡ አዘዛቸው ፤ ነገር ግን ፦ ከእኔ የሰማችሁትን
አብ የሰጠውን የተስፋ ቃል ጠብቁ ፤ ዮሐንስ በውኃ አጥ ፭ ፤
ምቆ ነበርና ፥ እናንተ ግን ከጥቂት ቀን በኋላ በመን
ፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ አለ ።
እነርሱም በተሰበሰቡ ጊዜ ፦ ጌታ ሆይ ፥ በዚህ ወራት ፮ ፤
ለእስራኤል መንግሥትን ትመልሳለህን ? ብለው ጠየቁት ።
እርሱም ፦ አብ በገዛ ሥልጣኑ ያደረገውን ወራትንና ፯ ፤
ዘመናትን ታውቁ ዘንድ ለእናንተ አልተሰጣችሁም ፤
ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይ ፰ ፤
ልን ትቀበላላችሁ ፥ በኢየሩሳሌምም በይሁዳም ሁሉ በሰ
ማርያም እስከ ምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቼ ትሆናላ
ችሁ አለ ። ይህንም ከተናገረ በኋላ እነርሱ እያዩት ከፍ ፱ ፤
ከፍ አለ ፤ ደመናም ከዓይናቸው ሰውራ ተቀበለችው ።
እርሱም ሲሄድ ወደ ሰማይ ትኵር ብለው ሲመለከቱ ሳሉ ፥ ፲ ፤
እነሆ ፥ ነጫጭ ልብስ የለበሱ ሁለት ሰዎች በአጠገባ
ቸው ቆሙ ፤ ደግሞም ፦ የገሊላ ሰዎች ሆይ ፥ ወደ ሰማይ ፲፩ ፤
እየተመለከታችሁ ስለ ምን ቆማችኋል ? ይህ ከእናንተ
ወደ ሰማይ የወጣው ኢየሱስ ወደ ሰማይ ሲሄድ እንዳያ
ችሁት ፥ እንዲሁ ይመጣል አሉአቸው ።
በዚያን ጊዜ ደብረ ዘይት ከሚባለው ተራራ ወደ ኢየ ፲፪ ፤
ሩሳሌም ተመለሱ ፥ እርሱም ከኢየሩሳሌም የሰንበት መን
ገድ ያህል የራቀ ነው ። በገቡም ጊዜ ወደሚኖሩበት ሰገ ፲፫ ፤

ነት ወጡ ፤ ጴጥሮስና ዮሐንስም ያዕቆብም እንድርያስም ፤
ፊልጶስም ፤ ቶማስም ፤ በርተሎሜዎስም ፤ ማቴዎስም ፤
የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም ፤ ቀናተኛ የሚባለው ስምዖ
፲፬ ፤ ንም ፤ የያዕቆብ ልጅ ይሁዳም ። እነዚህ ሁሉ ከሴቶችና
ከኢየሱስ እናት ከማርያም ከወንድሞቹም ጋር በአንድ
ልብ ሆነው ለጸሎት ይተጉ ነበር ።
፲፭ ፤ በዚህም ወራት ጴጥሮስ መቶ ሀያ በሚያህል በሰዎች
ማኅበር አብረው በነበሩ በወንድሞቹ መካከል ተነሥቶ
፲፮ ፤ አለ ፦ ወንድሞች ሆይ ፤ ኢየሱስን ለያዙት መሪ ስለ ሆና
ቸው ስለ ይሁዳ መንፈስ ቅዱስ አስቀድሞ በዳዊት አፍ
የተናገረው የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ይገባ ነበር ፤
፲፯ ፤ ከእኛ ጋር ተቈጥሮ ነበርና ፤ ለዚህም አገልግሎት ታድሎ
፲፰ ፤ ነበርና ። ይህም ሰው በዓመፃ ዋጋ መሬት ገዛ በግንባሩም
ተደፍቶ ከመካከሉ ተሰነጠቀ አንጀቱም ሁሉ ተዘረገፈ ፤
፲፱ ፤ በኢየሩሳሌምም ለሚኖሩ ሁሉ ታወቀ ፤ ስለዚህም ያ
መሬት በቋንቋቸው አኬልዳማ ተብሎ ተጠራ ፤ እርሱም
፳ ፤ የደም መሬት ማለት ነው ። በመዝሙር መጽሐፍ ፦ መኖ
ሪያው ምድረ በዳ ትሁን የሚኖርባትም አይኑር ፤ ጳጵ
ስናውንም ፦ ሹመቱን ሌላ ይውሰዳት ተብሎ ተጽፎአልና ።
፳፩ - ስለዚህ ከዮሐንስ ጥምቀት ጀምሮ ከእኛ ዘንድ እስካረገ
፳፪ ፤ በት ቀን ድረስ ፤ ጌታ ኢየሱስ በእኛ መካከል በገባበትና
በወጣበት ዘመን ሁሉ ከእኛ ጋር አብረው ከነበሩት
ሰዎች ፤ ከእነዚህ አንዱ ከእኛ ጋር የትንሣኤው ምስክር
፳፫ ፤ ይሆን ዘንድ ይገባል ። ኢዮስጦስም የሚሉትን በርሳባን
፳፬ - የተባለውን ዮሴፍንና ማትያስን ሁለቱን አቆሙ ። ሲጸ
፳፭ ፤ ልዩም ፦ የሁሉን ልብ የምታውቅ አንተ ጌታ ሆይ ፤
ይሁዳ ወደ ገዛ ራሱ ስፍራ ይሄድ ዘንድ በተዋት በዚህች
አገልግሎትና ሐዋርያነት ስፍራን እንዲቀበል የመረጥ
፳፮ ፤ ኸውን ከእነዚህ ከሁለቱ አንዱን ሹመው አሉ ። ዕጣም
ተጣጣሉላቸው ፤ ዕጣውም ለማትያስ ወደቀና ከአሥራ
አንዱ ሐዋርያት ጋር ተቈጠረ ።

ምዕራፍ ፪ ።

በዓለ ኀምሳ የተባለውም ቀን በደረሰ ጊዜ ፤ ሁሉም ፩ ፤
በአንድ ልብ ሆነው አብረው ሳሉ ፤ ድንገት ንንደሚነ ፪ ፤
ጥቅ ዓውሎ ነፋስ ከሰማይ ድምፅ መጣ ፤ ተቀምጠው የነ
በሩበትንም ቤት ሁሉ ሞላው ። እንደ እሳትም የተከፋፈሉ ፫ ፤
ልሳኖች ታዩአቸው ፤ በያንዳንዳቸውም ላይ ተቀመጡባ
ቸው ። በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው ፤ መንፈስም ፬ ፤
ይናገሩ ዘንድ እንደ ሰጣቸው በሌላ ልሳኖች ይናገሩ ጀመር ።
ከሰማይም በታች ካሉ ሕዝብ ሁሉ በጸሎት የተጉ አይ ፭ ፤
ሁድ በኢየሩሳሌም ይኖሩ ነበር ፤ ይህም ድምፅ በሆነ ጊዜ ፮ ፤
ሕዝብ ሁሉ ተሰበሰቡ ፤ እያንዳንዱም በገዛ ቋንቋው ሲና
ገሩ ይሰማ ስለ ነበር የሚሉትን አጡ ። ተገርመውም ተደ ፯ ፤
ንቀውም እንዲህ አሉ ፦ እነሆ ፤ እነዚህ የሚናገሩት ሁሉ
የገሊላ ሰዎች አይደሉምን ? እኛም እያንዳንዳችን የተወ ፰ ፤
ለድንበትን የገዛ ቋንቋችንን እንዴት እንሰማለን ? የጳር ፱ ፤
ቴና የሜድ የኢላሜጤም ሰዎች ፤ በሁለት ወንዝም መካ
ከል በይሁዳም በቀጰዶቅያም በጳንጦስም በእስያም ፤ በፍ ፲ ፤
ርግያም በጵንፍልያም በግብፅም በቀሬናም በኩል ባሉት
በሊቢያ ወረዳዎች የምንኖር ፤ በሮሜም የምንቀመጥ ፤
አይሁድም ወደ ይሁዲነትም የገባን ፤ የቀርጤስና የዓረብ ፲፩ ፤
ሰዎች ፤ የእግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ በልሳኖቻችን ሲና
ገሩ እንሰማቸዋለን ። ሁሉም ተገረሙና አመንትተው ፲፪ ፤
እርስ በርሳቸው ፦ እንጃ ይህ ምን ይሆን ? አሉ ። ሌሎች ፲፫ ፤
ግን እያፌዙባቸው ፦ ጉሽ የወይን ጠጅ ጠግበዋል አሉ ።
ነገር ግን ጴጥሮስ ከአሥራ አንዱ ጋር ቆመ ፤ ድምፁ ፲፬ ፤
ንም ከፍ አድርጎ እንዲህ ሲል ተናገራቸው ፦ አይሁድ
በኢየሩሳሌምም የምትኖሩ ሁላችሁ ፤ ይህ በእናንተ ዘንድ
የታወቀ ይሁን ፤ ቃሎቼንም አድምጡ ። ለእናንተ እንደ ፲፭ ፤
መሰላችሁ እነዚህ የሰከሩ አይደሉም ፤ ከቀኑ ሦስተኛ ሰዓት
ነውና ፤ ነገር ግን ይህ በነቢዩ በኢዩኤል የተባለው ነው ፦ ፲፮ ፤

፲፯ እግዚአብሔር ይላል ፦ በመጨረሻው ቀን እንዲህ
ይሆናል ፤ ሥጋ በለበሰ ሁሉ ላይ ከመንፈሴ አፈሳ
ለሁ ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢት ይና
ገራሉ ፤ ጐበዞቻችሁም ራእይ ያያሉ ፤ ሽማግሌዎቻች
፲፰ ሁም ሕልም ያልማሉ ፤ ደግሞም በዚያች ወራት በወ
ንዶችና በሴቶች ባሪያዎቼ ላይ ከመንፈሴ አፈሳለሁ
፲፱ ትንቢትም ይናገራሉ ። ድንቆችን በላይ በሰማይ ፤
ምልክቶችንም በታች በምድር እሰጣለሁ ፤ ደምም
፳ እሳትም የጢስ ጭጋግም ይሆናል ፤ ታላቅ የሆነ የተ
ሰማም የጌታ ቀን ሳይመጣ ፀሐይ ወደ ጨለማ ጨረ
፳፩ ቃም ወደ ደም ይለወጣሉ ። የጌታን ስም የሚጠ
ራም ሁሉ ይድናል ።
፳፪ የእስራኤል ሰዎች ሆይ ፤ ይህን ቃል ስሙ ፤ ራሳችሁ
እንደምታውቁ ፤ የናዝሬቱ ኢየሱስ እግዚአብሔር በመካ
ከላችሁ በእርሱ በኩል ባደረገው ተአምራትና በድንቆች
በምልክቶችም ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ የተገለጠ
፳፫ ሰው ነበረ ፤ እርሱንም በእግዚአብሔር በተወሰነው አሳ
ቡና በቀደመው እውቀቱ ተሰጥቶ በዓመፀኞች እጅ ሰቅ
፳፬ ላችሁ ገደላችሁት ። እግዚአብሔር ግን የሞትን ጣር አጥ
፳፭ ፍቶ አስነሣው ፤ ሞት ይይዘው ዘንድ አልቻለምና ። ዳዊት
ስለ እርሱ እንዲህ ይላልና ፦
ጌታን ሁልጊዜ በፊቴ አየሁት ፤ እንዳልታወክ በቀኜ
፳፮ ነውና ። ስለዚህ ልቤን ደስ አለው ፤ ልሳኔም ሐሤት
፳፯ አደረገ ፤ ደግሞም ሥጋዬ በተስፋ ያድራል ፤ ነፍሴን
በሲኦል አትተዋትምና ፤ ቅዱስህንም መበስበስን
፳፰ ያይ ዘንድ አትሰጠውም ። የሕይወትን መንገድ አስ
ታወቅኸኝ ፤ ከፊትህ ጋር ደስታን ትሞላብኛለህ ።
፳፱ ወንድሞች ሆይ ፤ ስለ አባቶች አለቃ ስለ ዳዊት እንደ
ሞተም እንደ ተቀበረም ለእናንተ በግልጥ እናገር ዘንድ
ፍቀዱልኝ ፤ መቃብሩም እስከ ዛሬ በእኛ ዘንድ ነው ።
፴ ነቢይ ስለ ሆነ ፤ ከወገቡም ፍሬ በዙፋኑ ያስቀምጥ ዘንድ

እግዚአብሔር መሐላ እንደ ማለለት ስለ አወቀ ፤ ስለ ክር ፴፩
ስቶስ ትንሣኤ አስቀድሞ አይቶ ፤ ነፍሱ በሲኦል እንዳል
ቀረች ሥጋውም መበስበስን እንዳላየ ተናገረ ። ይህን ኢየ ፴፪
ሱስን እግዚአብሔር አስነሣው ለዚህም ነገር እኛ ሁላ
ችን ምስክሮች ነን ፤ ስለዚህ በእግዚአብሔር ቀኝ ከፍ ከፍ ፴፫
ብሎ የመንፈስ ቅዱስን የተስፋ ቃል ከአብ ተቀብሎ
ይህን እናንተ አሁን የምታዩትንና የምትሰሙትን አፈሰ
ሰው ። ዳዊት ወደ ሰማያት አልወጣምና ፤ ነገር ግን እርሱ ፦ ፴፬
ጌታ ጌታዬን ፦ ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስ ፴፭
ክደርግልህ ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው ፤
አለ ። እንግዲህ ይህን እናንተ የሰቀላችሁትን ኢየሱስን ፴፮
እግዚአብሔር ጌታም ክርስቶስም እንዳደረገው የእስራ
ኤል ወገን ሁሉ በእርግጥ ይወቅ ።
ይህንም በሰሙ ጊዜ ልባቸው ተነካ ፤ ጴጥሮስንና ሌሎ ፴፯
ችንም ሐዋርያት ፦ ወንድሞች ሆይ ፤ ምን እናድርግ ፤
አሉአቸው ። ጴጥሮስም ፦ ንስሐ ግቡ ፤ ኃጢአታችሁም ፴፰
ይሰረይ ዘንድ እያንዳንዳችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም
ተጠመቁ ፤ የመንፈስ ቅዱስንም ስጦታ ትቀበላላችሁ ።
የተስፋው ቃል ለእናንተና ለልጆቻችሁ ጌታ አምላካችንም ፴፱
ወደ እርሱ ለሚጠራቸው በሩቅ ላሉ ሁሉ ነውና አላቸው ።
በብዙ ሌላ ቃልም መሰከረና ፦ ከዚህ ጠማማ ትውልድ ፵
ዳኑ ብሎ መከራቸው ። ቃሉንም የተቀበሉ ተጠመቁ ፤ ፵፩
በዚያም ቀን ሦስት ሺህ የሚያህል ነፍስ ተጨመሩ ፤ በሐ ፵፪
ዋርያትም ትምህርትና በኅብረት እንጀራውንም በመቍ
ረስ በየጸሎቱም ይተጉ ነበር ።
ነገር ግን በሰው ሁሉ ፍርሃት ሆነ ፤ በሐዋርያትም እጅ ፵፫
ብዙ ድንቅና ምልክት ተደረገ ። ያመኑትም ሁሉ አብ ፵፬
ረው ነበሩ ፤ ያላቸውንም ሁሉ አንድነት አደረጉ ። መሬ ፵፭
ታቸውንና ጥሪታቸውንም እየሸጡ ፤ ማንኛውም እንደ
ሚፈልግ ለሁሉ ያካፍሉት ነበር ። በየቀኑም በአንድ ልብ ፵፮
ሆነው በመቅደስ እየተጉ በቤታቸውም እንጀራ እየቈረሱ ፤

፵፯፤ በደስታና በጥሩ ልብ ምግባቸውን ይመገቡ ነበር፤ እግዚአ
ብሔርንም እያመሰገኑ በሕዝብ ሁሉ ፊት ሞገስ ነበራ
ቸው። ጌታም የሚድኑትን ዕለት ዕለት በእነርሱ ላይ
ይጨምር ነበር።

ምዕራፍ ፫።

፩፤ ጴጥሮስና ዮሐንስም በጸሎት ጊዜ በዘጠኝ ሰዓት ወደ
፪፤ መቅደስ ይወጡ ነበር። ወደ መቅደስም ከሚገቡት ምጽ
ዋት ይለምን ዘንድ፥ ሰዎች ተሸክመው መልካም በሚሉ
አት በመቅደስ ደጅ በየቀኑ ያስቀምጡት የነበሩ ከእናቱ
፫፤ ማኅፀን ጀምሮ አንካሳ የሆነ አንድ ሰው ነበረ። እርሱም
ጴጥሮስና ዮሐንስ ወደ መቅደስ ሲገቡ እንዳያቸው ባየ
፬፤ ጊዜ፥ ምጽዋትን ለመናቸው። ጴጥሮስም ከዮሐንስ ጋር
ትኵር ብሎ ወደ እርሱ ተመልክቶ፦ ወደ እኛ ተመልከት
፭፤ አለው። እርሱም አንድ ነገር ከእነርሱ እንዲቀበል ሲጠ
፮፤ ብቅ ወደ እነርሱ ተመለከተ። ጴጥሮስ ግን፦ ብርና ወርቅ
የለኝም፤ ይህን ያለኝን ግን እሰጥሃለሁ፤ በናዝሬቱ በኢየ
፯፤ ሱስ ክርስቶስ ስም ተነሥና ተመላለስ አለው። በቀኝ እጁም
ይዞ አስነሣው፤ በዚያን ጊዜም እግሩና ቍርጭምጭሚቱ
፰፤ ጸና፥ ወደ ላይ ዘሎም ቆመ፥ ይመላለስም ጀመር፤ እየተመ
ላለሰም እየዘለለም እግዚአብሔርንም እያመሰገነ ከእነ
፱፤ ርሱ ጋር ወደ መቅደስ ገባ። ሕዝቡም ሁሉ እግዚአብሔ
፲፤ ርን እያመሰገነ ሲመላለስ አዩት፤ መልካምም በሚሉአት
በመቅደስ ደጅ ስለ ምጽዋት ተቀምጦ የነበረው እርሱ
እንደ ሆነ አወቁት፤ በእርሱም ከሆነው የተነሣ መደነቅና
መገረም ሞላባቸው።

፲፩፤ እርሱም ጴጥሮስንና ዮሐንስን ይዞ ሳለ፥ ሕዝቡ ሁሉ
እየተደነቁ የሰሎሞን ደጅ መመላለሻ በሚባለው አብረው
፲፪፤ ወደ እነርሱ ሮጡ። ጴጥሮስም አይቶ ለሕዝቡ እንዲህ
ሲል መለሰ፦ የእስራኤል ሰዎች ሆይ፥ በዚህ ስለ ምን ትደ
ነቃላችሁ? ወይስ በገዛ ኃይላችን ወይስ እግዚአብሔርን

በመፍራታችን ይህ ይመላለስ ዘንድ እንዳደረግነው ስለ
ምን ትኵር ብላችሁ ታዩናላችሁ? የአብርሃምና የይስሐቅ ፲፫፤
የያዕቆብም አምላክ፥ የአባቶቻችን አምላክ፥ እናንተ አሳ
ልፋችሁ የሰጣችሁትንና ሊፈታው ቈርጦ ሳለ በጲላጦስ
ፊት የካዳችሁትን ብላቴናውን ኢየሱስን አከበረው። እና ፲፬፤
ንተ ግን ቅዱሱን ጻድቁንም ክዳችሁ ነፍሰ ገዳዩን ሰው
ይሰጣችሁ ዘንድ ለመናችሁ፥ የሕይወትንም ራስ ገደላች ፲፭፤
ሁት፤ እርሱን ግን እግዚአብሔር ከሙታን አስነሣው፤
ለዚህም ነገር እኛ ምስክሮች ነን። በስሙም በማመን ይህን ፲፮፤
የምታዩትንና የምታውቁትን የእርሱ ስም አጸናው፤ በእር
ሱም በኩል የሆነው እምነት በሁላችሁ ፊት ይህን ፍጹም
ጤና ሰጠው።
እሁንም፥ ወንድሞቼ ሆይ፥ እናንተ እንደ አለቆቻችሁ ፲፯፤
ደግሞ ባለማወቅ እንዳደረጋችሁት አውቃለሁ፤ እግዚ ፲፰፤
አብሔር ግን ክርስቶስ መከራ እንዲቀበል አስቀድሞ በነ
ቢያት ሁሉ አፍ የተናገረውን እንዲሁ ፈጸመው። እንግ ፲፱፤
ዲህ ከጌታ ፊት የመጽናናት ዘመን እንድትመጣላችሁ አስ ፳፤
ቀድሞም ለእናንተ የመረጠውን ኢየሱስ ክርስቶስን እን
ዲልክላችሁ፥ ኃጢአታችሁ ይደመሰስ ዘንድ ንስሐ ግቡ
ተመለሱም። እግዚአብሔር ከጥንት ጀምሮ በቅዱሳን ነቢ ፳፩፤
ያቱ አፍ የተናገረው፥ ነገር ሁሉ እስከሚታደስበት ዘመን
ድረስ ሰማይ ይቀበለው ዘንድ ይገባልና። ሙሴም ለአባ ፳፪፤
ቶች፦ ጌታ አምላክ እኔን እንዳስነሣኝ ነቢይን ከወንድሞቻ
ችሁ ያስነሣላችኋል፤ በሚነግራችሁ ሁሉ እርሱን ስሙት።
ያንም ነቢይ የማትሰማው ነፍስ ሁሉ ከሕዝብ ተለይታ ፳፫፤
ትጠፋለች አለ። ሁለተኛም ከሳሙኤል ጀምሮ ከእርሱም ፳፬፤
በኋላ የተናገሩት ነቢያት ሁሉ ደግሞ ስለዚህ ወራት ተና
ገሩ። እናንተ የነቢያት ልጆችና እግዚአብሔር ለአብር ፳፭፤
ሃም፦ በዘርህ የምድር ወገኖች ሁሉ ይባረካሉ ብሎ፥ ከአ
ባቶቻችን ጋር ያደረገው የኪዳን ልጆች ናችሁ። ለእናንተ ፳፮፤
አስቀድሞ እግዚአብሔር ብላቴናውን አስነሥቶ፥ እያንዳ

ንዳችሁን ከክፋታችሁ እየመለሰ ይባርካችሁ ዘንድ ፡ ሰደ
ደው ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ፤ ለሕዝቡም ሲናገሩ የካህናት አለቆችና የመቅደስ አዛዥ
፪ ፤ ሰዱቃውያንም ፡ ሕዝቡን ስለ አስተማሩና በኢየሱስ የሙ
ታንን ትንሣኤ ስለ ሰበኩ ተቸግረው ፡ ወደ እነርሱ ቀረቡ ፡
፫ ፤ እጃቸውንም ጫኑባቸው አሁን መሽቶ ነበርና እስከ
፬ ፤ ማግሥቱ ድረስ በወኅኒ አኖሩአቸው ። ነገር ግን ቃሉን
ከሰሙት ብዙዎች አመኑ ፤ የወንዶችም ቍጥር አምስት
ሺህ ያህል ሆነ ።
፭ ፤ ፮ ፤ በነገውም አለቆቻቸውና ሽማግሌዎች ጻፎችም ሊቀ
ካህናቱ ሐናም ቀያፋም ዮሐንስም እስክንድሮስም የሊቀ
ካህናቱም ዘመዶች የነበሩት ሁሉ በኢየሩሳሌም ተሰበ
፯ ፤ ሰቡ ፤ እነርሱንም በመካከል አቁመው ፦ በምን ኃይል
ወይስ በማን ስም እናንተ ይህን አደረጋችሁ ፧ ብለው ጠየ
፰ ፤ ቁአቸው ። በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ መንፈስ ቅዱስን ተሞ
ልቶ እንዲህ አላቸው ፦ እናንተ የሕዝብ አለቆችና ሽማ
፱ ፤ ግሌዎች ፤ እኛ ዛሬ ለድውዩ ሰው ስለ ተደረገው መል
፲ ፤ ካም ሥራ ይህ በምን እንደ ዳነ ብንመረመር ፡ እናንተ
በሰቀላችሁት እግዚአብሔርም ከሙታን ባስነሣው በና
ዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይህ ደኅና ሆኖ በፊታ
ችሁ እንደ ቆመ ፤ ለእናንተ ለሁላችሁ ለእስራኤልም
፲፩ ፤ ሕዝብ ሁሉ የታወቀ ይሁን ። እናንተ ግንበኞች የና
ቃችሁት ፡ የማዕዘን ራስ የሆነው ይህ ድንጋይ ነው ።
፲፪ ፤ መዳንም በሌላ በማንም የለም ፤ እንድንበት ዘንድ የሚገ
ባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለምና ።
፲፫ ፤ ጴጥሮስና ዮሐንስም በግልጥ እንደ ተናገሩ ባዩ ጊዜ ፡
መጽሐፍን የማያውቁና ያልተማሩ ሰዎች እንደ ሆኑ አስ
ተውለው አደነቁ ፤ ከኢየሱስም ጋር እንደ ነበሩ አወቁአ
፲፬ ፤ ቸው ፤ የተፈወሰውንም ሰው ከእነርሱ ጋር ቆሞ ሲያዩ የሚ

መልሱትን አጡ ። ከሸንጎም ወደ ውጭ ይወጡ ዘንድ አዝ ፲፭ ፤
ዘው ፦ በእነዚህ ሰዎች ምን እንሥራ ፧ የታወቀ ምልክት ፲፮ ፤
በእነርሱ እጅ እንደ ተደረገ በኢየሩሳሌም ለሚኖሩ ሁሉ
ተገልጦአልና ፡ እንሸሽገውም ዘንድ አንችልም ፤ ነገር ፲፯ ፤
ግን በሕዝቡ ዘንድ አብዝቶ እንዳይስፋፋ ፡ ከእንግዲህ
ወዲህ ለማንም ሰው በዚህ ስም እንዳይናገሩ እየዛትን እን
ዘዛቸው ብለው እርስ በርሳቸው ተማከሩ ። ጠርተውም ፲፰ ፤
በኢየሱስ ስም ፈጽመው እንዳይናገሩና እንዳያስተምሩ
አዘዙአቸው ። ጴጥሮስና ዮሐንስ ግን መልሰው ፦ እግዚአ ፲፱ ፤
ብሔርን ከመስማት ይልቅ እናንተን እንሰማ ዘንድ በእግዚ
አብሔር ፊት የሚገባ እንደ ሆነ ቍረጡ ፤ እኛስ ያየነው ፳ ፤
ንና የሰማነውን ከመናገር ዝም ማለት አንችልም አሉአ
ቸው ። እነርሱም እንደ ምን እንደሚቀጡ ምክንያት ስላላ ፳፩ ፤
ገኙባቸው ፡ እንደ ገና ዝተው ከሕዝቡ የተነሣ ፈቱአቸው ፤
ሰዎች ሁሉ ስለ ሆነው ነገር እግዚአብሔርን ያከብሩ ነበ
ርና ። ይህ የመፈወስ ምልክት የተደረገለት ሰው ከአርባ ፳፪ ፤
ዓመት ይበልጠው ነበርና ።
ተፈትተውም ወደ ወገኖቻቸው መጡና የካህናት አለ ፳፫ ፤
ቆችና ሽማግሌዎች ያሉአቸውን ሁሉ ነገሩአቸው ። እነ ፳፬ ፤
ርሱም በሰሙ ጊዜ በአንድ ልብ ሆነው ወደ እግዚአብሔር
ድምፃቸውን ከፍ አድርገው እንዲህም አሉ ፦ ጌታ ሆይ ፡
አንተ ሰማዩንና ምድሩን ባሕሩንም በእነርሱም የሚኖረ
ውን ሁሉ የፈጠርህ ፡ በመንፈስ ቅዱስም በብላቴናህ በአ ፳፭ ፤
ባታችን በዳዊት አፍ ፦ አሕዛብ ለምን አጕረመረሙ ፧
ሕዝቡስ ከንቱን ነገር ለምን አሰቡ ፧ የምድር ነገሥታት ፳፮ ፤
ተነሡ አለቆችም በጌታና በተቀባው ላይ አብረው ተከ
ማቹ ብለህ የተናገርህ አምላክ ነህ ። በቀባኸው በቅዱሱ ፳፯ -
ብላቴናህ በኢየሱስ ላይ ሄሮድስና ጴንጤናዊው ጲላጦስ ፳፰ ፤
ከአሕዛብና ከእስራኤል ሕዝብ ጋር ፤ እጅህና አሳብህ እን
ዲሆን አስቀድመው የወሰኑትን ሁሉ ሊፈጽሙ ፡ በዚች
ከተማ በእውነት ተሰበሰቡ ። አሁንም ፡ ጌታ ሆይ ፡ ወደ ፳፱ -

፴ ፤ ዛቻቸው ተመልከት ፤ ለመፈወስም እጅህን ስትዘረጋ በቅ
ዱስ ብላቴናህም በኢየሱስ ስም ምልክትና ድንቅ ሲደረግ ፤
ባሪያዎችህ በፍጹም ግልጥነት ቃልህን እንዲናገሩ ስጣ
፴፩ ፤ ቸው ። ከጸለዩም በኋላ ተሰብስበው የነበሩበት ስፍራ ተና
ወጠ ፤ በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው ፤ የእግዚአብ
ሔርንም ቃል በግልጥ ተናገሩ ።
፴፪ ፤ ያመኑትም ሕዝብ አንድ ልብ አንዲትም ነፍስ ነበሩአ
ቸው ፤ ገንዘባቸውም ሁሉ በአንድነት ነበረ እንጂ ካለው
አንድ ነገር ስንኳ የራሱ እንደ ሆነ ማንም አልተናገረም ።
፴፫ ፤ ሐዋርያትም የጌታን የኢየሱስ ክርስቶስን ትንሣኤ በታ
ላቅ ኃይል ይመሰክሩ ነበር ፤ በሁሉም ላይ ታላቅ ጸጋ ነበረ
፴፬ ፤ ባቸው ። በመካከላቸው አንድ ስንኳ ችግረኛ አልነበረምና ፤
መሬት ወይም ቤት ያላቸው ሁሉ እየሸጡ የተሸጠውን
፴፭ ፤ ዋጋ ያመጡ ነበርና ፤ በሐዋርያትም እግር አጠገብ ያኖሩ
ነበር ፤ ማናቸውም እንደሚፈልግ መጠን ለእያንዳንዱ
፴፮ ፤ ያካፍሉት ነበር ። ትውልዱም የቆጵሮስ ሰው የነበረ አንድ
ሌዋዊ ዮሴፍ የሚሉት ነበረ ፤ እርሱም በሐዋርያት በርና
፴፯ ፤ ባስ ተባለ ትርጓሜውም የመጽናናት ልጅ ነው ፤ እርሻም
ነበረውና ሸጦ ገንዘቡን አምጥቶ ከሐዋርያት እግር አጠ
ገብ አኖረው ።

ምዕራፍ ፭ ።

፩ ፤ ሐናንያም የተባለ አንድ ሰው ሰጲራ ከተባለች ከሚስቱ
፪ ፤ ጋር መሬት ሸጠ ፤ ሚስቱም ደግሞ ስታውቅ ከሽያጩ አስ
ቀረና እኩሌታውን አምጥቶ በሐዋርያት እግር አጠገብ
፫ ፤ አኖረው ። ጴጥሮስም ፦ ሐናንያ ሆይ ፤ መንፈስ ቅዱስን
ታታልልና ከመሬቱ ሽያጭ ታስቀር ዘንድ ሰይጣን በል
፬ ፤ ብህ ስለ ምን ሞላ ? ሳትሸጠው የአንተ አልነበረምን ? ከሸ
ጥኸውስ በኋላ በሥልጣንህ አልነበረምን ? ይህን ነገር ስለ
ምን በልብህ አሰብህ ? እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን አል
፭ ፤ ዋሸህም አለው ። ሐናንያም ይህን ቃል ሰምቶ ወድቆ ሞተ

ም ፤ በሰሙትም ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ሆነ ። ጕበዞችም ፮ ፤
ተነሥተው ከፈኑት አውጥተውም ቀበሩት ።
ከሦስት ሰዓት ያህል በኋላም ሚስቱ የሆነውን ሳታውቅ ፯ ፤
ገባች ። ጴጥሮስም መልሶ ፦ እስቲ ንገሪኝ ፤ መሬታችሁን ፰ ፤
ይህን ለሚያህል ሸጣችሁትን ? አላት ። እርስዋም ፦ አዎን ፤
ይህን ለሚያህል ነው አለች ። ጴጥሮስም ፦ የጌታን መን ፱ ፤
ፈስ ትፈታተኑ ዘንድ ስለ ምን ተስማማችሁ ? እነሆ ፤ ባል
ሽን የቀበሩት ሰዎች እግር በደጅ ነው እንቺንም ያወጡ
ሻል አላት ። ያን ጊዜም በእግሩ አጠገብ ወደቀች ሞተ ፲ ፤
ችም ፤ ጕበዞችም ሲገቡ ሞታ አገኙአት አውጥተውም
በባልዋ አጠገብ ቀበሩአት ። በቤተ ክርስቲያን ሁሉና ይህ ፲፩ ፤
ንም በሰሙ ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ሆነ ።
በሐዋርያትም እጅ ብዙ ምልክትና ድንቅ በሕዝብ መካ ፲፪ ፤
ከል ይደረግ ነበር ፤ ሁሉም በአንድ ልብ ሆነው በሰሎሞን
ደጅ መመላለሻ ነበሩ ። ከሌሎችም አንድ ስንኳ ሊተባበራ ፲፫ ፤
ቸው የሚደፍር አልነበረም ፤ ሕዝቡ ግን ያከብሩአቸው
ነበር ፤ የሚያምኑትም ከፊት ይልቅ ለጌታ ይጨመሩለት ፲፬ ፤
ነበር ፤ ወንዶችና ሴቶችም ብዙ ነበሩ ። ስለዚህም ጴጥሮስ ፲፭ ፤
ሲያልፍ ጥላውም ቢሆን ከእነርሱ አንዱን ይጋርድ ዘንድ
ድውያንን ወደ አደባባይ አውጥተው በአልጋና በወሳካ
ያኖሩአቸው ነበር ። ደግሞም በኢየሩሳሌም ዙሪያ ካሉ ፲፮ ፤
ቸው ከተማ ድውያንንና በርኵሳን መናፍስት የተሣቀዩትን
እያመጡ ብዙ ሰዎች ይሰበሰቡ ነበር ፤ ሁሉም ይፈወሱ
ነበር ።
ሊቀ ካህናቱ ግን የሰዱቃውያን ወገን ሆነውም ከእርሱ ፲፯ ፤
ጋር የነበሩት ሁሉ ተነሡ ቅንዓትም ሞላባቸው ። በሐዋር ፲፰ ፤
ያትም ላይ እጃቸውን ጭነው በሕዝቡ ወኅኒ ውስጥ አኖሩ
አቸው ። የጌታ መልአክ ግን በሌሊት የወኅኒውን ደጅ ፲፱ ፤
ከፍቶ አወጣቸውና ፦ ሂዱና ቆማችሁ የዚህን ሕይወት ፳ ፤
ቃል ሁሉ ለሕዝብ በመቅደስ ንገሩ አላቸው ። በሰሙም ፳፩ ፤
ጊዜ ማልደው ወደ መቅደስ ገብተው አስተማሩ ።

ግን ሊቀ ካህናቱና ከእርሱ ጋር የነበሩት መጥተው ሸን
ጎውንና የእስራኤልን ልጆች ሽማግሌዎች ሁሉ በአንድ
፳፪ ነት ጠሩ ፤ ያመጡአቸውም ዘንድ ወደ ወኅኒ ላኩ ። ሎሌ
፳፫ ዎችም መጥተው በወኅኒው አላገኙአቸውም ፤ ተመልሰ
ውም ፦ ወኅኒው በጣም በጥንቃቄ ተዘግቶ ጠባቂዎችም
በደጁ ፊት ቆመው አገኘን ፤ በከፈትን ጊዜ ግን በውስጡ
፳፬ አንድ ስንኳ አላገኘንም አሉአቸው ። የመቅደስ አዛዥና
የካህናት አለቆችም ይህን ነገር በሰሙ ጊዜ ፦ እንጃ ይህ
፳፭ ምን ይሆን ? እያሉ ስለ እነርሱ አመነቱ ። አንድ ሰውም
መጥቶ ፦ እነሆ ፤ በወኅኒ ያኖራችኋቸው ሰዎች እየቆሙ
ሕዝቡንም እያስተማሩ በመቅደስ ናቸው ብሎ አወራላ
፳፮ ቸው ። በዚያን ጊዜ አዛዡ ከሎሌዎች ጋር ሄዶ አመጣ
ቸው ፤ በኃይል ግን አይደለም ፤ ሕዝቡ እንዳይወግሩአ
ቸው ይፈሩ ነበርና ።
፳፯ አምጥተውም በሸንጎ አቆሙአቸው ። ሊቀ ካህናቱም ፦
፳፰ በዚህ ስም እንዳታስተምሩ አጥብቀን አላዘዝናችሁምን ?
እነሆም ፤ ኢየሩሳሌምን በትምህርታችሁ ሞልታችኋል ፤
የዚያንም ሰው ደም በእኛ ታመጡብን ዘንድ ታስባላችሁ
፳፱ ብሎ ጠየቃቸው ። ጴጥሮስና ሐዋርያትም መልሰው አሉ ፦
፴ ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር ልንታዘዝ ይገባል ። እና
ንተ በእንጨት ላይ ሰቅላችሁ የገደላችሁትን ኢየሱስን
፴፩ የአባቶቻችን አምላክ አስነሣው ፤ ይህን እግዚአብሔር ፤
ለእስራኤል ንስሐን የኃጢአትንም ስርየት ይሰጥ ዘንድ ፤
ራስም መድኃኒትም አድርጎ በቀኙ ከፍ ከፍ አደረገው ።
፴፪ እኛም ለዚህ ነገር ምስክሮች ነን ፤ ደግሞም እግዚአብ
ሔር ለሚታዘዙት የሰጠው መንፈስ ቅዱስ ምስክር ነው ።
፴፫ እነርሱም ሲሰሙ በጣም ተቈጡ ሊገድሉአቸውም አሰቡ ።
፴፬ ነገር ግን በሕዝብ ሁሉ ዘንድ የከበረ የሕግ መምህር ገማል
ያል የሚሉት አንድ ፈሪሳዊ በሸንጎ ተነሥቶ ሐዋርያትን
፴፭ ጥቂት ፈቀቅ እንዲያደርጉአቸው አዘዘ ፤ እንዲህም አላ
ቸው ፦ የእስራኤል ሰዎች ሆይ ፤ ስለ እነዚህ ሰዎች ምን

እንደምታደርጉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ ። ከዚህ ወራት አስ ፴፮
ቀድሞ ቴዎዳስ ፦ እኔ ታላቅ ነኝ ብሎ ተነሥቶ ነበርና ፤
አራት መቶ የሚያህሉ ሰዎችም ከእርሱ ጋር ተባበሩ ፤ እር
ሱም ጠፋ የሰሙትም ሁሉ ተበተኑ እንደ ምናምንም ሆኑ ።
ከዚህ በኋላ ሰዎች በተጻፉበት ዘመን የገሊላው ይሁዳ ፴፯
ተነሣ ብዙ ሰዎችንም አሸፍቶ አስከተለ ፤ እርሱም ጠፋ
የሰሙትም ሁሉ ተበታተኑ ። አሁንም እላችኋለሁ ፦ ከእ ፴፰
ነዚህ ሰዎች ተለዩ ተዉአቸውም ፤ ይህ አሳብ ወይም ይህ
ሥራ ከሰው እንደ ሆነ ይጠፋልና ፤ ከእግዚአብሔር እንደ ፴፱
ሆነ ግን ታጠፉአቸው ዘንድ አይቻላችሁም ፤ በእርግጥ
ከእግዚአብሔር ጋር ስትጣሉ ምናልባት እንዳትገኙ ።
ሰሙትም ፤ ሐዋርያትንም ወደ እነርሱ ጠርተው ገረፉ ፵
አቸው ፤ በኢየሱስም ስም እንዳይናገሩ አዝዘው ፈቱአ
ቸው ። እነርሱም ስለ ስሙ ይናቁ ዘንድ የተገባቸው ሆነው ፵፩
ስለ ተቈጠሩ ከሸንጎው ፊት ደስ እያላቸው ወጡ ፤ ዕለት ፵፪
ዕለትም በመቅደስና በቤታቸው ስለ ኢየሱስ እርሱ ክር
ክቶስ እንደ ሆነ ማስተማርንና መስበክን አይተዉም ነበር ።

ምዕራፍ ፮ ።

በዚህም ወራት ደቀ መዛሙርት እየበዙ ሲሄዱ ከግሪክ ፩
አገር መጥተው የነበሩት አይሁድ በይሁዳ ኖረው በነበ
ሩት አይሁድ አንጐራጐሩባቸው ፤ በየቀኑ በተሠራው አገ
ልግሎት መበለቶቻቸውን ችላ ይሉባቸው ነበርና ። አሥራ ፪
ሁለቱም ደቀ መዛሙርት ሁሉን ጠርተው እንዲህ አሉአ
ቸው ፦ የእግዚአብሔርን ቃል ትተን ማዕድን እናገለግል
ዘንድ የሚገባ ነገር አይደለም ። ወንድሞች ሆይ ፤ በመ ፫
ልካም የተመሰከረላቸውን መንፈስ ቅዱስና ጥበብም
የሞላባቸውን ሰባት ሰዎች ከእናንተ ምረጡ ፤ ለዚህም
ጉዳይ እንሾማቸዋለን ፤ እኛ ግን ለጸሎትና ቃሉን ለማገ ፬
ልገል እንተጋለን ። ይህም ቃል ሕዝብን ሁሉ ደስ አሰ ፭
ኛቸው ፤ እምነትና መንፈስ ቅዱስም የሞላበትን ሰው እስ

ጢፋኖስን ፊልጶስንም ጵሮኮሮስንም ኒቃሮናንም ጢሞና
ንም ጳርሜናንም ወደ ይሁዲነት ገብቶ የነበረውን የአን
፮ ጾኪያውን ኒቆላዎስንም መረጡ ። በሐዋርያትም ፊት አቆ
ሙአቸው ፤ ከጸለዩም በኋላ እጃቸውን ጫኑባቸው ።
፯ የእግዚአብሔርም ቃል እየሰፋ ሄደ ፤ በኢየሩሳሌምም
የደቀ መዛሙርት ቍጥር እጅግ እየበዛ ሄደ ፤ ከካህናትም
ብዙ ሰዎች ለሃይማኖት የታዘዙ ሆኑ ።
፰ እስጢፋኖስም ጸጋንና ኃይልን ተሞልቶ በሕዝብ መካ
፱ ከል ድንቅንና ታላቅ ምልክትን ያደርግ ነበር ። የነጻ ወጪ
ዎች ከተባለችው ምኵራብም ከቀሬናና ከእስክንድርያም
ሰዎች ከኪልቅያና ከእስያም ከነበሩት እንዳንዶቹ ተነሥ
፲ ተው እስጢፋኖስን ይከራከሩት ነበር ፤ ይናገርበት የነበረ
ውንም ጥበብና መንፈስ ይቃወሙ ዘንድ አልቻሉም ።
፲፩ በዚያን ጊዜ ፦ በሙሴ ላይ በእግዚአብሔርም ላይ የስድ
ብን ነገር ሲናገር ሰምተነዋል የሚሉ ሰዎችን አስነሡ ።
፲፪ ሕዝቡንና ሽማግሌዎችንም ጻፎችንም አነሣሡ ፤ ቀርበ
፲፫ ውም ያዙት ወደ ሸንጎም አመጡትና ፦ ይህ ሰው በዚህ
በተቀደሰው ስፍራ በሕግም ላይ የስድብን ነገር ለመናገር
፲፬ አይተውም ፤ ይህ የናዝሬቱ ኢየሱስ ይህን ስፍራ ያፈርስ
ዋል ሙሴም ያስተላለፈልንን ሥርዓት ይለውጣል ሲል
፲፭ ሰምተነዋልና የሚሉ የሐሰት ምስክሮችን አቆሙ ። በሸን
ጎም የተቀመጡት ሁሉ ትኵር ብለው ሲመለከቱት እንደ
መልአክ ፊት ሆኖ ፊቱን አዩት ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ሊቀ ካህናቱም ፦ ይህ ነገር እንዲህ ነውን ? አለው ፤
፪ እርሱም እንዲህ አለ ፦
ወንድሞችና አባቶች ሆይ ፤ ስሙ ። የክብር አምላክ ለአ
ባታችን ለአብርሃም በካራን ሳይቀመጥ ገና በሁለት ወንዝ
፫ መካከል ሳለ ታየና ፦ ከአገርህና ከዘመዶችህም ወጥተህ
፬ ወደማሳይህ ወደ ማንኛውም ምድር ና አለው ። በዚያን

ጊዜ ከከለዳውያን አገር ወጥቶ በካራን ተቀመጠ ። ከዚ
ያም አባቱ ከሞተ በኋላ እናንተ ዛሬ ወደምትኖሩባት ወደ
ዚች አገር አመጣው ። በዚችም የእግር ጫማ ስንኳ የሚያ ፭
ህል ርስት አልሰጠውም ፤ ነገር ግን ልጅ ሳይኖረው ለእ
ርሱ ከእርሱም በኋላ ለዘሩ ርስት አድርጎ ይሰጠው ዘንድ
ተስፋ ሰጠው ። እግዚአብሔርም ዘሩ በሌላ አገር መጻተ ፮
ኞች እንዲሆኑ አራት መቶ ዓመትም ባሪያዎች እንዲያደ
ርጉአቸው እንዲያስጨንቁአቸውም እንዲህ ተናገረ ፤ ደግ ፯
ሞም እግዚአብሔር ፦ እንደ ባሪያዎች በሚገዙአቸው ሕዝብ
ላይ እኔ እፈርድባቸዋለሁ ፤ ከዚህም በኋላ ይወጣሉ በዚ
ህም ስፍራ ያመልኩኛል አለ ። የመገረዝንም ኪዳን ሰጠው ፤ ፰
እንዲሁም ይስሐቅን ወለደ በስምንተኛውም ቀን ገረዘው
ይስሐቅም ያዕቆብን ያዕቆብም አሥራ ሁለቱን የአባቶ
ችን አለቆች ።
የአባቶችም አለቆች በዮሴፍ ቀንተው ወደ ግብፅ ሸጡት ፤ ፱
እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነበረ ፤ ከመከራውም ሁሉ ፲
አወጣው ፤ በግብፅ ንጉሥ በፈርዖንም ፊት ሞገስንና ጥበ
ብን ሰጠው ፤ በግብፅና በቤቱ ሁሉ ላይም ቢትወደድ አድ
ርጎ ሾመው ። በግብፅና በከነዓንም አገር ሁሉ ራብና ብዙ ፲፩
ጭንቅ መጣ ፤ አባቶቻችንም ምግብን አላገኙም ። ያዕቆ ፲፪
ብም በግብፅ እህል መኖሩን በሰማ ጊዜ በመጀመሪያ አባ
ቶቻችንን ሰደዳቸው ፤ በሁለተኛውም ዮሴፍ ለወንድሞቹ ፲፫
ታወቀ ፤ የዮሴፍም ትውልድ በፈርዖን ዘንድ ተገለጠ ። ዮሴ ፲፬
ፍም አባቱን ያዕቆብንና ሰባ አምስት ነፍስ የነበረውን
ቤተ ዘመድ ሁሉ ልኮ አስጠራ ። ያዕቆብም ወደ ግብፅ ፲፭
ወረደ እርሱም ሞተ አባቶቻችንም ፤ ወደ ሴኬምም አፍል ፲፮
ሰው አብርሃም ከሴኬም አባት ከኤሞር ልጆች በብር በገ
ዛው መቃብር ቀበሩአቸው ።
እግዚአብሔርም ለአብርሃም የማለለት የተስፋው ዘመን ፲፯ -
ሲቀርብ ፤ ዮሴፍን የማያውቀው ሌላ ንጉሥ በግብፅ ላይ ፲፰
እስኪነሣ ድረስ ፤ ሕዝቡ እየተጨመሩ በግብፅ በዙ ። እር ፲፱

ሉም ወገናችንን ተተንኰሎ ሕፃናትን በሕይወት እንዳይጠ
ብቁ ወደ ውጭ ይጥሉ ዘንድ አድርጎ አባቶቻችንን አስጨ
፳ ነቀ ። በዚያን ጊዜ ሙሴ ተወለደ በእግዚአብሔርም ፊት
፳፩ ያማረ ነበር ፤ በአባቱ ቤትም ሦስት ወር አደገ ፤ በተጣ
ለም ጊዜ የፈርዖን ልጅ አንሥታው ልጅም ይሆናት ዘንድ
፳፪ አሳደገችው ። ሙሴም የግብፆችን ጥበብ ሁሉ ተማረ ፤
በቃሉና በሥራውም የበረታ ሆነ ።
፳፫ ነገር ግን አርባ ዓመት ሲሞላው ወንድሞቹን የእስራኤ
፳፬ ልን ልጆች ይጐበኝ ዘንድ በልቡ አሰበ ። አንዱም ሲበ
ደል አይቶ ረዳው ፤ የግብፁን ሰውም መትቶ ለተገፋው ተበ
፳፭ ቀለ ። ወንድሞቹም እግዚአብሔር በእጁ መዳን እንዲሰ
ጣቸው የሚያስተውሉ ይመስለው ነበር ፤ እነርሱ ግን አላ
፳፮ ስተዋሉም ። በማግሥቱም እርስ በርሳቸው ሲጣሉ አገኛ
ቸው ፤ ሊያስታርቃቸውም ወዶ ። ሰዎች ሆይ ፤ እናንተስ
ወንድማማች ናችሁ ፤ ስለ ምን እርስ በርሳችሁ ትበዳደላ
፳፯ ላችሁ ? አላቸው ። ያም ባልንጀራውን የሚበድል ግን ።
አንተን በእኛ ላይ ሹምና ፈራጅ እንድትሆን የሾመህ ማን
፳፰ ነው ? ወይስ ትናንትና የግብፁን ሰው እንደ ገደልኸው
፳፱ ልትገድለኝ ትወዳለህን ? ብሎ ገፋው ። ሙሴም ከዚህ ነገር
የተነሣ ሸሽቶ በምድያም አገር መጻተኛ ሆኖ ኖረ ፤ በዚያም
ሁለት ልጆች ወለደ ።
፴ አርባ ዓመትም ሲሞላ የጌታ መልአክ በሲና ተራራ
ምድረ በዳ በቍጥቋጦ መካከል በእሳት ነበልባል ታየው ።
፴፩ ሙሴም አይቶ ባየው ተደነቀ ፤ ሊመለከትም ሲቀርብ
፴፪ የጌታ ቃል ። እኔ የአባቶችህ አምላክ የአብርሃም አምላክ
የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ ብሎ ወደ
እርሱ መጣ ። ሙሴም ተንቀጥቅጦ ሊመለከት አልደፈ
፴፫ ረም ። ጌታም ። የቆምህባት ስፍራ የተቀደሰች ምድር
፴፬ ናትና የእግርህን ጫማ አውልቅ ። በግብፅ ያሉትን የሕ
ዝቤን መከራ ፈጽሜ አይቼ መቃተታቸውንም ሰምቼ
ላድናቸው ወረድሁ ፤ አሁንም ና ፥ ወደ ግብፅ እልክሃለሁ

አለው ።
ሹምና ፈራጅ እንድትሆን የሾመህ ማን ነው ? ብለው ፴፭
የካዱትን ፥ ይህን ሙሴን በቍጥቋጦው በታየው በመልአኩ
እጅ እግዚአብሔር ሹምና ቤዛ አድርጎ ላከው ። ይህ ሰው ፴፮
በግብፅ ምድርና በኤርትራ ባሕር በምድረ በዳም አርባ ዓመት
ድንቅና ምልክት እያደረገ አወጣቸው ። ይህ ሰው ለእስራ ፴፯
ኤል ልጆች ። እግዚአብሔር ከወንድሞቻችሁ እንደ እኔ
ያለ ነቢይ ያስነሣላችኋል ፤ እርሱን ስሙት ያላቸው ሙሴ
ነው ። ይህ ሰው በሲና ተራራ ከተናገረው መልአክና ከአባ ፴፰
ቶቻችን ጋር በምድረ በዳ በማኅበሩ ውስጥ የነበረው ነው ፤
ይሰጠንም ዘንድ ሕይወት ያላቸውን ቃላት ተቀበለ ፤ ለእ ፴፱
ርሱም አባቶቻችን ሊታዘዙት አልወደዱም ፤ ነገር ግን
ገፉት በልባቸውም ወደ ግብፅ ተመለሱ ፤ አሮንንም ። ፵
በፊታችን የሚሄዱ አማልክት ሥራልን ፤ ይህ ከግብፅ ምድር
ያወጣን ሙሴ ምን እንደ ሆነ አናውቅምና አሉት ። በዚ ፵፩
ያም ወራት ጥጃ አደረጉ ለጣዖቱም መሥዋዕት አቀረቡ ፥
በእጃቸውም ሥራ ደስ አላቸው ። እግዚአብሔር ግን ዘወር ፵፪
አለ የሰማይንም ሠራዊት ያመልኩ ዘንድ አሳልፎ ሰጣቸው ፥
በነቢያትም መጽሐፍ ። እናንተ የእስራኤል ቤት ፥ አርባ
ዓመት በምድረ በዳ የታረደውን ከብትና መሥዋዕትን አቀ
ረባችሁልኝን ? ትሰግዱላቸውም ዘንድ የሠራችኋቸውን ፵፫
ምስሎች እነርሱንም የሞሎክን ድንኳንና ሬምፋም የሚ
ሉትን የአምላካችሁን ኮከብ አነሣችሁ ፤ እኔም ከባቢሎን
ወዲያ እሰዳችኋለሁ ተብሎ እንዲህ ተጽፎአል ።
እንዳየው ምስል አድርጎ ይሠራት ዘንድ ሙሴን ተናግሮ ፵፬
እንዳዘዘው ፥ የምስክር ድንኳን ከአባቶቻችን ዘንድ በም
ድረ በዳ ነበረች ፤ አባቶቻችንም ደግሞ በተራ ተቀብለው ፵፭
እግዚአብሔር በፊታቸው ያወጣቸውን የአሕዛብን አገር
በያዙት ጊዜ ከኢያሱ ጋር አገቡአት ፥ እስከ ዳዊት ዘመ
ን ድረስ ኖረች ። እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ ፵፮
አገኘ ለያዕቆብ አምላክ ማደሪያን ያገኝ ዘንድ ለመነ ።

፵፯ ነገር ግን ሰሎሞን ቤት ሠራለት ። ነገር ግን ነቢዩ ፦
፵፰ ሰማይ ዙፋኔ ነው ምድርም የእግሬ መረገጫ ናት ፤ ለእኔ
፵፱ ምን ዓይነት ቤት ትሠራላችሁ ፧ ይላል ጌታ ፤ ወይስ የማ
ርፍበት ስፍራ ምንድር ነው ፧ ይህንስ ሁሉ እጄ የሠራ
ችው አይደለምን ፧ እንዳለ ፤ ልዑል የሰው እጅ በሠራ
ችው አይኖርም ።

፶፩ እናንተ አንገተ ደንዳኖች ልባችሁና ጆሮአችሁም ያል
ተገረዘ ፤ እናንተ ሁልጊዜ መንፈስ ቅዱስን ትቃወማላችሁ ፤
፶፪ አባቶቻችሁ እንደ ተቃወሙት እናንተ ደግሞ ። ከነቢያ
፶፫ ትስ አባቶቻችሁ ያላሳደዱት ማን ነው ፧ የጻድቁንም መም
ጣት አስቀድሞ የተናገሩትን ገደሉአቸው ፤ በመላእክት
ሥርዓት ሕግን ተቀበላችሁ ያልጠበቃችሁት እናንተም
አሁን እርሱን አሳልፋችሁ ሰጣችሁት ገደላችሁትም ።

፶፬ ይህንም በሰሙ ጊዜ በልባቸው በጣም ተቈጡ ጥርሳቸ
፶፭ ውንም አፋጩበት ። መንፈስ ቅዱስንም ተሞልቶ ወደ
ሰማይ ትኵር ብሎ ሲመለከት የእግዚአብሔርን ክብር ኢየ
፶፮ ሱስንም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አየና ፦ እነሆ ፤ ሰማያት
ተከፍተው የሰው ልጅም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አያ
፶፯ ለሁ አለ ። በታላቅ ድምፅም እየጮኹ ጆሮአቸውን ደፈኑ ፤
፶፰ በአንድ ልብ ሆነውም ወደ እርሱ ሮጡ ፤ ከከተማም ወደ
ውጭ አውጥተው ወገሩት ። ምስክሮችም ልብሳቸውን
፶፱ ሳውል በሚሉት በአንድ ጎበዝ እግር አጠገብ አኖሩ ። እስ
ጢፋኖስም ፦ ጌታ ኢየሱስ ሆይ ፤ ነፍሴን ተቀበል ብሎ
፷ ሲጠራ ይወግሩት ነበር ። ተንበርክኮም ፦ ጌታ ሆይ ፤ ይህን
ኃጢአት አትቍጠርባቸው ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ ።
ይህንም ብሎ አንቀላፋ ። ሳውልም በእርሱ መገደል ተስ
ማምቶ ነበር ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ በዚያን ቀንም በኢየሩሳሌም ባለች ቤተ ክርስቲያን ላይ
ታላቅ ስደት ሆነ ፤ ሁሉም ከሐዋርያትም በቀር ወደ ይሁ

ዳና ወደ ሰማርያ አገሮች ተበተኑ ። በጸሎትም የተጉ ሰዎች ፪
እስጢፋኖስን ቀበሩት ታላቅ ልቅሶም አለቀሱለት ። ሳውል ፫
ግን ቤተ ክርስቲያንን ያፈርስ ነበር ፤ ወደ ሁሉም ቤት እየ
ገባ ወንዶችንም ሴቶችንም እየጐተተ ወደ ወኅኒ አሳ
ልፎ ይሰጥ ነበር ።

የተበተኑትም ቃሉን እየሰበኩ ዞሩ ። ፊልጶስም ወደ ሰማ ፬፣፭
ርያ ከተማ ወርዶ ክርስቶስን ሰበከላቸው ። ሕዝቡም የፊ ፮
ልጶስን ቃል በሰሙ ጊዜ ያደርጋት የነበረውንም ምልክት
ባዩ ጊዜ ፤ የተናገረውን በአንድ ልብ አደመጡ ። ርኵሳን ፯
መናፍስት በታላቅ ድምፅ እየጮኹ ከብዙ ሰዎች ይወጡ
ነበርና ፤ ብዙም ሽባዎችና አንካሶች ተፈወሱ ፤ በዚያችም ፰
ከተማ ታላቅ ደስታ ሆነ ።

ሲሞን የሚሉት አንድ ሰው ግን ፦ እኔ ታላቅ ነኝ ብሎ ፤ ፱
እየጠንቈለ የሰማርያንም ወገን እያስገረመ ቀድሞ በከተማ
ነበረ ። ከታናናሾችም ጀምሮ እስከ ታላላቆቹ ድረስ ፦ ታ ፲
ላቁ የእግዚአብሔር ኃይል ይህ ነው እያሉ ሁሉ ያደም
ጡት ነበር ። ከብዙ ዘመንም ጀምሮ በጥንቈላ ስላስገረ ፲፩
ማቸው ያደምጡት ነበር ። ነገር ግን ስለ እግዚአብሔር ፲፪
መንግሥትና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም እየሰበከላቸው
ፊልጶስን ባመኑት ጊዜ ፤ ወንዶችም ሴቶችም ተጠመቁ ።
ሲሞንም ደግሞ ራሱ አመነ ፤ ተጠምቆም ከፊልጶስ ጋር ፲፫
ይተባበር ነበር ፤ የሚደረገውንም ምልክትና ታላቅ ተአም
ራት ባየ ጊዜ ተገረመ ።

በኢየሩሳሌምም የነበሩት ሐዋርያት የሰማርያ ሰዎች ፲፬
የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ተቀበሉ ሰምተው ጴጥሮስ
ንና ዮሐንስን ሰደዱላቸው ። እነርሱም በወረዱ ጊዜ መን ፲፭
ፈስ ቅዱስን ይቀበሉ ዘንድ ጸለዩላቸው ፤ በጌታ በኢየሱስ ፲፮
ስም ብቻ ተጠምቀው ነበር እንጂ ከእነርሱ በአንዱ ላይ
ስንኳ ገና አልወረደም ነበርና ። በዚያን ጊዜ እጃቸውን ፲፯
ጫኑባቸው መንፈስ ቅዱስንም ተቀበሉ ። ሲሞንም በሐ ፲፰
ዋርያት እጅ መጫን መንፈስ ቅዱስ እንዲሰጥ ባየ ጊዜ ፤

፲፱ ፤ ገንዘብ አመጣላቸውና ፦ እጄን የምጭንበት ሁሉ መን
ፈስ ቅዱስን ይቀበል ዘንድ ለእኔ ደግሞ ይህን ሥልጣን
፳ ፤ ስጡኝ አለ ። ጴጥሮስ ግን እንዲህ አለው ፦ የእግዚአብሔ
ርን ስጦታ በገንዘብ እንድታገኝ አስበሃልና ብርህ ከአንተ
፳፩ ፤ ጋር ይጥፋ ። ልብህ በእግዚአብሔር ፊት የቀና አይደለ
፳፪ ፤ ምና ከዚህ ነገር ዕድል ወይም ፈንታ የለህም ። እንግዲህ
ስለዚህ ክፋትህ ንስሐ ግባ ምናልባትም የልብህን አሳብ
፳፫ ፤ ይቅር ይልህ እንደ ሆነ ወደ እግዚአብሔር ለምን ፤ በመ
፳፬ ፤ ራራ መርዝና በዓመፅ እስራት እንዳለህ አይሃለሁና ። ሲሞ
ንም መልሶ ፦ ካላችሁት አንዳች እንዳይደርስብኝ እናን
ተው ወደ ጌታ ለምኑልኝ አላቸው ።
፳፭ ፤ እነርሱም ከመሰከሩና የጌታን ቃል ከተናገሩ በኋላ ወደ
ኢየሩሳሌም ተመለሱ ፤ በሳምራውያን በብዙ መንደሮችም
ወንጌልን ሰበኩ ።
፳፮ ፤ የጌታም መልአክ ፊልጶስን ፦ ተነሥተህ በደቡብ በኩል
ከኢየሩሳሌም ወደ ጋዛ ወደሚያወርደው ምድረ በዳ ወደ
፳፯ ፤ ሆነ መንገድ ሂድ አለው ። ተነሥቶም ሄደ ። እነሆም ፣ ህን
ደኬ የተባለች የኢትዮጵያ ንግሥት አዛዥና ጃንደረባ የነ
በረ በገንዘብዋም ሁሉ የሠለጠነ አንድ የኢትዮጵያ ሰው
፳፰ ፤ ሊሰግድ ወደ ኢየሩሳሌም መጥቶ ነበር ፤ ሲመለስም በሰረ
ገላ ተቀምጦ የነቢዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ ያነብ ነበር ።
፳፱ ፤ መንፈስም ፊልጶስን ፦ ወደዚህ ሰረገላ ቅረብና ተገናኝ
፴ ፤ አለው ። ፊልጶስም ሮጦ የነቢዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ
ሲያነብ ሰማና ፦ በእውኑ የምታነበውን ታስተውለዋለህን ?
፴፩ ፤ አለው ። እርሱም ፦ የሚመራኝ ሳይኖር ይህ እንዴት ይቻ
ለኛል ? አለው ። ወጥቶም ከእርሱ ጋር ይቀመጥ ዘንድ ፊል
፴፪ ፤ ጶስን ለመነው ። ያነበውም የነበረ የመጽሐፉ ክፍል ይህ
ነበረ ፤

እንደ በግ ወደ መታረድ ተነዳ ፤ የበግ ጠቦትም በሸ
ላቹ ፊት ዝም እንደሚል ፤ እንዲሁ አፉን አልከ
፴፫ ፤ ፈተም ። በውርደቱ ፍርዱ ተወገደ ፤ ሕይወቱ ከምድር

ተወግዳለችና ትውልዱንስ ማን ይናገራል ?
ጃንደረባውም ለፊልጶስ መልሶ ፦ እባክህ ፤ ነቢዩ ይህን ስለ ፴፬ ፤
ማን ይናገራል ? ስለ ራሱ ነውን ወይስ ስለ ሌላ ? አለው ።
ፊልጶስም አፉን ከፈተ ፤ ከዚህም መጽሐፍ ጀምሮ ስለ ኢየ ፴፭ ፤
ሱስ ወንጌልን ሰበከለት ። በመንገድም ሲሄዱ ወደ ውኃ ፴፮ ፤
ደረሱ ፤ ጃንደረባውም ፦ እነሆ ውኃ ፤ እንዳልጠመቅ የሚ
ከለክለኝ ምንድር ነው ? አለው ። ፊልጶስም ፦ በፍጹም ፴፯ ፤
ልብህ ብታምን ፤ ተፈቅዶአል አለው ። መልሶም ፦ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ አምናለሁ
አለ ። ሰረገላውም ይቆም ዘንድ አዘዘ ፤ ፊልጶስና ጃንደረ ፴፰ ፤
ባው ሁለቱም ወደ ውኃ ወረዱ ፤ አጠመቀውም ። ከውኃ ፴፱ ፤
ውም ከወጡ በኋላ የጌታ መንፈስ ፊልጶስን ነጠቀው ፤ ጃን
ደረባውም ሁለተኛ አላየውም ፤ ደስ ብሎት መንገዱን
ይሄድ ነበርና ። ፊልጶስ ግን በአዛጦን ተገኘ ፤ ወደ ቂሣር ፵ ፤
ያም እስኪመጣ ድረስ እየዞረ በከተማዎች ሁሉ ወንጌልን
ይሰብክ ነበር ።

ምዕራፍ ፱ ።

ሳውል ግን የጌታን ደቀ መዛሙርት እንዲገድላቸው ገና ፩
እየዛተ ወደ ሊቀ ካህናት ሄደ ፤ በዚህ መንገድ ያሉትንም ፪ ፤
ሰዎች ወንዶችንም ሴቶችንም ቢያገኝ ፤ እያሰረ ወደ ኢየ
ሩሳሌም ያመጣቸው ዘንድ በደማስቆ ላሉት ምኵራቦች
ደብዳቤ ከእርሱ ለመነ ። ሲሄድም ወደ ደማስቆ በቀረበ ፫
ጊዜ ድንገት በእርሱ ዙሪያ ከሰማይ ብርሃን አንጸባረቀ ፤
በምድርም ላይ ወድቆ ሳለ ፦ ሳውል ሳውል ፤ ስለ ምን ታሳ ፬ ፤
ድደኛለህ ? የሚለውን ድምፅ ሰማ ። ጌታ ሆይ ፤ ማን ነህ ? ፭
አለው ። እርሱም ፦ አንተ የምታሳድደኝ እኔ ኢየሱስ ነኝ ፤
የመውጊያውን ብረት ብትቃወም ለአንተ ይብስብሃል
አለው ። እየተንቀጠቀጠና እየተደነቀ ፦ ጌታ ሆይ ፤ ምን ፮ ፤
አደርግ ዘንድ ትወዳለህ ? አለው ። ጌታም ፦ ተነሥተህ
ወደ ከተማ ግባና ታደርገው ዘንድ የሚያስፈልግህን ይነ

፯ ማሩሃል አለው ። ከእርሱም ጋር በመንገድ የሄዱ ሰዎች
ድምፁን እየሰሙ ማንን ግን ሳያዩ እንደ ዲዳዎች ቆሙ ።
፰ ሳውልም ከምድር ተነሣ ፤ ዓይኖቹም በተከፈቱ ጊዜ ምንም
አላየም ፤ እጁንም ይዘው እየመሩ ወደ ደማስቆ አገቡት ።
፱ ሳያይም ሦስት ቀን ኖረ ፤ አልበላምም አልጠጣምም ።
፲ በደማስቆም ሐናንያ የሚሉት አንድ ደቀ መዝሙር
ነበረ ፤ ጌታም በራእይ ፦ ሐናንያ ሆይ ፤ አለው ። እርሱም ፦
፲፩ ጌታ ሆይ ፤ እነሆኝ አለ ። ጌታም ፦ ተነሥተህ ቅን ወደሚ
ባለው መንገድ ሂድ ፤ በይሁዳ ቤትም ሳውል የሚሉትን
አንድ የጠርሴስ ሰው ፈልግ ፤ እነሆ ፤ እርሱ ይጸልያልና ፤
፲፪ ሐናንያ የሚሉትም ሰው ገብቶ ደግሞ እንዲያይ እጁን
፲፫ ሲጭንበት አይቶአል አለው ። ሐናንያም መልሶ ፦ ጌታ
ሆይ ፤ በኢየሩሳሌም በቅዱሳንህ ላይ ስንት ክፉ እንዳደ
፲፬ ረገ ስለዚህ ሰው ከብዙዎች ሰምቼአለሁ ፤ በዚህም ስም
ህን የሚጠሩትን ሁሉ ለማሰር ከካህናት አለቆች ሥልጣን
፲፭ አለው አለ ። ጌታም ፦ ይህ በአሕዛብም በነገሥታትም በእ
ስራኤልም ልጆች ፊት ስሜን ይሸከም ዘንድ ለእኔ የተመ
፲፮ ረጠ ዕቃ ነውና ሂድ ፤ ስለ ስሜ ስንት መከራ ሊቀበል እን
፲፯ ዲያስፈልገው እኔ አመለክተዋለሁና አለው ። ሐናንያም
ሄዶ ወደ ቤቱ ገባ ፤ እጁንም ጭኖበት ፦ ወንድሜ ሳውል
ሆይ ፤ ጌታ ፤ እርሱም በመጣህበት መንገድ የታየህ ኢየ
ሱስ ነው ፤ ደግሞ ታይ ዘንድና መንፈስ ቅዱስ ይሞላብህ
፲፰ ዘንድ ላከኝ አለ ። ወዲያውም እንደ ቅርፊት ያለ ከዓይኑ
ወደቀ ፤ ያን ጊዜም ደግሞ አየ ፤ ተነሥቶም ተጠመቀ ፤
፲፱ መብልም በልቶ በረታ ።
በደማስቆም ካሉት ደቀ መዛሙርት ጋር ጥቂት ቀን
፳ ኖረ ። ወዲያውም ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እርሱ የእግዚአ
፳፩ ብሔር ልጅ እንደ ሆነ በምኵራቦች ሰበከ ። የሰሙትም
ሁሉ ተገረሙና ፦ ይህ በኢየሩሳሌም ይህን ስም የሚጠሩ
ትን ያጠፋ አይደለምን ? ስለዚህስ ታስረው ወደ ካህናት
አለቆች ይወስዳቸው ዘንድ ወደዚህ አልመጣምን ? አሉ ።

ሳውል ግን እየበረታ ሄደ ፤ በደማስቆም ለተቀመጡት አይ ፳፪
ሁድ ይህ ክርስቶስ እንደ ሆነ አስረድቶ መልስ ያሳጣቸው
ነበር ።
ብዙ ቀንም ሲሞላ አይሁድ ሊገድሉት ተማከሩ ፤ ሳውል ፳፫
ግን አሳባቸውን አወቀ ። ይገድሉትም ዘንድ በሌሊትና ፳፬
በቀን የከተማይቱን በር ሁሉ ይጠብቁ ነበር ፤ ደቀ መዛሙ ፳፭
ርት ግን በሌሊት ወስደው በቅጥር ላይ አሳልፈው በቅር
ጫት አወረዱት ።
ሳውልም ወደ ኢየሩሳሌም በደረሰ ጊዜ ከደቀ መዛሙ ፳፮
ርት ጋር ይተባበር ዘንድ ሞከረ ፤ ሁሉም ደቀ መዝሙር
እንደ ሆነ ስላላመኑ ፈሩት ። በርናባስ ግን ወስዶ ወደ ሐዋ ፳፯
ርያት አገባውና ጌታን በመንገድ እንዴት እንዳየውና እንደ
ተናገረው በደማስቆም በኢየሱስ ስም ደፍሮ እንዴት እንደ
ነገረ ተረከላቸው ። በጌታም በኢየሱስ ስም ደፍሮ እየተ ፳፰
ናገረ በኢየሩሳሌም ሲወጣና ሲገባ ከእነርሱ ጋር ነበረ ፤
ከግሪክ አገርም መጥተው ከነበሩት አይሁድ ጋር ይነጋገ ፳፱
ርና ይከራከር ነበር ፤ እነርሱ ግን ሊገድሉት ፈለጉ ።
ወንድሞችም ይህን ባወቁ ጊዜ ወደ ቂሣርያ ወሰዱት ወደ ፴
ጠርሴስም ሰደዱት ።
በይሁዳም ሁሉና በገሊላ በሰማርያም የነበሩት አብያተ ፴፩
ክርስቲያናት በሰላም ኖሩ ታነጹም ፤ በእግዚአብሔርም
ፍርሃትና በመንፈስ ቅዱስ መጽናናት እየሄዱ ይበዙ ነበር ።
ጴጥሮስም በየስፍራው ሁሉ ሲዞር በልዳ ወደሚኖሩ ፴፪
ቅዱሳን ደግሞ ወረደ ። በዚያም ከስምንት ዓመት ጀምሮ ፴፫
በአልጋ ላይ ተኝቶ የነበረውን ኤንያ የሚሉትን አንድ ሰው
አገኘ ፤ እርሱም ሽባ ነበረ ። ጴጥሮስም ፦ ኤንያ ሆይ ፤ ፴፬
ኢየሱስ ክርስቶስ ይፈውስሃል ፤ ተነሣ ለራስህም አንጥፍ
አለው ። ወዲያውም ተነሣ ። በልዳና በሰርናም የሚኖሩ ፴፭
ሁሉ እርሱን አይተው ወደ ጌታ ዘወር አሉ ።
በኢዮጴም ጣቢታ የሚሉአት አንዲት ደቀ መዝሙር ፴፮
ነበረች ፤ ትርጓሜውም ዶርቃ ማለት ነው ፤ እርስዋም መል

፴፯ ፤ ከም ነገር የሞላባት ምጽዋትም የምታደርግ ነበረች ። በዚ
ያም ወራት ታመመችና ሞተች ፤ አጥበውም በሰገነት አኖ
፴፰ ፤ ሩአት ። ልዳም ለኢዮጴ ቅርብ ናትና ደቀ መዛሙርት ጴጥ
ሮስ በዚያ እንዳለ ሰምተው ፤ ወደ እነርሱ ከመምጣት እን
፴፱ ፤ ዳይዘገይ እየለመኑ ሁለት ሰዎች ወደ እርሱ ላኩ ። ጴጥሮ
ስም ተነሥቶ ከእነርሱ ጋር መጣ ፤ በደረሰም ጊዜ በሰገነት
አወጡት ፤ መበለቶችም ሁሉ እያለቀሱ ዶርቃ ከእነርሱ ጋር
ሳለች ያደረገቻቸውን ቀሚሶችንና ልብሶችን ሁሉ እያሳ
፵ ፤ ዩት በፊቱ ቆሙ ። ጴጥሮስም ሁሉን ወደ ውጭ አስወጥቶ
ተንበርክኮም ጸለየ ፤ ወደ ሬሳውም ዘወር ብሎ ፦ ጣቢታ
ሆይ ፥ ተነሺ አላት ። እርስዋም ዓይኖችዋን ከፈተች ጴጥ
፵፩ ፤ ሮስንም ባየች ጊዜ ተቀመጠች ። እጁንም ለእርስዋ ሰጥቶ
አስነሣት ፤ ቅዱሳንንና መበለቶችንም ጠራ ሕያውም ሆና
፵፪ ፤ በፊታቸው አቆማት ። ይህም በኢዮጴ ሁሉ የታወቀ ሆነ ፤
፵፫ ፤ ብዙ ሰዎችም በጌታ አመኑ ። በኢዮጴም ስምዖን ከሚ
ሉት ከአንድ ቍርበት ፋቂ ጋር አያሌ ቀን ኖረ ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ፤ በቂሣርያም ኢጣሊቄ ለሚሉት ጭፍራ የመቶ አለቃ
፪ ፤ የሆነ ቆርኔሌዎስ የሚሉት አንድ ሰው ነበረ ። እርሱም ከቤተ
ሰዎቹ ሁሉ ጋር እግዚአብሔርን የሚያመልክና የሚፈራ
ለሕዝብም እጅግ ምጽዋት የሚያደርግ ወደ እግዚአብሔ
፫ ፤ ርም ሁልጊዜ የሚጸልይ ነበረ ። ከቀኑም ዘጠኝ ሰዓት ያህል ፦
ቆርኔሌዎስ ሆይ የሚለው የእግዚአብሔር መልአክ ወደ
፬ ፤ እርሱ ሲገባ በራእይ በግልጥ አየው ። እርሱም ትኵር ብሎ
ሲመለከተው ደንግጦ ፦ ጌታ ሆይ ፥ ምንድር ነው ? አለ ።
መልአኩም አለው ፦ ጸሎትህና ምጽዋትህ በእግዚአብ
፭ ፤ ሔር ፊት ለመታሰቢያ እንዲሆን ዐረገ ። አሁንም ወደ
ኢዮጴ ሰዎችን ልከህ ጴጥሮስ የሚባለውን ስምዖንን አስ
፮ ፤ መጣ ። እርሱ ቤቱ በባሕር አጠገብ ባለው በቍርበት ፋቂው
በስምዖን ዘንድ እንግድነት ተቀምጦአል ፤ ልታደርገው

የሚገባህን እርሱ ይነግርሃል ። የተናገረውም መልአክ በሄደ ፯ ፤
ጊዜ ፥ ከሎሌዎቹ ሁለቱን ፥ ከማይለዩትም ጭፍሮቹ እግዚ
አብሔርን የሚያመልክ አንዱን ወታደር ጠርቶ ፥ ነገሩን ፰ ፤
ሁሉ ተረከላቸው ወደ ኢዮጴም ላካቸው ።
እነርሱም በነገው ሲሄዱ ወደ ከተማም ሲቀርቡ ፥ ጴጥ ፱ ፤
ሮስ በስድስት ሰዓት ያህል ይጸልይ ዘንድ ወደ ጣራው ወጣ ።
ተርቦም ሊበላ ወደደ ፤ ሲያዘጋጁለት ሳሉም ተመስጦ መጣ ፲ ፤
በት ፤ ሰማይም ተከፍቶ በአራት ማዕዘን የተያዘ ታላቅ ሸማ ፲፩ ፤
የሚመስል ዕቃ ወደ ምድር ሲወርድ አየ ፤ በዚያውም ፲፪ ፤
አራት እግር ያላቸው ሁሉ አራዊትም በምድርም የሚንቀ
ሳቀሱት የሰማይ ወፎችም ነበሩበት ። ጴጥሮስ ሆይ ፥ ተነ ፲፫ ፤
ሣና አርደህ ብላ የሚልም ድምፅ ወደ እርሱ መጣ ። ጴጥ ፲፬ ፤
ሮስ ግን ፦ ጌታ ሆይ ፥ አይሆንም ፤ እንዳች ርኵስ የሚያስ
ጸይፍም ከቶ በልቼ አላውቅምና አለ ። ደግሞም ሁለተኛ ፦ ፲፭ ፤
እግዚአብሔር ያነጻውን አንተ አታርክሰው የሚል ድምፅ
ወደ እርሱ መጣ ። ይህም ሦስት ጊዜ ሆነ ፥ ወዲያውም ፲፮ ፤
ዕቃው ወደ ሰማይ ተወሰደ ።
ጴጥሮስም ስላየው ራእይ ፦ ምን ይሆን ? ብሎ በልቡ ሲያ ፲፯ ፤
መነታ ፥ እነሆ ፥ ቆርኔሌዎስ የላካቸው ሰዎች ስለ ስምዖን
ቤት ጠይቀው ወደ ደጁ ቀረቡ ፤ ድምፃቸውንም ከፍ አድ ፲፰ ፤
ርገው ፦ ጴጥሮስ የተባለው ስምዖን በዚህ እንግድነት ተቀ
ምጦአልን ? ብለው ይጠይቁ ነበር ። ጴጥሮስም ስለ ራእዩ ፲፱ ፤
ሲያወጣ ሲያወርድ ሳለ ፥ መንፈስ ፦ እነሆ ፥ ሦስት ሰዎች
ይፈልጉሃል ፤ ተነሥተህ ውረድ ፥ እኔም ልኬአቸዋለሁና ፳ ፤
ሳትጠራጠር ከእነርሱ ጋር ሂድ አለው ። ጴጥሮስም ፳፩ ፤
ወደ ሰዎቹ ወርዶ ፦ እነሆ ፥ የምትፈልጉኝ እኔ ነኝ ፤
የመጣችሁበትስ ምክንያት ምንድር ነው ? አላቸው ። እነ ፳፪ ፤
ርሱም ፦ ጻድቅ ሰው እግዚአብሔርንም የሚፈራ በአይ
ሁድም ሕዝብ ሁሉ የተመሰከረለት የመቶ አለቃ ቆርኔሌ
ዎስ ወደ ቤቱ ያስመጣህ ዘንድ ከአንተም ቃልን ይሰማ
ዘንድ ከቅዱስ መልአክ ተረዳ አሉት ። እርሱም ወደ ውስጥ ፳፫ ፤

ጠርቶ እንግድነት ተቀበላቸው ።
በነገውም ተነሥቶ ከእነርሱ ጋር ወጣ ፤ በኢዮጴም ካኑ
በሩት ወንድሞች አንዳንዶቹ ከእርሱ ጋር አብረው ሄዱ ።
፳፬ ፤ በነገውም ወደ ቂሣርያ ገቡ ፤ ቆርኔሌዎስም ዘመዶቹንና
የቅርብ ወዳጆቹን በአንድነት ጠርቶ ይጠባበቃቸው ነበር ።
፳፭ ፤ ጴጥሮስም በገባ ጊዜ ቆርኔሌዎስ ተገናኝቶ ከእግሩ በታች
፳፮ ፤ ወድቆና ሰገደለት ። ጴጥሮስ ግን ፦ ተነሣ ፤ እኔ ራሴ ደግሞ
፳፯ ፤ ሰው ነኝ ብሎ አስነሣው ። ከእርሱም ጋር እየተነጋገረ ገባ ፤
፳፰ ፤ ብዙዎችም ተከማችተው አገኘ ፦ አይሁዳዊ ሰው ከሌላ
ወገን ጋር ይተባበር ወይም ይቀረብ ዘንድ እንዳልተፈቀደ
እናንተ ታውቃላችሁ ፤ ለእኔ ግን እግዚአብሔር ማንንም
፳፱ ፤ ሰው ርኩስና የሚያስጸይፍ ነው እንዳልል አሳየኝ ፤ ስለዚ
ህም ደግሞ ብትጠሩኝ ሳልከራከር መጣሁ ። አሁንም በምን
ምክንያት አስመጣችሁኝ ? ብዬ እጠይቃችኋለሁ አላቸው ።
፴ ፤ ቆርኔሌዎስም እንዲህ አለው ፦ በዚች ሰዓት የዛሬ አራት
ቀን የዘጠኝ ሰዓት ጸሎት በቤቴ እጸልይ ነበር ፤ እነሆም ፤
፴፩ ፤ የሚያንጸባርቅ ልብስ የለበሰ ሰው በፊቴ ቆመና ፦ ቆር
ኔሌዎስ ሆይ ፤ በእግዚአብሔር ፊት ጸሎትህ ተሰማ ምጽ
፴፪ ፤ ዋትህም ታሰበ ። እንግዲህ ወደ ኢዮጴ ልከህ ጴጥሮስ የተ
ባለውን ስምዖንን አስጠራ ፤ እርሱ በቍርበት ፋቂው በስ
ምዖን ቤት በባሕር አጠገብ እንግድነት ተቀምጦአል አለኝ ።
፴፫ ፤ ስለዚህ ያን ጊዜ ወደ አንተ ላክሁ ፤ አንተም በመምጣትህ
መልካም አድርገሃል ። እንግዲህ አንተ ከእግዚአብሔር
ዘንድ የታዘዝኸውን ሁሉ እንድንሰማ እኛ ሁላችን አሁን
በእግዚአብሔር ፊት በዚህ አለን ።
፴፬ ፦ ጴጥሮስም አፉን ከፍቶ እንዲህ አለ ፦ እግዚአብሔር
፴፭ ፤ ለሰው ፊት እንዳያደላ ነገር ግን በአሕዛብ ሁሉ እርሱን
የሚፈራና ጽድቅን የሚያደርግ በእርሱ የተወደደ እንደ
፴፮ ፤ ሆነ በእውነት አስተዋልሁ ። ጌታ ሁሉ በሚሆን በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ሰላምን እየሰበከ ያሆን ቃል ወደ እስራኤል
፴፯ ፤ ልጆች ላከ ። ዮሐንስ ከሰበከው ጥምቀት በኋላ ከገሊላ ጀምሮ

በይሁዳ ሁሉ የሆነውን ነገር እናንተ ታውቃላችሁ ፤ እግ ፴፰ ፤
ዚአብሔር የናዝሬቱን ኢየሱስን በመንፈስ ቅዱስ በኃይ
ልም ቀባው ፤ እርሱም መልካም እያደረገ ለዲያብሎስም
የተገዙትን ሁሉ እየፈወሰ ዞረ ፤ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር
ነበረና ፤ እኛም በአይሁድ አገርና በኢየሩሳሌም ባደረገው ፴፱ ፤
ነገር ሁሉ ምስክሮች ነን ፤ እርሱንም በእንጨት ላይ ሰቅ
ለው ገደሉት ። እርሱን እግዚአብሔር በሦስተኛው ቀን ፵ ፤
አስነሣው ይገለጥም ዘንድ ሰጠው ፤ ይኸውም ለሕዝብ ሁሉ ፵፩ ፤
አይደለም ነገር ግን በእግዚአብሔር አስቀድሞ የተመረጡ
ምስክሮች ለሆንን ለእኛ ነው እንጂ ፤ ከሙታንም ከተነሣ
በኋላ ከእርሱ ጋር የበላን የጠጣንም እኛ ነን ። ለሕዝብም ፵፪ ፤
እንድንሰብክና በሕያዋንና በሙታን ሊፈርድ በእግዚአብ
ሔር የተወሰነ እርሱ እንደ ሆነ እንመሰክር ዘንድ አዘዘን ።
በእርሱ የሚያምን ሁሉ በስሙ የኃጢአቱን ስርየት እንዲ ፵፫ ፤
ቀበል ነቢያት ሁሉ ይመሰክሩለታል ።
ጴጥሮስ ይህን ነገር ገና ሲናገር ቃሉን በሰሙት ሁሉ ፵፬ ፤
ላይ መንፈስ ቅዱስ ወረደ ። ከጴጥሮስም ጋር የመጡት ፵፭ ፤
ሁሉ ከተገረዙት ወገን የሆኑ ምዕመናን በአሕዛብ ላይ ደግሞ
የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ስለ ፈሰሰ ተገረሙ ፤ በልሳኖች ፵፮ ፤
ሲናገሩ እግዚአብሔርንም ሲያከብሩ ሰምተዋቸዋልና ።
በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ መለሰ ፦ እነዚህ እንደ እኛ ደግሞ ፵፯ ፤
መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉ እንዳይጠመቁ ውኃን ይከለክ
ላቸው ዘንድ የሚችል ማን ነው ? አለ ። በኢየሱስ ክር ፵፰ ፤
ስቶስ ስምም ይጠመቁ ዘንድ አዘዛቸው ። ከዚህ በኋላ
ጥቂት ቀን እንዲቀመጥ ለመኑት ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

ሐዋርያትና በይሁዳም የነበሩት ወንድሞች አሕዛብ ፩ ፤
ደግሞ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ተቀበሉ ሰሙ ። ጴጥ ፪ ፤
ሮስም ወደ ኢየሩሳሌም በወጣ ጊዜ ከተገረዙት ወገን የሆ
ኑት ሰዎች ከእርሱ ጋር ተከራከረው ፦ ወዳልተገረዙ ሰዎች ፫ ፤

፬ ገብተህ ከእነርሱ ጋር በላህ አሉት ። ጴጥሮስ ግን ከመጀ
፭ መሪያው ጀምሮ በተራ ገለጠላቸው እንዲህም አለ ፦ እኔ
በኢዮጴ ከተማ ስጸልይ ሳለሁ ተመስጬ ራእይን አየሁ ፤
ታላቅ ሸማ የመሰለ ዕቃ በአራት ማዕዘን ተይዞ ከሰማይ
፮ ወረደና ወደ እኔ መጣ ፤ ይህንም ትኵር ብዬ ስመለከት
አራት እግር ያላቸውን የምድር እንስሶች አራዊትንም ተን
፯ ቀሳቃሾችንም የሰማይ ወፎችንም አየሁ ። ጴጥሮስ ሆይ ፤
፰ ተነሣና አርደህ ብላ የሚለኝንም ድምፅ ሰማሁ ። እኔም ፦
ጌታ ሆይ ፤ አይሆንም ፤ ርኵስ ወይም የሚያስጸይፍ ከቶ
፱ ወደ አፌ ገብቶ አያውቅምና አልሁ ። ሁለተኛም ፦ እግዚ
አብሔር ያነጻውን አንተ አታርክሰው የሚል ድምፅ ከሰ
፲ ማይ መለሰልኝ ። ይህም ሦስት ጊዜ ሆነ እንደ ገናም ሁሉ
፲፩ ወደ ሰማይ ተሳበ ። እነሆም ፤ ያን ጊዜ ሦስት ሰዎች ከቂ
፲፪ ሣርያ ወደ እኔ ተልከው ወዳለሁበት ቤት ቀረቡ ። መንፈ
ስም ሳልጠራጠር ከእነርሱ ጋር እሄድ ዘንድ ነገረኝ ። እነ
ዚህም ስድስቱ ወንድሞች ደግሞ ከእኔ ጋር መጡ ወደዚያ
፲፫ ሰውም ቤት ገባን ። እርሱም መልአክ በቤቱ ቆሞ እንዳየና ፦
ወደ ኢዮጴ ሰዎች ልከህ ጴጥሮስ የተባለውን ስምዖንን
፲፬ አስመጣ ፤ እርሱም አንተና የቤትህ ሰዎች ሁሉ የምትድ
፲፭ ኑበትን ነገር ይነግርሃል እንዳለው ነገረን ። ለመናገርም
በጀመርሁ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ለእኛ ደግሞ በመጀመሪያ
፲፮ እንደ ወረደ ለእነርሱ ወረደላቸው ። ዮሐንስ በውኃ አጠ
መቀ እናንተ ግን በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ ያለ
፲፯ ውን የጌታ ቃል ትዝ አለኝ ። እንግዲህ እግዚአብሔር
በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ላመነው ለእኛ ደግሞ እንደ
ሰጠን ያን ስጦታ ለእነርሱ ከሰጠ ፤ እግዚአብሔርን ለመከ
፲፰ ልከል እችል ዘንድ እኔ ማን ነበርሁ ፤ ይህን በሰሙ ጊዜም
ዝም አሉና ፦ እንኪያስ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ደግሞ
ለሕይወት የሚሆን ንስሐን ሰጣቸው እያሉ እግዚአብሔ
ርን አከበሩ ።
፲፱ በእስጢፋኖስም ላይ በተደረገው መከራ የተበተኑት

እስከ ፊንቄ እስከ ቆጵሮስም እስከ አንጾኪያም ድረስ ዞሩ ፤
ቃሉንም ለአይሁድ ብቻ እንጂ ለአንድ ስንኳ አይናገሩም
ነበር ። ከእነርሱ ግን የቆጵሮስና የቀሬና ሰዎች የነበሩት ፳
አንዳንዶቹ ወደ አንጾኪያ መጥተው የጌታን የኢየሱስን
ወንጌል እየሰበኩ ለግሪክ ሰዎች ተናገሩ ። የጌታም እጅ ፳፩
ከእነርሱ ጋር ነበረ ፤ ቍጥራቸውም እጅግ የሚሆን ሰዎች
አምነው ወደ ጌታ ዘወር አሉ ። ወሬውም በኢየሩሳሌም ፳፪
ባለችው ቤተ ክርስቲያን ስለ እነርሱ ተሰማ ፤ በርናባስንም
ወደ አንጾኪያ ላኩት ፤ እርሱም መጥቶ የእግዚአብሔርን ፳፫
ጸጋ ባየ ጊዜ ደስ አለው ፤ ሁሉንም በልባቸው ፈቃድ በጌታ
ጸንተው ይኖሩ ዘንድ መከራቸው ፤ ደግ ሰውና መንፈስ ፳፬
ቅዱስ እምነትም የሞላበት ነበረና ። ብዙ ሕዝብም ወደ
ጌታ ተጨመሩ ። በርናባስም ሳውልን ሊፈልግ ወደ ጠር ፳፭
ሴስ ወጣ ፤ ባገኘውም ጊዜ ወደ አንጾኪያ አመጣው ። በቤተ ፳፮
ክርስቲያንም አንድ ዓመት ሙሉ ተሰበሰቡ ፤ ብዙ ሕዝብ
ንም አስተማሩ ፤ ደቀ መዛሙርትም መጀመሪያ በአንጾ
ኪያ ክርስቲያን ተባሉ ።
በዚያም ወራት ነቢያት ከኢየሩሳሌም ወደ አንጾኪያ ፳፯
ወረዱ ፤ ከእነርሱም አጋቦስ የሚሉት አንድ ሰው ተነሥቶ ፳፰
በዓለም ሁሉ ታላቅ ራብ ሊሆን እንዳለው በመንፈስ አመ
ለከተ ፤ ይህም በቀላውዴዎስ ቄሣር ዘመን ሆነ ። ደቀ መዛ ፳፱
ሙርትም እያንዳንዳቸው እንደ ችሎታቸው መጠን አዋጥ
ተው በይሁዳ ለሚኖሩት ወንድሞች እርዳታን ይልኩ
ዘንድ ወሰኑ ፤ እንዲህም ደግሞ አደረጉ ፤ በበርናባስና በሳ ፴
ውልም እጅ ወደ ሽማግሌዎቹ ሰደዱት ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

በዚያም ዘመን ንጉሡ ሄሮድስ መከራ ያጸናባቸው ዘንድ ፩
ከቤተ ክርስቲያን በአንዳንዶቹ ላይ እጁን ጫነባቸው ።
የዮሐንስንም ወንድም ያዕቆብን በሰይፍ ገደለው ። አይሁ ፪፣፫
ድንም ደስ እንዳሰኛቸው አይቶ ጨምሮ ጴጥሮስን ደግሞ

፬ ያዘው ። የቂጣ በዓልም ወራት ነበረ ። በያዘውም ጊዜ ወደ
ወኅኒ አገባው ፤ ከፋሲካም በኋላ ወደ ሕዝብ ያወጣው
ዘንድ አስቦ እያንዳንዱ አራት ወታደሮች ሆነው እንዲ
፭ ጠብቁት ለአራት ጭፍራ ክፍል አሳልፎ ሰጠው ። ጴጥሮ
ስም በወኅኒ ይጠበቅ ነበር ፤ ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን
ስለ እርሱ ወደ እግዚአብሔር ጸሎት አጥብቆ ይደረግ ነበር ።
፮ ሄሮድስም ሊያወጣው ባሰበ ጊዜ ፤ በዚያች ሌሊት ጴጥ
ሮስ በሁለት ሰንሰለት ታስሮ ከሁለት ወታደሮች መካከል
ተኝቶ ነበር ፤ ጠባቂዎችም በደጁ ፊት ሆነው ወኅኒውን
፯ ይጠብቁ ነበር ። እነሆም ፤ የጌታ መልአክ ቀረበ በቤትም
ውስጥ ብርሃን በራ ፤ ጴጥሮስንም ጎድኑን መትቶ አንቃ
ውና ፦ ፈጥነህ ተነሣ አለው ። ሰንሰለቶቹም ከእጁ ወደቁ ።
፰ መልአኩም ፦ ታጠቅና ጫማህን አግባ አለው ፤ እንዲ
ሁም አደረገ ። ልብስህንም ልበስና ተከተለኝ አለው ።
፱ ወጥቶም ተከተለው ፤ ራእይንም የሚያይ ይመስለው ነበር
እንጂ በመልአኩ የሚደረገው ነገር እውነት እንደ ሆነ አላ
፲ ወቀም ። የመጀመሪያውንና የሁለተኛውንም ዘብ አል
ፈው ወደ ከተማ ወደሚያወጣው ወደ ብረቱ መዝጊያ ደረሱ ፤
እርሱም እውቆ ተከፈተላቸው ፤ ወጥተውም አንዲት ስላች
፲፩ አለፉ ወዲያውም መልአኩ ከእርሱ ተለየ ። ጴጥሮስም
ወደ ልቡ ተመልሶ ፦ ጌታ መልአኩን ልኮ ከሄሮድስ እጅና
የአይሁድ ሕዝብ ይጠብቁት ከነበረው ሁሉ እንደ አዳነኝ
አሁን በእውነት አወቅሁ አለ ።
፲፪ ባስተዋለም ጊዜ እጅግ ሰዎች ተከማችተው ይጸልዩበት
ወደ ነበረው ማርቆስ ወደ ተባለው ወደ ዮሐንስ እናት ወደ
፲፫ ማርያም ቤት መጣ ። ጴጥሮስም የደጁን መዝጊያ ባንኳኳ
ጊዜ ሮዴ የሚሉአት አንዲት ገረድ ትሰማ ዘንድ ቀረበች ፤
፲፬ የጴጥሮስ ድምፅ መሆኑንም ባወቀች ጊዜ ከደስታዋ የተ
ነሣ ደጁን አልከፈተችም ፤ ነገር ግን ወደ ውስጥ ሮጣ ጴጥ
፲፭ ሮስ በደጅ ፊት ቆሞ እንዳለ አወራች ። እነርሱም ፦ አብደ
ሻል አሉአት ። እርስዋ ግን እንዲሁ እንደ ሆነ ታስረግጥ

ነበር ። እነርሱም ፦ መልአኩ ነው አሉ ። ጴጥሮስ ግን ማን ፲፮
ኳኳቱን አዘወተረ ፤ ከፍተውም አዩትና ተገረሙ ። ግን ፲፯
ዝም እንዲሉ በእጁ ጠቅሶ ጌታ ከወኅኒ እንዴት እንዳ
ወጣው ተረከላቸውና ፦ ይህን ለያዕቆብና ለወንድሞች
ንገሩ አላቸው ። ወጥቶም ወደ ሌላ ስፍራ ሄደ ።
በነጋም ጊዜ ፦ ጴጥሮስን ምን አግኝቶት ይሆን ? ብለው ፲፰
በጭፍሮች ዘንድ ብዙ ሁከት ሆነ ። ሄሮድስም አስፈልጎ ፲፱
ባጣው ጊዜ ጠባቂዎችን መረመረ ይገድሉአቸውም ዘንድ
አዘዘ ፤ ከይሁዳም ወደ ቂሣርያ ወርዶ በዚያ ተቀመጠ ።
ከጢሮስና ከሲዶና ሰዎችም ጋር ተጣልቶ ነበር ፤ በአ ፳
ንድ ልብ ሆነውም ወደ እርሱ መጡ ፤ የንጉሥንም ቢትወ
ደድ ብላስጦስን እሺ አሰኝተው ዕርቅ ለመኑ ፤ አገራቸው
ከንጉሥ አገር ምግብ ያገኝ ነበርና ። በተቀጠረ ቀንም ሄሮ ፳፩
ድስ ልብሰ መንግሥቱን ለብሶ በዙፋን ተቀመጠ እነርሱ
ንም ተናገራቸው ፤ ሕዝቡም ፦ የእግዚአብሔር ድምፅ ፳፪
ነው የሰውም አይደለም ብለው ጮኹ ። ለእግዚአብሔርም ፳፫
ክብር ስላልሰጠ ያን ጊዜ የጌታ መልአክ መታው በትልም
ተበልቶ ሞተ ።
የእግዚአብሔር ቃል ግን ያድግና ይበዛ ነበር ። ፳፬
በርናባስና ሳውልም አገልግሎታቸውን ፈጽመው ከኢ ፳፭
የሩሳሌም ተመለሱ ፤ ማርቆስ የተባለውን ዮሐንስንም ከእ
ነርሱ ጋር ይዘውት መጡ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

በአንጾኪያም ባለችው ቤተ ክርስቲያን ነቢያትና መም ፩
ህራን ነበሩ ፤ እነርሱም በርናባስ ፤ ኔጌር የተባለው ስምዖ
ንም ፤ የቀሬናው ሉክዮስም ፤ የአራተኛው ክፍል ገዥ የሄ
ሮድስም ባለምዋል ምናሔ ፤ ሳውልም ነበሩ ። እነዚህም ፪
ጌታን ሲያመልኩና ሲጦሙ መንፈስ ቅዱስ ፦ በርናባስ
ንና ሳውልን ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ አለ ። በዚያን ፫
ጊዜም ከጦሙ ከጸለዩም እጃቸውንም ከጫኑ በኋላ አሰናበ

ቀአቸው ።
፬ እነርሱም በመንፈስ ቅዱስ ተልከው ወደ ሴሌውቅያ
፭ ወረዱ ፤ ከዚያም በመርከብ ወደ ቆጵሮስ ሄዱ ። በሰላሚ
ናም በነበሩ ጊዜ በአይሁድ ምኵራቦች የእግዚአብሔርን
፮ ቃል ሰበኩ ፤ አገልጋይም ዮሐንስ ነበራቸው ። ደሴቲቱ
ንም ሁሉ እስከ ጳፉ በዞሩ ጊዜ ፤ በርያሱስ የሚሉትን ጠን
ቋይና ሐሰተኛ ነቢይ የሆነውን አንድ አይሁዳዊ ሰው አገ
፯ ኙ ፤ እርሱም አስተዋይ ሰው ከሆነው ሰርግዮስ ጳውሎስ
ከሚባለው አገረ ገዥ ጋር ነበረ ። ይህም በርናባስንና ሳው
ልን ወደ እርሱ ጠርቶ የእግዚአብሔርን ቃል ሊሰማ ፈለገ ።
፰ ጠንቋዩ ግን ኤልማስ ፤ ስሙ እንዲሁ ይተረጐማልና ፤
አገረ ገዡን ከማመን ሊያጣምም ፈልጎ ተቃወማቸው ።
፱ ጳውሎስ የተባለው ሳውል ግን መንፈስ ቅዱስን ተሞልቶ
፲ ትኵር ብሎ ሲመለከተው ፦ አንተ ተንኰል ሁሉ ክፋትም
ሁሉ የሞላብህ ፤ የዲያብሎስ ልጅ ፤ የጽድቅም ሁሉ ጠላት ፤
፲፩ የቀናውን የጌታን መንገድ ከማጣመም አታቋርጥምን ? አሁ
ንም ፤ እነሆ ፤ የጌታ እጅ በአንተ ላይ ናት ፤ ዕውርም ትሆ
ናለህ እስከ ጊዜውም ፀሐይን አታይም አለው ። ያን ጊዜም
ጭጋግና ጨለማ ወደቀበት ፤ በእጁም የሚመራውን እየ
፲፪ ዞረ ፈለገ ። በዚያን ጊዜ አገረ ገዡ የተደረገውን ባየ ጊዜ
ከጌታ ትምህርት የተነሣ ተገርሞ አመነ ።
፲፫ ጳውሎስም ከጓደኞቹ ጋር ከጳፉ ተነሥቶ የጵንፍልያ
ወደምትሆን ወደ ጴርጌን መጣ ፤ ዮሐንስም ከእነርሱ ተለ
፲፬ ይቶ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ ። እነርሱ ግን ከጴርጌን አል
ፈው የጲስድያ ወደምትሆን ወደ አንጾኪያ ደረሱ ፤ በሰ
፲፭ ንበትም ቀን ወደ ምኵራብ ገብተው ተቀመጡ ። ሕግና
ነቢያትም ከተነበቡ በኋላ የምኵራቡ አለቆች ፦ ወንድ
ሞች ሆይ ፤ ሕዝብን የሚመክር ቃል እንዳላችሁ ተናገሩ
፲፮ ብለው ላኩባቸው ። ጳውሎስም ተነሥና በእጁ ጠቅሶ እን
ዲህ አለ ፦
የእስራኤል ሰዎችና እግዚአብሔርን የምትፈሩት ሆይ ፤

ስሙ ። የዚህ የእስራኤል ሕዝብ አምላክ አባቶቻችንን ፲፯
መርጦ በግብፅ አገር በእንግድነት ሳሉ ሕዝቡን ከፍ ከፍ
አደረጋቸው ፤ ከፍ ባለችውም ክንዱ ከዚያ አወጣቸው ።
በበረሀም አርባ ዓመት ያህል መገባቸው ። በከነዓንም አገር ፲፰-
ሰባት አሕዛብን አጥፍቶ ምድራቸውን አወረሳቸው ። ከዚ ፳
ህም በኋላ እስከ ነቢዩ እስከ ሳሙኤል ድረስ አራት መቶ
አምሳ ዓመት ያህል መሳፍንትን ሰጣቸው ። ከዚያም ወዲያ ፳፩
ንጉሥን ያነግሥላቸው ዘንድ ለመኑ ፤ እግዚአብሔርም ከብ
ንያም ወገን የሚሆን ሰው የቂስን ልጅ ሳኦልን አርባ ዓመት
ሰጣቸው ፤ እርሱንም ከሻረው በኋላ ዳዊትን በእነርሱ ላይ ፳፪
እንዲነግሥ አስነሣው ፤ ሲመሰክርለትም ፦ እንደ ልቤ
የሆነ ሰው ፈቃዴንም ሁሉ የሚያደርግ የእሴይን ልጅ ዳዊ
ትን አገኘሁ አለ ። ከዚህም ሰው ዘር እግዚአብሔር እንደ ፳፫
ተስፋው ቃል ለእስራኤል መድኃኒትን እርሱም ኢየሱ
ስን አመጣ ። ከመምጣቱ በፊት ዮሐንስ አስቀድሞ ለእስ ፳፬
ራኤል ሕዝብ ሁሉ የንስሐን ጥምቀት ሰብኮ ነበር ። ዮሐ ፳፭
ንስም ሩጫውን ሲፈጽም ሳለ ፦ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ታስ
ባላችሁ ? እኔስ እርሱን አይደለሁም ፤ ነገር ግን እነሆ ፤ የእ
ግሩን ጫማ እፈታ ዘንድ ከማይገባኝ ከእኔ በኋላ ይመጣል
ይል ነበር ።
እናንተ ወንድሞቻችን ፤ የአብርሃም ዘር ልጆች ከእናንተ ፳፮
መካከልም እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሆይ ፤ ለእናንተ
የዚህ የመዳን ቃል ተላከ ። በኢየሩሳሌም የሚኖሩ ሰዎ ፳፯
ችና አለቆቻቸው እርሱንና በየሰንበቱ የሚነበቡትን የነ
ቢያትን ድምፆች ስላላወቁ በፍርዳቸው ፈጸሙአቸውና ፤
ለሞትም የሚያደርስ ምክንያት አንድ ስንኳ ባያገኙበት ፤ ፳፰
ይገድለው ዘንድ ጲላጦስን ለመኑት ፤ ስለ እርሱም የተ ፳፱
ጻፈውን ሁሉ በፈጸሙ ጊዜ ከእንጨት አውርደው በመ
ቃብር አኖሩት ። እግዚአብሔር ግን ከሙታን አስነሣው ፤ ፴
በሕዝብም ዘንድ ምስክሮቹ ለሆኑት ከእርሱ ጋር ከገሊላ ፴፩
ወደ ኢየሩሳሌም ለወጡት ብዙ ቀን ታያቸው ። እኛም ለእ ፴፪

ባቶች የተሰጠውን ተስፋ የምስራቹን ለእናንተ እንሰብካ
፴፫ ፤ ለን ፤ ይህን ተስፋ እግዚአብሔር በሁለተኛው መዝሙር
ደግሞ ፦ አንተ ልጄ ነህ ፤ እኔ ዛሬ ወለድሁህ ተብሎ እንደ
ተጻፈ ፤ ኢየሱስን አስነሥቶ ለእኛ ለልጆቻቸው ፈጽሞ
፴፬ ፤ አልና ። እንደ ገናም ወደ መበስበስ እንዳይመለስ ከሙታን
እንደ አስነሣው ፤ እንዲህ ፦ የታመነውን የዳዊትን ቅዱስ
፴፭ ፤ ተስፋ እሰጣችኋለሁ ብሎአል ። ደግሞ በሌላ ስፍራ ፦ ቅዱ
፴፮ ፤ ስህን መበስበስን ያይ ዘንድ አትሰጠውም ይላልና ። ዳዊ
ትም በራሱ ዘመን የእግዚአብሔርን አሳብ ካገለገለ በኋላ
አንቀላፋ ፤ ከአባቶቹም ጋር ተጨምሮ መበስበስን አየ ፤
፴፯ ፤ ይህ እግዚአብሔር ያስነሣው ግን መበስበስን አላየም ።
፴፰ - እንግዲህ ወንድሞች ሆይ ፤ በእርሱ በኩል የኃጢአት ስር
፴፱ ፤ የት እንዲነገርላችሁ ፤ በሙሴም ሕግ ትጸድቁበት ዘንድ
ከማይቻላችሁ ሁሉ ያመነ ሁሉ በእርሱ እንዲጸድቅ በእና
፵ - ንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን ። እንግዲህ ፦
፵፩ ፤ እናንተ የምትንቁ ፤ እዩ ተደነቁም ጥፉም ፤ አንድ
ስንኳ ቢተርክላችሁ የማታምኑትን ሥራ በዘመናችሁ
እኔ እሠራለሁና
ተብሎ በነቢያት የተነገረው እንዳይደርስባችሁ ተጠን
ቀቁ ።
፵፪ ፤ በወጡም ጊዜ ይህን ነገር በሚመጣው ሰንበት ይነግሩ
፵፫ ፤ አቸው ዘንድ ለመኑአቸው ። ጉባኤውም ከተፈታ በኋላ
ከአይሁድና ወደ ይሁዲነት ገብተው ከሚያመልኩ ብዙ
ዎች ጳውሎስንና በርናባስን ተከተሉአቸው ፤ እነርሱም
ሲነግሩአቸው በእግዚአብሔር ጸጋ ጸንተው እንዲኖሩ
አስረዱአቸው ።
፵፬ ፤ በሁለተኛውም ሰንበት ከጥቂቶቹ በቀር የከተማው ሰው
፵፭ ፤ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ይሰሙ ዘንድ ተሰበሰቡ ። አይ
ሁድም ብዙ ሕዝብ ባዩ ጊዜ ቅንዓት ሞላባቸው ፤ እየተሳ
፵፮ ፤ ደቡም ጳውሎስ የተናገረውን ቃል ተቃወሙ ። ጳውሎስና
በርናባስም ገልጠው ፦ የእግዚአብሔር ቃል አስቀደሞ

ለእናንተ ይነገር ዘንድ ያስፈልጋል ፤ ከገፋችሁትና የዘላ
ለም ሕይወት እንዳይገባችሁ በራሳችሁ ከፈረዳችሁ ግን ፤
እነሆ ፤ ወደ አሕዛብ ዘወር እንላለን ። እንዲሁ ጌታ ፦ ፵፯ ፤
እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ለማዳን ትሆን ዘንድ ለአሕ
ዛብ ብርሃን አድርጌሃለሁ
ብሎ አዞናልና አሉ ።
አሕዛብም ሰምተው ደስ አላቸው የእግዚአብሔርንም ፵፰ ፤
ቃል አከበሩ ፤ ለዘላለም ሕይወትም የተዘጋጁ ሁሉ አመኑ ፤
የጌታም ቃል በአገሩ ሁሉ ተስፋፋ ። አይሁድ ግን የሚያመ ፵፱ -
ልኩትን የከበሩትንም ሴቶችና የከተማውን መኳንንት ፶ ፤
አወኩ ፤ በጳውሎስና በበርናባስም ላይ ስደትን አስነስተው
ከአገራቸው አወጡአቸው ። እነርሱ ግን የእግራቸውን ፶፩ ፤
ትቢያ አራግፈውባቸው ወደ ኢቆንዮን መጡ ። በደቀ መዛ ፶፪ ፤
ሙርትም ደስታና መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

በኢቆንዮንም እንደ ቀድሞ ወደ አይሁድ ምኩራብ ፩ ፤
ገብተው ከአይሁድና ከግሪክ ሰዎች ብዙ እስኪያምኑ
ድረስ ተናገሩ ። ያላመኑት አይሁድ ግን የአሕዛብን ልብ ፪ ፤
በወንድሞች ላይ አነሣሡ አስከፉም ። ምልክትና ድንቅ ፫ ፤
በእጃቸው ይደረግ ዘንድ እየሰጠ ለጸጋው ቃል ስለ መሰከ
ረው ስለ ጌታ ገልጠው እየተናገሩ ረጅም ወራት ተቀመጡ ።
የከተማውም ሕዝብ ተከፍለው እኵሌቶቹ ከአይሁድ እኵ ፬ ፤
ሌቶቹም ከሐዋርያት ጋር ሆኑ ። አሕዛብና አይሁድ ግን ፭ ፤
ከአለቆቻቸው ጋር ሊያንገላቱአቸውና ሊወግሩአቸው ባ
ሰቡ ጊዜ ፤ አውቀው ልስጥራንና ደርቤን ወደሚባሉት ፮ ፤
ወደ ሊቃኦንያ ከተማዎች በእነርሱም ዙሪያ ወዳለው አገር
ሸሹ ፤ በዚያም ወንጌልን ይሰብኩ ነበር ። ፯ ፤
በልስጥራንም እግሩ የሰለለ ፤ ከእናቱም ማኅፀን ጀምሮ ፰ ፤
አንካሳ የሆነ ፤ ከቶም ሄዶ የማያውቅ አንድ ሰው ተቀምጦ
ነበር ። ይህም ሰው ጳውሎስ ሲናገር ይሰማ ነበር ፤ እርሱም ፱ ፤

ትኵር ብሎ ተመለከተውና ይድን ዘንድ እምነት እንዳ
፲ ፤ ለው ባየ ጊዜ ፥ በታላቅ ድምፅ ፦ ቀጥ ብለህ በእግርህ ቁም
፲፩ ፤ አለው ። ብድግ ብሎም ተነሥቶ ይመላለስ ነበር ። ሕዝ
ቡም ጳውሎስ ያደረገውን ባዩ ጊዜ ድምፃቸውን ከፍ አድ
ርገው በሊቃኦንያ ቋንቋ ፦ አማልክት ሰዎችን መስለው
፲፪ ፤ ወደ እኛ ወርደዋል አሉ ፤ በርናባስንም ድያ አሉት ፤ ጳው
ሎስንም እርሱ በመናገር ዋና ስለ ነበረ ሄርሜን አሉት ።
፲፫ ፤ በከተማውም ፊት ቤተ መቅደስ ያለው የድያ ካህን ኮርማ
ዎችንና የአበባን አክሊሎች ወደ ደጃፍ አምጥቶ ከሕዝቡ
፲፬ ፤ ጋር ሆኖ ሊሠዋላቸው ወደደ ። ሐዋርያት በርናባስና ጳው
ሎስ ግን ይህን በሰሙ ጊዜ ልብሳቸውን ቀደው ወደ ሕዝቡ
፲፭ ፤ መካከል እየጮኹ ሮጡ ፥ እንዲህም አሉ ፦ እናንተ ሰዎች ፥
ይህን ስለ ምን ታደርጋላችሁ ? እኛ ደግሞ እንደ እናንተ
የምንሰማ ሰዎች ነን ፥ ከዚህም ከንቱ ነገር ሰማይንና ምድ
ርን ባሕርንም በእነርሱም ያለውን ሁሉ ወደ ፈጠረ ወደ
ሕያው እግዚአብሔር ዘወር ትሉ ዘንድ ወንጌልን እንሰብ
፲፮ ፤ ካለን ። እርሱ ባለፉት ትውልዶች አሕዛብን ሁሉ በገዛ
፲፯ ፤ ራሳቸው ጐዳና ይሄዱ ዘንድ ተዋቸው ። ከዚህም ሁሉ
ጋር መልካም ሥራ እየሠራ ፥ ከሰማይ ዝናብን ፍሬ የሚሆ
ንበትንም ወራት ሲሰጠን ፥ ልባችንንም በመብልና በደ
፲፰ ፤ ስታ ሲሞላው ራሱን ያለ ምስክር አልተወም ። ይህንም
ብለው እንዳይሠውላቸው ሕዝቡን በጭንቅ አስተዉአ
ቸው ።
፲፱ ፤ አይሁድ ግን ከአንጾኪያና ከኢቆንዮን መጡ ፤ ሕዝቡ
ንም አባብለው ጳውሎስን ወገሩ የሞተም መስሎአቸው
፳ ፤ ከከተማ ወደ ውጭ ጐተቱት ። ደቀ መዛሙርት ግን ከበ
ውት ሳሉ ፥ ተነሥቶ ወደ ከተማ ገባ ። በነገውም ከበርና
፳፩ - ባስ ጋር ወደ ደርቤን ወጣ ። በዚያችም ከተማ ወንጌልን
፳፪ ፤ ሰብከው እጅግ ደቀ መዛሙርትን ካደረጉ በኋላ ፤ የደቀ
መዛሙርቱን ልብ እያጸኑ በሃይማኖትም ጸንተው እንዲ
ኖሩ እየመከሩና ፦ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ

መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል እያሉ ፥ ወደ ልስጥራን
ወደ ኢቆንዮንም ወደ አንጾኪያም ተመለሱ ። በየቤተ ክር ፳፫ ፤
ስቲያኑም ሽማግሌዎችን ከሾሙላቸው በኋላ ጦመውም
ከጸለዩ በኋላ ፥ ላመኑበት ለጌታ አደራ ሰጡአቸው ።
በጲስድያም አልፈው ወደ ጵንፍልያ መጡ ፥ በጴርጌ ፳፬ -
ንም ቃሉን ከተናገሩ በኋላ ወደ አጣልያ ወረዱ ፤ ከዚያም ፳፮ ፤
ስለ ፈጸሙት ሥራ ለእግዚአብሔር ጸጋ አደራ ወደ ተሰጡ
በት ወደ አንጾኪያ በመርከብ ሄዱ ። በደረሱም ጊዜ ቤተ ፳፯ ፤
ክርስቲያንን ሰብስበው እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ያደረ
ገውን ሁሉ ለአሕዛብም የሃይማኖትን ደጅ እንደ ከፈተላ
ቸው ተናገሩ ። ከደቀ መዛሙርትም ጋር እያሉ ቀን ተቀ ፳፰ ፤
መጡ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

እንዳንዶችም ከይሁዳ ወረዱና ፦ እንደ ሙሴ ሥርዓት ፩ ፤
ካልተገረዛችሁ ትድኑ ዘንድ አትችሉም ብለው ወንድሞ
ችን ያስተምሩ ነበር ። በእነርሱና በጳውሎስ በበርናባስም ፪ ፤
መካከል ብዙ ጥልና ክርክር በሆነ ጊዜ ፥ ስለዚህ ክር
ክር ጳውሎስና በርናባስ ከእነርሱም እንዳንዶች ሌሎች
ሰዎች ወደ ሐዋርያት ወደ ሽማግሌዎችም ወደ ኢየሩሳሌም
ይወጡ ዘንድ ተቈረጠ ። ቤተ ክርስቲያኑም በመንገድ እየ ፫ ፤
ረዳቸው እነርሱ የአሕዛብን መመለስ እየተረኩ በፊንቄና
በሰማርያ አለፉ ፥ ወንድሞችንም ሁሉ እጅግ ደስ አሰ
ኙአቸው ። ወደ ኢየሩሳሌምም በደረሱ ጊዜ ቤተ ክርስቲ ፬ ፤
ያንና ሐዋርያት ሽማግሌዎችም ተቀበሉአቸው ፥ እግዚአ
ብሔርም ከእነርሱ ጋር ያደረገውን ሁሉ አወሩ ። ከፈሪሳ ፭ ፤
ውያን ወገን ግን ያመኑት እንዳንዶቹ ተነሥተው ፦ ትገር
ዙአቸው ዘንድና የሙሴን ሕግ እንዲጠብቁ ታዙአቸው
ዘንድ ይገባል አሉ ።
ሐዋርያትና ሽማግሌዎችም ስለዚህ ነገር ለመማከር ተሰ ፮ ፤
በሰቡ ። ከብዙ ክርክርም በኋላ ጴጥሮስ ተነሥቶ እን ፯ ፤

ዲህ አላቸው ፦ ወንድሞች ሆይ ፤ አሕዛብ ከአፌ የወን
ጌልን ቃል ሰምተው ያምኑ ዘንድ እግዚአብሔር በመጀመ
ሪያው ዘመን ከእናንተ እኔን እንደ መረጠኝ እናንተ ታው
፰ ቃላችሁ ። ልብንም የሚያውቅ አምላክ ለእኛ ደግሞ እንደ
፱ ሰጠን መንፈስ ቅዱስን በመስጠት መሰከረላቸው ፤ ልባቸ
ውንም በእምነት ሲያነጻ በእኛና በእነርሱ መካከል አንዳች
፲ አልለየም ። እንግዲህ አባቶቻችንና እኛ ልንሸከመው ያል
ቻልነውን ቀንበር በደቀ መዛሙርት ጫንቃ ላይ በመጫን
፲፩ እግዚአብሔርን አሁን ስለምን ትፈታተናላችሁ ? ነገር ግን
በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እንደ እነርሱ ደግሞ እን
ድን ዘንድ እናምናለን ።
፲፪ ሕዝቡም ሁሉ ዝም አሉ ፤ በርናባስና ጳውሎስም እግ
ዚአብሔር በእጃቸው በአሕዛብ መካከል ያደረገውን ምል
፲፫ ክትና ድንቅ ሁሉ ሲተርኩላቸው ይሰሙ ነበር ። እነር
ሱም ዝም ካሉ በኋላ ያዕቆብ እንዲህ ብሎ መለሰ ፦ ወን
፲፬ ድሞች ሆይ ፥ ስሙኝ ። እግዚአብሔር ለስሙ የሚሆንን
ወገን ከአሕዛብ ይወስድ ዘንድ አስቀድሞ እንዴት እንደ
፲፭ ጐበኘ ስምዖን ተርኮአል ። ከዚህም ጋር የነቢያት ቃል
ይስማማል ፥ እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ ፦
፲፮ ከዚህ በኋላ የቀሩቱ ሰዎችና በስሜ የተጠሩት አሕ
፲፯ ዛብ ሁሉ ጌታን ይፈልጉ ዘንድ እመለሳለሁ ፤ የወ
ደቀችውንም የዳዊትን ድንኳን እንደ ገና እሠራታ
ለሁ ፤ ፍራሽዋንም እንደ ገና እሠራታለሁ እንደ ገናም
፲፰ አቆማታለሁ ይላል ይህን የሚያደርግ ጌታ ። ከጥንት
ጀምሮ ሥራው ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ
ነው ።
፲፱ ስለዚህ ከአሕዛብ ወደ እግዚአብሔር የዞሩትን እንዳናስቸ
፳ ግራቸው ፤ ነገር ግን ከጣዖት ርኵሰትና ከዝሙት ከታነ
ቀም ከደምም ይርቁ ዘንድ እንድንጽፍላቸው እቈርጣለሁ ።
፳፩ ሙሴስ ከቀደሙት ትውልድ ጀምሮ በሰንበት በሰንበት በም
ኵራቦቹ ሲያነቡ በየከተማው እርሱን የሚሰብኩ አሉት ።

ያን ጊዜ ሐዋርያትና ሽማግሌዎች ከቤተ ክርስቲያን ፳፪
ሁሉ ጋር ከእነርሱ የተመረጡትን ሰዎች ከጳውሎስና ከበር
ናባስ ጋር ወደ አንጾኪያ ይልኩ ዘንድ ፈቀዱ ፤ እነርሱም
በወንድሞች መካከልዋናዎች ሆነው በርስያን የተባለው
ይሁዳና ሲላስ ነበሩ ። እንዲህም ጽፈው በእነርሱ እጅ ላኩ ፦ ፳፫
ሐዋርያትና ሽማግሌዎች ወንድሞችም በአንጾኪያና በሶ
ርያ በኪልቅያም ለሚኖሩ ከአሕዛብ ወገን ለሆኑ ወንድ
ሞች ሰላምታ ያቀርባሉ ። ያላዘዝናቸው ሰዎች ከእኛ ወጥ ፳፬
ተው ፦ ትገረዙ ዘንድና ሕግን ትጠብቁ ዘንድ ይገባችኋል
ብለው ልባችሁን እያወኩ በቃል እንዳናወጡአችሁ ስለ
ሰማን ፤ ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም ነፍሳቸውን ፳፭
ከሰጡት ከምንወዳቸው ከበርናባስና ከጳውሎስ ጋር የተ ፳፮
መረጡትን ሰዎች ወደ እናንተ እንልክ ዘንድ በአንድ ልብ
ሆነን ፈቀድን ። ራሳቸውም ደግሞ በቃላቸው ያንኑ ይነግ ፳፯
ሩአችሁ ዘንድ ይሁዳንና ሲላስን ልከናል ። ለጣዖት ከተ ፳፰
ሠዋ ፥ ከደምም ፥ ከታነቀም ፥ ከዝሙትም ትርቁ ዘንድ ከዚህ ፳፱
ከሚያስፈልገው በቀር ሌላ ሸክም እንዳንጭንባችሁ ለእኛና
ለመንፈስ ቅዱስ ፈቅደናልና ፤ ከዚህም ሁሉ ራሳችሁን ብት
ጠብቁ በመልካም ትኖራላችሁ ። ጤና ይስጣችሁ ።
እነርሱም ተሰናብተው ወደ አንጾኪያ ወረዱ ፤ ሕዝቡ ፴
ንም ሰብስበው ደብዳቤውን ሰጡአቸው ። ባነበቡትም ፴፩
ጊዜ ከምክሩ የተነሣ ደስ አላቸው ። ይሁዳና ሲላስም ደግሞ ፴፪
ነቢያት ነበሩና ወንድሞችን በብዙ ቃል መክረው አጸኑአ
ቸው ። አያሌ ቀንም ከተቀመጡ በኋላ ከወንድሞች በሰ ፴፫
ላም ተሰናብተው ወደ ሐዋርያት ሄዱ ። ሲላስ ግን በዚያ ፴፬
ይኖር ዘንድ ፈቀደ ። ጳውሎስና በርናባስም ከሌሎች ከብዙ ፴፭
ሰዎች ጋር ደግሞ የጌታን ቃል እያስተማሩና ወንጌልን እየ
ሰበኩ በአንጾኪያ ይቀመጡ ነበር ።
ከጥቂት ቀንም በኋላ ጳውሎስ በርናባስን ፦ ተመልሰን ፴፮
የጌታን ቃል በተናገርንበት በየከተማው ሁሉ ወንድሞችን
እንጐብኛቸው ፤ እንዴት እንዳሉም እንወቅ አለው ። በር ፴፯

ናባስም ማርቆስ የተባለውን ዮሐንስን ደግሞ ከእነርሱ ጋር
፴፰ ፤ ይወስድ ዘንድ አሰበ ፤ ጳውሎስ ግን ይህን ከእነርሱ ጋር
ሊወስድ አልፈቀደም ፥ ከእነርሱ ዘንድ ከጵንፍልያ ተለ
ይቶ ነበርና ፥ ወደ ሥራም ከእነርሱ ጋር አልመጣም ነበ
፴፱ ፤ ርና ። ስለዚህም እርስ በርሳቸው እስኪለያዩ ድረስ መከፋ
ፋት ሆነ ፥ በርናባስም ማርቆስን ይዞ በመርከብ ወደ ቆጵ
፵ ፤ ሮስ ሄደ ። ጳውሎስ ግን ሲላስን መረጠ ፥ ወንድሞችም
፵፩ ፤ ለእግዚአብሔር ጸጋ አደራ ከሰጡት በኋላ ወጣ ፤ አብያተ
ክርስቲያናትንም እያጸና በሶርያና በኪልቅያ ይዞር ነበር ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

፩ ፤ ወደ ደርቤንና ወደ ልስጥራንም ደረሰ ። እነሆም ፥ በዚያ
የአንዲት ያመነች አይሁዳዊት ልጅ ጢሞቴዎስ የሚባል
አንድ ደቀ መዝሙር ነበረ ፤ አባቱ ግን የግሪክ ሰው ነበረ ።
፪ ፤ ለእርሱም በልስጥራንና በኢቆንዮን ያሉ ወንድሞች መሰ
፫ ፤ ከሩለት ። ጳውሎስ ይህ ከእርሱ ጋር ይወጣ ዘንድ ወደደ ፥
በእነዚያም ስፍራዎች ስለ ነበሩ አይሁድ ይዞ ገረዘው ፤
፬ ፤ አባቱ የግሪክ ሰው እንደ ሆነ ሁሉ ያውቁ ነበርና ። በከተማ
ዎችም ሲዞሩ በኢየሩሳሌም የነበሩት ሐዋርያትና ሽማግ
ሌዎች የቈረጡትን ሥርዓት ይጠብቁ ዘንድ ሰጡአቸው ።
፭ ፤ አብያተ ክርስቲያናትም በሃይማኖት ይበረቱ ነበር ፥ በቍ
ጥርም ዕለት ዕለት ይበዙ ነበር ።
፮ ፤ በእስያም ቃሉን እንዳይናገሩ መንፈስ ቅዱስ ስለ ከለከ
፯ ፤ ላቸው በፍርግያና በገላትያ አገር አለፉ ፤ በሚስያም አን
ጻር በደረሱ ጊዜ ወደ ቢታንያ ይሄዱ ዘንድ ሞከሩ ፥ የኢየ
፰ ፤ ሱስ መንፈስም አልፈቀደላቸውም ፤ በሚስያም አጠገብ
፱ ፤ አልፈው ወደ ጢሮአዳ ወረዱ ። ራእይም ለጳውሎስ በሌሊት
ታየው ፤ አንድ የመቄዶንያ ሰው ፦ ወደ መቄዶንያ ተሻገ
፲ ፤ ርና እርዳን እያለ ቆሞ ሲለምነው ነበር ። ራእዩንም ካየ
በኋላ ወዲያው ወደ መቄዶንያ ልንወጣ ፈለግን ፥ ወንጌልን
እንሰብክላቸው ዘንድ እግዚአብሔር እንደ ጠራን መስሎ

ናልና ።
ከጢሮአዳም ተነሥተን በቀጥታ ወደ ሳሞትራቄ በነገ ፲፩ ፤
ውም ወደ ናጱሊ በመርከብ ሄድን ፤ ከዚያም ወደ ፊልጵስ ፲፪ ፤
ዩስ ደረስን ፤ እርስዋም የመቄዶንያ ከተማ ሆና ፤ የወረዳ
ዋና ከተማና ቅኝ አገር ናት ፤ በዚህችም ከተማ አንዳንድ
ቀን እንቀመጥ ነበር ። በሰንበት ቀንም ከከተማው በር ፲፫ ፤
ውጭ የጸሎት ስፍራ በዚያ መሆኑን ስላሰብን ወደ ወንዝ
አጠገብ ወጣን ፥ ተቀምጠንም ለተሰበሰቡት ሴቶች ተናገ
ርን ። ከትያጥሮን ከተማም የመጣች ቀይ ሐር ሻጭ እግ ፲፬ ፤
ዚአብሔርን የምታመልክ ልድያ የሚሉአት አንዲት ሴት
ትሰማ ነበረች ፤ ጳውሎስም የሚናገረውን ታዳምጥ ዘንድ
ጌታ ልብዋን ከፈተላት ። እርስዋም ከቤተ ሰዎችዋ ጋር ፲፭ ፤
ከተጠመቀች በኋላ ፦ በጌታ የማምን እንድሆን ከፈረዳች
ሁልኝ ፥ ወደ ቤቴ ገብታችሁ ኑሩ ብላ ለመነችን ፤ በግድም
አለችን ።
ወደ ጸሎት ስፍራም ስንሄድ ፥ የምዋርተኝነት መንፈስ ፲፮ ፤
የነበረባት ለጌቶችዋም እየጠንቈለች ብዙ ትርፍ ታመጣ
የነበረች አንዲት ገረድ አገኘችን ። እርስዋ ጳውሎስንና ፲፯ ፤
እኛን እየተከተለች ፦ የመዳንን መንገድ የሚነግሩአችሁ
እነዚህ ሰዎች የልዑል አምላክ ባሪያዎች ናቸው ብላ ትጮኽ
ነበር ። ይህንም እጅግ ቀን አደረገች ። ጳውሎስ ግን ተቸ ፲፰ ፤
ገረና ዘወር ብሎ መንፈሱን ፦ ከእርስዋ እንድትወጣ በኢ
የሱስ ክርስቶስ ስም እዝዛለሁ አለው ፤ በዚያም ሰዓት ወጣ ።
ጌቶችዋም የትርፋቸው ተስፋ እንደ ወጣ ባዩ ጊዜ ጳው ፲፱ ፤
ሎስንና ሲላስን ይዘው ወደ ገበያ በሹማምት ፊት ጐተቱ
አቸው ፤ ወደ ገዦዎችም አቅርበው ፦ እነዚህ ሰዎች አይሁድ ፳ ፤
ሆነው ከተማችንን እጅግ ያናውጣሉ ። እኛም የሮሜ ሰዎች ፳፩ ፤
ሆነን እንቀበላቸውና እናደርጋቸው ዘንድ ያልተፈቀደል
ንን ልማዶች ይናገራሉ አሉ ። ሕዝቡም አብረው ተነሡ ፳፪ ፤
ባቸው ፤ ገዦዎቹም ልብሳቸውን ገፈው በበትር ይመቱአ
ቸው ዘንድ አዘዙ ፤ በብዙም ከደበደቡአቸው በኋላ ወደ ፳፫ ፤

ወኅኒ ጣሉአቸው ፤ የወኅኒውንም ጠባቂ ተጠንቅቆ እንዲ
፳፬ ፤ ጠብቃቸው አዘዙት ። እርሱም የዚህን ዓይነት ትእዛዝ
ተቀብሎ ወደ ውስጠኛው ወኅኒ ጣላቸው ፤ እግራቸውንም
በግንድ አጣብቆ ጠረቃቸው ።
፳፭ ፤ በመንፈቀ ሌሊት ግን ጳውሎስና ሲላስ እየጸለዩ እግዚ
አብሔርን በዜማ ያመሰግኑ ነበር ፤ እስረኞቹም ያደምጡ
፳፮ ፤ አቸው ነበር ፤ ድንገትም የወኅኒው መሠረት እስኪናወጥ
ድረስ ታላቅ የምድር መንቀጥቀጥ ሆነ ፤ በዚያን ጊዜም
፳፯ ፤ ደጆቹ ሁሉ ተከፈቱ የሁሉም እስራት ተፈታ ። የወኅኒውም
ጠባቂ ከእንቅልፉ ነቅቶ የወኅኒው ደጆች ተከፍተው ባየ
ጊዜ ፤ እስረኞቹ ያመለጡ መስሎት ራሱን ይገድል ዘንድ
፳፰ ፤ እስቦ ሰይፉን መዘዘ ። ጳውሎስ ግን በታላቅ ድምፅ ፦ ሁላ
ችን ከዚህ አለንና በራስህ ክፉ ነገር አታድርግ ብሎ ጮኸ ።
፳፱ ፤ መብራትም ለምኖ ወደ ውስጥ ሮጠ ፤ እየተንቀጠቀጠም
፴ ፤ ከጳውሎስና ከሲላስ ፊት ተደፋ ፤ ወደ ውጭም አውጥቶ ፦
ጌቶች ሆይ ፥ እድን ዘንድ ምን ማድረግ ይገባኛል ? አላቸው ።
፴፩ ፤ እነርሱም ፦ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን አንተና ቤተ
፴፪ ፤ ሰዎችህም ትድናላችሁ አሉት ። ለእርሱና በቤቱም ላሉት
፴፫ ፤ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ተናገሩአቸው ። በሌሊትም
በዚያች ሰዓት ወስዶ ቍስላቸውን አጠበላቸው ፤ ያን ጊዜው
፴፬ ፤ ንም እርሱ ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር ተጠመቀ ፤ ወደ ቤቱም
አውጥቶ ማዕድ አቀረበላቸው ፤ በእግዚአብሔርም ስላ
መነ ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር ሐሤት አደረገ ።
፴፭ ፤ በነጋም ጊዜ ገዢዎቹ ፦ እነዚያን ሰዎች ፍታቸው ብለው
፴፮ ፤ ሎሌዎቻቸውን ላኩ ። የወኅኒውም ጠባቂ ፦ ትፈቱ ዘንድ
ገዢዎቹ ልከዋል ፤ እንግዲህ አሁን ወጥታችሁ በሰላም
፴፯ ፤ ሂዱ ብሎ ይህን ቃል ለጳውሎስ ነገረው ። ጳውሎስ ግን ፦
እኛ የሮሜ ሰዎች ስንሆን ያለ ፍርድ በሕዝብ ፊት ደብድ
በው በወኅኒ ጣሉን ፤ አሁንም በስውር ይጥሉናል ? አይ
፴፰ ፤ ሆንም ፤ ራሳቸው ግን መጥተው ያውጡን አላቸው ። ሎሌ
ዎቹም ይህን ነገር ለገዢዎች ነገሩ ። የሮሜ ሰዎችም እንደ

ሆኑ በሰሙ ጊዜ ፈሩ ፤ መጥተውም ማለዱአቸው ፤ አውጥ ፴፱ ፤
ተውም ከከተማ ይወጡ ዘንድ ለመኑአቸው ። ከወኅኒውም ፵ ፤
ወጥተው ወደ ልድያ ቤት ገቡ ፤ ወንድሞችንም ባዩ ጊዜ
አጽናኑአቸውና ሄዱ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

በአንፊጶልና በአጶሎንያም ካለፉ በኋላ ወደ ተሰሎንቄ ፩ ፤
መጡ ፤ በዚያም የአይሁድ ምኵራብ ነበረ ። ጳውሎስም ፪ ፤
እንደ ልማዱ ወደ እነርሱ ገባ ፤ ሦስት ሰንበትም ያህል ከእ
ነርሱ ጋር ከመጻሕፍት እየጠቀሰ ይነጋገር ነበር ፤ ሲተረ ፫ ፤
ጕምም ክርስቶስ መከራ እንዲቀበልና ከሙታን እንዲነሣ
ይገባው ዘንድ እያስረዳ ፦ ይህ እኔ የምሰብካችሁ ኢየሱስ
እርሱ ክርስቶስ ነው ይል ነበር ። ከእነርሱም አንዳንዶቹ ፬ ፤
ተረድተው ፤ ከሚያመልኩም ከግሪክ ሰዎች ብዙ ከከበ
ሩትም ሴቶች ጥቂቶች ያይደሉ ፤ ከጳውሎስና ከሲላስ
ጋር ተባበሩ ። አይሁድ ግን ቀንተው ከሥራ ፈቶች ክፉ ፭ ፤
ሰዎችን አመጡ ሕዝብንም ሰብስበው ከተማውን አወኩ ፤
ወደ ሕዝብም ያወጡአቸው ዘንድ ፈልገው ወደ ኢያሶን
ቤት ቀረቡ ፤ ባላገኙአቸውም ጊዜ ኢያሶንንና ከወንድሞች ፮ ፤
አንዳንዶችን ወደ ከተማው አለቆች ጐትተው ፦ ዓለምን
ያወኩ እነዚህ ወደዚህ ደግሞ መጥተዋል ፤ ኢያሶንም ተቀ ፯ ፤
ብሎአቸዋል ፤ እነዚህም ሁሉ ፦ ኢየሱስ የሚሉት ሌላ
ንጉሥ አለ እያሉ የቄሣርን ትእዛዝ ይቃወማሉ ብለው
ጮኹ ። ሕዝቡና የከተማውም አለቆች ይህን ነገር በሰሙ ፰ ፤
ጊዜ ታወኩ ፤ ከኢያሶንና ከሌሎቹም ዋስ ተቀብለው ለቀ ፱ ፤
ቁአቸው ።
ወዲየውም ወንድሞች ጳውሎስንና ሲላስን በሌሊት ፲ ፤
ወደ ቤርያ ሰደዱአቸው ፤ በደረሱም ጊዜ ወደ አይሁድ
ምኵራብ ገቡ ፤ እነዚህም በተሰሎንቄ ከሚኖሩት ይልቅ ፲፩ ፤
ልበ ሰፊዎች ነበሩና ፦ ነገሩ እንደዚሁ ይሆንን ? ብለው
ዕለት ዕለት መጻሕፍትን እየመረመሩ ቃሉን በሙሉ ፈቃድ

፲፪ ፤ ተቀበሉ ። ስለዚህም ከእነርሱ ብዙ ፤ ከግሪኮችም የከበ
፲፫ ፤ ሩት ሴቶችና ወንዶች ጥቂት ያይደሉ ፤ አመኑ ። በተሰሎ
ንቄ ያሉት አይሁድ ግን ጳውሎስ በቤርያ ደግሞ የእግዚ
አብሔርን ቃል እንደ ሰበከ ባወቁ ጊዜ ፤ ወደዚያው ደግሞ
፲፬ ፤ መጡና ሕዝቡን አወኩ ። በዚያን ጊዜም ወንድሞቹ ወዲ
ያው ጳውሎስን እስከ ባሕር ድረስ ይሄድ ዘንድ ሰደዱት ፤
፲፭ ፤ ሲላስና ጢሞቴዎስም በዚያው ቀሩ ። ጳውሎስን የሸኙት
ግን እስከ አቴና አደረሱት ፤ እንደሚቻላቸውም በፍጥነት
ወደ እርሱ ይመጡ ዘንድ ወደ ሲላስና ወደ ጢሞቴዎስ
ትእዛዝ ተቀብለው ሄዱ ።
፲፮ ፤ ጳውሎስም በአቴና ሲጠብቃቸው ሳለ ፤ በከተማው
ጣዖት መሙላቱን እየተመለከተ መንፈሱ ተበሳጨበት ።
፲፯ ፤ ስለዚህም በምኵራብ ከአይሁድና እግዚአብሔርን ከሚያ
መልኩ ሰዎች ጋር በየቀኑም በገበያ ከሚያገኛቸው ጋር
፲፰ ፤ ይነጋገር ነበር ። ከኤፊቆሮስ ወገንና ኢስጦኢኮችም ከተ
ባሉት ፈላስፎች አንዳንዶቹ ከእርሱ ጋር ተገናኙ ። አን
ዳንዶቹም ፦ ይህ ለፍላፊ ምን ሊናገር ይወዳል ? አሉ ፤
ሌሎችም የኢየሱስንና የትንሣኤውን ወንጌል ስለ ሰበከ
ላቸው ፦ አዲሶችን አማልክት የሚያወራ ይመስላል አሉ ።
፲፱ - ይዘውም ፦ ይህ የምትናገረው አዲስ ትምህርት ምን እንደ
፳ ፤ ሆነ እናውቅ ዘንድ ይቻለናልን ? በጆሮአችን እንግዳ ነገር
ታሰማናለህና ፤ እንግዲህ ይህ ነገር ምን እንደ ሆነ እናውቅ
ዘንድ እንፈቅዳለን ብለው አርዮስፋጎስ ወደ ተባለው ስፍራ
፳፩ ፤ ወሰዱት ። የአቴና ሰዎች ሁሉና በዚያ የኖሩ እንግዶች
አዲስ ነገርን ከመናገርና ከመስማት በቀር በሌላ ጉዳይ አይ
ውሉም ነበርና ።
፳፪ ፤ ጳውሎስም በአርዮስፋጎስ መካከል ቆሞ እንዲህ አለ ፦
የአቴና ሰዎች ሆይ ፤ እናንተ በሁሉ ነገር አማልክትን
፳፫ ፤ እጅግ እንደምትፈሩ እመለከታለሁ ። የምታመልኩትን
እየተመለከትሁ ሳልፍ ፦ ለማይታወቅ አምላክ የሚል ጽሕ
ፈት ያለበትን መሠዊያ ደግሞ አግኝቼአለሁና ። እንግዲህ

ይህን ሳታውቁ የምታመልኩትን እኔ እነግራችኋለሁ ።
ዓለሙንና በእርሱ ያለውን ሁሉ የፈጠረ አምላክ እርሱ የሰ ፳፬ ፤
ማይና የምድር ጌታ ነውና እጅ በሠራው መቅደስ አይኖ
ርም ፤ እርሱም ሕይወትንና እስትንፋስን ሁሉንም ለሁሉ ፳፭ ፤
ይሰጣልና አንዳች እንደሚጐድለው በሰው እጅ አይገለገ
ልም ። ምናልባትም እየመረመሩ ያገኙት እንደ ሆነ ፤ እግ ፳፮ -
ዚአብሔርን ይፈልጉ ዘንድ በምድር ሁሉ ላይ እንዲኖሩ ፳፯ ፤
የሰውን ወገኖች ሁሉ ከአንድ ፈጠረ ፤ የተወሰኑትንም
ዘመኖችና ለሚኖሩበት ስፍራ ዳርቻ መደበላቸው ። ቢሆ
ንም ከእያንዳንዳችን የራቀ አይደለም ። ከእናንተ ከባለ ፳፰ ፤
ቅኔዎች አንዳንዶች ደግሞ ፦ እኛ ደግሞ ዘመዶቹ ነንና
ብለው እንደ ተናገሩ ፤ በእርሱ ሕያዋን ነንና እንንቀሳቀሳ
ለን እንኖርማለን ። እንግዲህ የእግዚአብሔር ዘመዶች ከሆ ፳፱ ፤
ንን ፤ አምላክ በሰው ብልሃትና አሳብ የተቀረጸውን ወርቅ
ወይም ብር ወይም ድንጋይ እንዲመስል እናስብ ዘንድ አይ
ገባንም ። እንግዲህ እግዚአብሔር ያለማወቅን ወራት አሳ ፴ ፤
ልፎ አሁን በየቦታቸው ንስሐ ይገቡ ዘንድ ሰውን ሁሉ
ያዛል ፤ ቀን ቀጥሮአልና ፤ በዚያም ቀን ባዘጋጀው ሰው ፴፩ ፤
እጅ በዓለም ላይ በጽድቅ ሊፈርድ አለው ፤ ስለዚህም እር
ሱን ከሙታን በማስነሣቱ ሁሉን አረጋግጦአል ።
የሙታንንም ትንሣኤ በሰሙ ጊዜ እኵሌቶቹ አፌዙበት ፤ ፴፪ ፤
እኵሌቶቹ ግን ፦ ስለዚህ ነገር ሁለተኛ እንሰማሃለን አሉት ።
እንዲሁም ጳውሎስ ከመካከላቸው ወጣ ። አንዳንዶች ወን ፴፫ -
ዶች ግን ተባብረው አመኑት ፤ ከእነርሱ ደግሞ በአርዮስፋ ፴፬ ፤
ጎስ ያለው የፍርድ ቤት ፈራጅ ዲዮናስዮስ ደማሪስ የሚሉ
አትም አንዲት ሴት ሌሎችም ከእነርሱ ጋር ነበሩ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

ከዚህም በኋላ ጳውሎስ ከአቴና ወጥቶ ወደ ቆሮንቶስ ፩ ፤
መጣ ። በወንትም የጳንጦስ ሰው የሚሆን አቂላ የሚሉትን ፪ ፤
አንድ አይሁዳዊ አገኘ ፤ እርሱም ከጥቂት ጊዜ በፊት ከሚ

ስቱ ከጵርስቅላ ጋር ከኢጣልያ መጥቶ ነበር ፤ አይሁድ
ከሮሜ ይወጡ ዘንድ ቀላውዴዎስ አዞ ነበርና ፤ ወደ
፫ እነርሱ ቀረበ ፥ ሥራቸውም አንድ ስለ ነበረ በእነርሱ ዘንድ
ተቀምጦ በአንድ ላይ ሠሩ ፤ ሥራቸው ድንኳን መስፋት
፬ ነበረና ። በየሰንበቱም ሁሉ በምኵራብ ይነጋገር ነበር ፥
አይሁድንና የግሪክንም ሰዎች ያስረዳ ነበር ።
፭ ሲላስና ጢሞቴዎስም ከመቄዶንያ በወረዱ ጊዜ ፥ ጳው
ሎስ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ለአይሁድ እየመ
፮ ሰከረ ለቃሉ ይተጋ ነበር ። ነገር ግን በተቃወሙትና በተ
ሳደቡ ጊዜ ፥ ልብሱን እያራገፈ ። ደማችሁ በራሳችሁ ነው፤
እኔ ንጹሕ ነኝ ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ወደ አሕዛብ እሄዳለሁ
፯ አላቸው ። ከዚያም ወጥቶ ኢዮስጦስ ወደሚባል እግዚአብ
ሔርን ወደሚያመልክ ሰው ቤት ገባ ፤ ቤቱም በምኵራብ
፰ አጠገብ ነበረ ። የምኵራብ አለቃ ቀርስጶስም ከቤተ ሰዎቹ
ሁሉ ጋር በጌታ አመነ ፥ ከቆሮንቶስ ሰዎችም ብዙ በሰሙ
፱፣፲ ጊዜ አምነው ተጠመቁ ። ጌታም ሌሊት በራእይ ጳውሎ
ስን ። እኔ ከአንተ ጋር ነኝ ፥ ማንም ክፉ ሊያደርግብህ
የሚነሣብህ የለምና አትፍራ ፥ ነገር ግን ተናገር ዝምም
አትበል ፤ በዚህ ከተማ ብዙ ሕዝብ አሉኝና አለው ።
፲፩ በመካከላቸውም የእግዚአብሔርን ቃል እያስተማረ ዓመት
ከስድስት ወር ተቀመጠ ።
፲፪ ጋልዮስም በአካይያ አገረ ገዥ በነበረ ጊዜ ፥ አይሁድ
በአንድ ልብ ሆነው በጳውሎስ ላይ ተነሡ ፤ ወደ ፍርድ ወን
፲፫ በርም አምጥተው ። ይህ ሕግን ተቃውሞ እግዚአብሔርን
፲፬ ያመልኩት ዘንድ ሰዎችን ያባብላል አሉ ። ጳውሎስም
አፉን ሊከፍት ባሰበ ጊዜ ፥ ጋልዮስ አይሁድን ። አይሁድ
ሆይ ፥ ዓመፅ ወይም ክፉ በደል በሆነ እንድታገሣችሁ በተ
፲፭ ገባኝ ፤ ስለ ቃልና ስለ ስሞች ስለ ሕጋችሁም የምትከራ
ከሩ ከሆነ ግን ፥ ራሳችሁ ተጠንቀቁ ፤ እኔ በዚህ ነገር ፈራጅ
፲፮ እሆን ዘንድ አልፈቅድምና አላቸው ። ከፍርድ ወንበርም
፲፯ ፊት አስወጣቸው ። የግሪክ ሰዎችም ሁሉ የምኵራብ አለቃ

ሶስቴንስን ይዘው በወንበሩ ፊት መቱት ፤ በእነዚህም ነገ
ሮች ጋልዮስ ግድ የለውም ነበር ።
ከዚህም በኋላ ጳውሎስ እጅግ ቀን ተቀምጦ ወንድሞ ፲፰
ችንም ተሰናብቶ በመርከብ ወደ ሶርያ ሄደ ፤ ስለትም ነበ
ረበትና ራሱን በክንክራኦስ ተላጨ ፤ ጵርስቅላና አቂላም
ከእርሱ ጋር ነበሩ ። ወደ ኤፌሶንም በደረሱ ጊዜ እነዚያን ፲፱
ከዚያ ተዋቸው ፥ ራሱ ግን ወደ ምኵራብ ገብቶ ከአይሁድ
ጋር ይነጋገር ነበር ። እነርሱም ብዙ ጊዜ እንዲቀመጥላቸው ፳
ሲለምኑት እሺ አላለም ፤ ነገር ግን ሲሰናበታቸው ። የሚ ፳፩
መጣውን በዓል በኢየሩሳሌም አደርግ ዘንድ ይገባኛል ፤
እግዚአብሔር ቢፈቅድ ግን ወደ እናንተ ደግሞ እመለሳ
ለሁ አላቸው ። ከኤፌሶንም በመርከብ ተነሣ ።
ወደ ቂሣርያም በደረሰ ጊዜ ፥ ወጥቶ ለቤተ ክርስቲያን ፳፪
ሰላምታ ከሰጠ በኋላ ወደ አንጾኪያ ወረደ ። ጥቂት ቀንም ፳፫
ቆይቶ ወጣ ፥ ደቀ መዛሙርትንም ሁሉ እያጸና በገላትያ
አገርና በፍርግያ በተራ አለፈ ።
በወገኑም የእስክንድርያ ሰው የሆነ ነገር አዋቂ የነበረ ፳፬
አጵሎስ የሚሉት አንድ አይሁዳዊ ሰው ወደ ኤፌሶን ወረደ ፤
እርሱም በመጻሕፍት እውቀት የበረታ ነበረ ። እርሱ የጌ ፳፭
ታን መንገድ የተማረ ነበረ ፥ የዮሐንስንም ጥምቀት ብቻ
እውቆ በመንፈስ ሲቃጠል ስለ ኢየሱስ ይናገርና በትክ
ክል ያስተምር ነበር ። እርሱም በምኵራብ ገልጦ ይናገር ፳፮
ጀመር ። ጵርስቅላና አቂላም በሰሙት ጊዜ ፥ ወሰደው የእ
ግዚአብሔርን መንገድ ከፊት ይልቅ በትክክል ገለጡለት ።
እርሱም ወደ አካይያ ማለፍ በፈቀደ ጊዜ ፥ ወንድሞቹ አጸ ፳፯
ናኑት ፥ ይቀበሉትም ዘንድ ወደ ደቀ መዛሙርት ጻፉለት ፤
በደረሰም ጊዜ አምነው የነበሩትን በጸጋ እጅግ ይጠቅማ
ቸው ነበር ፤ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ከመጻሕ ፳፰
ፍት እየገለጠ ለአይሁድ በሁሉ ፊት በጽኑ ያስረዳቸው
ነበርና ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ፤ አጵሎስም በቆሮንቶስ ሳለ ጳውሎስ በላይኛው አገር
አልፎ ወደ ኤፌሶን መጣ ፤ አንዳንድ ደቀ መዛሙርትንም
፪ ፤ አገኘ ። ባመናችሁ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀበላችሁን ?
አላቸው ። እነርሱም ፦ አልተቀበልንም ፤ መንፈስ ቅዱስ
፫ ፤ እንዳለ ስንኳ አልሰማንም አሉት ። እንኪያ በምን ተጠመ
ቃችሁ ? አላቸው ። እነርሱም ፦ በዮሐንስ ጥምቀት አሉት ።
፬ ፤ ጳውሎስም ፦ ዮሐንስስ ከእርሱ በኋላ በሚመጣው በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ያምኑ ዘንድ ለሕዝብ እየተናገረ በንስሐ ጥም
፭ ፤ ቀት አጠመቀ አላቸው ። ይህንም በሰሙ ጊዜ፤በጌታ በኢየ
፮ ፤ ሱስ ስም ተጠመቁ ፤ ጳውሎስም እጁን በጫነባቸው ጊዜ
መንፈስ ቅዱስ ወረደባቸው በልሳኖችም ተናገሩ ፤ ትንቢ
፯ ፤ ትም ተናገሩ ። ሰዎቹም ሁሉ አሥራ ሁለት ያህሉ ነበር ።
፰ ፤ ወደ ምኵራብም ገብቶ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት
እየተነጋገረና እያስረዳቸው ሦስት ወር ያህል በግልጥ ይና
፱ ፤ ገር ነበር ። አንዳንዶች ግን እልከኞች ሆነው በሕዝብ ፊት
መንገዱን እየሰደቡ ባላመኑ ጊዜ ፤ ከእነርሱ ርቆ ደቀ መዛ
ሙርትን ለየ ፤ ጢራኖስም በሚሉት በትምህርት ቤት
፲ ፤ ዕለት ዕለት ይነጋገር ነበር ። በእስያም የኖሩት ሁሉ አይ
ሁድም የግሪክ ሰዎችም የጌታን ቃል እስኪሰሙ ድረስ
ሁለት ዓመት ያህል እንዲህ ሆነ ።
፲፩ ፤ እግዚአብሔርም በጳውሎስ እጅ የማያስገርም ተአም
፲፪ ፤ ራት ያደርግ ነበር ፤ ስለዚህም ከአካሉ ጨርቅ ወይም ልብስ
ወደ ድውዮች ይወስዱ ነበር ፤ ደዌያቸውም ይለቃቸው ነበር
፲፫ ፤ ክፉዎች መናፍስትም ይወጡ ነበር ። አጋንንትንም እያ
ወጡ ይዞሩ ከነበሩት አይሁድ አንዳንዶች ፦ ጳውሎስ በሚ
ሰብከው በኢየሱስ እናምላችኋለን እያሉ ክፉዎች መናፍ
ስት ባሉባቸው ላይ የጌታን የኢየሱስን ስም ይጠሩባቸው
፲፬ ፤ ዘንድ ሞከሩ ። የካህናትም አለቃ ለሆነ አስቄዋ ለሚሉት
ለአንድ አይሁዳዊ ይህን ያደረጉ ሰባት ልጆች ነበሩት ።

ክፉው መንፈስ ግን መልሶ ፦ ኢየሱስንስ አውቀዋለሁ ፲፭ ፤
ጳውሎስንም አውቀዋለሁ ፤ እናንተስ እነማን ናችሁ ? አላ
ቸው ። ክፉው መንፈስም ያለበት ሰው ዘለለባቸው ቈስ ፲፮ ፤
ለውም ከዚያ ቤት ዕራቁታቸውን እስኪሸሹ ድረስ በረታ
ባቸው አሸነፋቸውም ። ይህም በኤፌሶን በሚኖሩት ሁሉ ፲፯ ፤
በአይሁድና በግሪክ ሰዎች ዘንድ የታወቀ ሆነ ፤ በሁላቸ
ውም ላይ ፍርሃት ወደቀባቸው ፤ የጌታም የኢየሱስ ስም
ተከበረ ፤ አምነውም ከነበሩት እጅግ ሰዎች ያደረጉትን ፲፰ ፤
እየተናዘዙና እየተናገሩ ይመጡ ነበር ። ከአስማተኞችም ፲፱ ፤
ብዙዎቹ መጽሐፋቸውን ሰብስበው በሰው ሁሉ ፊት አቃ
ጠሉት ፤ ዋጋውም ቢታሰብ አምሳ ሺህ ብር ሆኖ ተገኘ ።
እንዲህም የጌታ ቃል በኃይል ያድግና ያሸንፍ ነበር ። ፳ ፤
ይህም በተፈጸመ ጊዜ ጳውሎስ ፦ ወደዚያ ደርሼ ሮሜን ፳፩ ፤
ደግሞ አይ ዘንድ ይገባኛል ብሎ በመቄዶንያና በአካይያ
አልፎ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲሄድ በመንፈስ አሰበ ። ከሚ ፳፪ ፤
ያገለግሉትም ሁለቱን ጢሞቴዎስንና ኤርስጦንን ወደ
መቄዶንያ ልኮ ራሱ በእስያ ጥቂት ቀን ቆየ ።
በዚያም ጊዜ ስለዚህ መንገድ ብዙ ሁከት ሆነ ። ብር ፳፫ ፤
ሠሪ የሆነ ድሜጥሮስ የሚሉት አንድ ሰው የአርጤምስን ፳፬ ፤
ቤተ መቅደስ ምስሎች በብር እየሠራ ለአንጥረኞች እጅግ
ትርፍ ያገኝ ነበርና ፤ እነዚህንም ይህንም የሚመስለውን ፳፭ ፤
ሥራ የሠሩትን ሰብስቦ እንዲህ አላቸው ፦ ሰዎች ሆይ ፤
ትርፋችን በዚህ ሥራ እንደ ሆነ ታውቃላችሁ ። ይህም ፳፮ ፤
ጳውሎስ ፦ በእጅ የተሠሩቱ አማልክት አይደሉም ብሎ ፤
በኤፌሶን ብቻ ሳይሆን ከጥቂት ክፍል በቀር በእስያ ሁሉ
ብዙ ሕዝብን እንደ አስረዳና እንደ አሳተ አይታችኋል
ሰምታችሁማል ። ሥራችንም እንዲናቅ ብቻ አይደለም ፤ ፳፯ ፤
እስያ ሁሉ ዓለሙም የሚያመልካት የታላቲቱ አምላክ የአ
ርጤምስ መቅደስ ምናምን ሆኖ እንዲቈጠር እንጂ ፤ ታላ
ቅነትዋም ደግሞ እንዳይሻር ያስፈራል ።
ይህንም በሰሙ ጊዜ ቍጣ ሞላባቸው ፦ የኤፌሶን አር ፳፰ ፤

፳፱ ጤምስ ታላቅ ናት እያሉም ጮኹ ። ከተማውም በሙሉው
ተደባለቀ ፤ የመቄዶንያም ሰዎች የጳውሎስን ጓደኞች ጋይ
ዮስንና አርስጥርኮስን ከእነርሱ ጋር ነጥቀው በአንድ ልብ
፴ ሆነው ወደ ጨዋታ ስፍራ ሮጡ ። ጳውሎስም ወደ ሕዝቡ
ይገባ ዘንድ በፈቀደ ጊዜ ደቀ መዛሙርት ከለከሉት ።
፴፩ ከእስያም አለቆች ወዳጆቹ የሆኑት አንዳንዶች ደግሞ
ወደ እርሱ ልከው ወደ ጨዋታ ስፍራ ራሱን እንዳይሰጥ
፴፪ ለመኑት ። ወዲያና ወዲህም እያሉ ይጮኹ ነበር ፤ በጉባ
ኤው ድብልቅልቅ ሆኖ የሚበልጡት ስንኳ ስለ ምን እንደ
፴፫ ተሰበሰቡ አላወቁም ነበርና ። አይሁድም ሲያቀርቡት ፤
እስክንድሮስን ከሕዝቡ መካከል ወደ ፊት ጎተቱት ፤ እስክን
ድሮስም በእጁ ጠቅሶ በሕዝብ ፊት እንዲምዋገትላቸው
፴፬ ወደደ ። አይሁዳዊ ግን እንደ ሆነ ባወቁ ጊዜ ፤ ሁሉ በአ
ንድ ድምፅ ፦ የኤፌሶን አርጤምስ ታላቅ ናት እያሉ ሁለት
፴፭ ሰዓት ያህል ጮኹ ። የከተማይቱም ጸሐፊ ሕዝቡን ጸጥ
አሰኝቶ እንዲህ አለ ፦ የኤፌሶን ሰዎች ሆይ ፤ የኤፌሶን
ከተማ ለታላቂቱ አርጤምስ ከሰማይም ለወረደው ጣዖትዋ
የመቅደስ ጠባቂ መሆንዋን የማያውቅ ሰው ማን ነው ?
፴፮ ይህንም የሚከደው ከሌለ ፤ ጸጥ እንድትሉና እንዳች በች
፴፯ ኰላ እንዳታደርጉ ይገባል ። የመቅደስን ዕቃ ያልሰረቁ
አምላካችንንም ያልሰደቡ እነዚህን ሰዎች አምጥታችኋቸ
፴፰ ዋልና ። ድሜጥሮስና ከእርሱ ጋር ያሉት አንጥረኞች ግን
በሰው ላይ ነገር እንዳላቸው ፤ የመጋቢያ ቀንና አገረ ገዢ
፴፱ ዎች አሉ ፤ እርስ በርሳቸው ይምዋገቱ ። ስለ ሌላ ነገር
እንደ ሆነ ግን እንዳች ብትፈልጉ፣በተደነገገው ጉባኤ ይፈ
፵ ታል ። ዛሬ ስለ ተደረገው ፦ ሁከት ነው ሲሉ እንዳይከሱን
ያስፈራልና፤ ስለዚህም ስብሰባ ምላሽ መስጠት እንችልም፣
፵፩ ምክንያት የለምና ። ይህንም ብሎ ጉባኤውን ፈታው ።

ምዕራፍ ፳ ።

፩ ሁከቱም ከቆረ በኋላ ጳውሎስ ደቀ መዛሙርቱን አስመ

ጥቶ መከራቸው ፤ ተሰናብቶአቸውም ወደ መቄዶንያ ይሄድ
ዘንድ ወጣ ። ያንም አገር እያለፈ በብዙ ቃል ከመከራቸው ፪
በኋላ ወደ ግሪክ አገር መጣ ። በዚያም ሦስት ወር ተቀምጦ ፫
ወደ ሶርያ በመርከብ ሲሄድ ባሰበ ጊዜ ፤ አይሁድ ሴራ ስላ
ደረጉበት በመቄዶንያ አልፎ ይመለስ ዘንድ ቈረጠ ። የሸ ፬
ኙትም የቤርያው ሱሲጳጥሮስ ከተሰሎንቄ ሰዎችም አር
ስጥሮኮስና ሲኮንዱስ የደርቤንም ጋይዮስና ጢሞቴዎስ
የእስያ ሰዎችም ቲኪቆስ ጥሮፊሞስም ነበሩ ፤ እነዚህም ፭
ወደ ፊታችን አልፈው በጢሮአዳ ቆዩን ። እኛ ግን ከቂጣ ፮
በዓል ቀን በኋላ ከፊልጵስዩስ በመርከብ ተነሥተን በአ
ምስት ቀን ወደ ጢሮአዳ ወደ እነርሱ ደረስንና በዚያ
ሰባት ቀን ተቀመጥን ።
ከሳምንቱም በመጀመሪያ ቀን እንጀራ ለመቍረስ ተሰ ፯
ብስበን ሳለን ፤ ጳውሎስ በነገው ሊሄድ ስላሰበ ከእነርሱ
ጋር ይነጋገር ነበር ፤ እስከ መንፈቀ ሌሊትም ነገሩን አስረ
ዘመ ። ተሰብስበንም በነበርንበት ሰገነት እጅግ መብራት ፰
ነበረ። አውጤኪስ የሚሉትም አንድ ጎበዝ በመስኮት ተቀ ፱
ምጦ ታላቅ እንቅልፍ እንቀላፍቶ ነበር ፤ ጳውሎስም ነገ
ርን ባስረዘመ ጊዜ እንቅልፍ ከብዶት ከሦስተኛው ደርብ
ወደ ታች ወደቀ፤ሞቶም አነሡት። ጳውሎስም ወርዶ በላዩ ፲
ወደቀ ፤ አቅፎም ፦ ነፍሱ አለችበትና አትንጫጩ አላ
ቸው ። ወጥቶም እንጀራ ቈርሶም በላ ፤ ብዙ ጊዜም እስኪ ፲፩
ነጋ ድረስ ተነጋገረ እንዲህም ሄደ ። ብላቴናውንም ደኅና ፲፪
ሆኖ ወሰዱት እጅግም ተጽናኑ ።
እኛ ግን ጳውሎስን ከዚያ እንቀበለው ዘንድ ስላለን ወደ ፲፫
መርከብ ቀድመን ሄድንና ወደ አሶን ተነሣን ፤ እርሱ በመ
ሬት ይሄድ ዘንድ ስላሰበ እንደዚህ አዞ ነበርና ። በአሶንም ፲፬
ባገኘን ጊዜ ተቀብለነው ወደ ሚጢሊኒ መጣን ፤ በማግሥ ፲፭
ቱም ከዚያ በባሕር ተነሥተን በኪዩ ፊት ለፊት ደረስን ፤በነ
ገውም ወደ ሳሞን ተሻገርን ፤ በትሮጊሊዮም አድረን በማግ
ሥቱ ወደ ሚሊጢን መጣን ። ጳውሎስ በእስያ እጅግ እን ፲፮

ዳይቀመጥ ኤፌሶንን ይተው ዘንድ ቈርጦ ነበርና ፤ ቢቻለ
ውም በዓለ ኀምሳን በኢየሩሳሌም ይውል ዘንድ ይቸኵል
ነበርና ።
፲፯ ፤ ከሚሊጢንም ወደ ኤፌሶን ልኮ የቤተ ክርስቲያንን ሽማ
፲፰ - ግሌዎች አስጠራቸው ፤ ወደ እርሱም በመጡ ጊዜ እንዲህ
፲፱ ፤ አላቸው ፦
ወደ እስያ ከገባሁበት ከመጀመሪያ ቀን ጀምሮ ፤ በትሕ
ትና ሁሉና በእንባ ከአይሁድም ሴራ በደረሰብኝ ፈተና
ለጌታ እየተገዛሁ ዘመኑን ሁሉ ከእናንተ ጋር እንዴት እንደ
፳ - ኖርሁ እናንተው ታውቃላችሁ ፤ ወደ እግዚአብሔር ዘንድ
፳፩ ፤ ንስሐንና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ማመንን ለአይሁ
ድና ለግሪክ ሰዎች እየመሰከርሁ በጉባኤም በየቤታች
ሁም አወራሁላችሁና አስተማርኋችሁ እንጂ ፤ ከሚጠቅ
፳፪ ፤ ማችሁ ነገር አንዳች ስንኳ አላስቀረሁባችሁም ። አሁንም ፤
እነሆ ፤ እኔ በመንፈስ ታስሬ ወደ ኢየሩሳሌም እሄዳለሁ ፤
፳፫ ፤ በዚያም የሚያገኘኝ ምን እንደ ሆነ አላውቅም ፤ ነገር ግን
መንፈስ ቅዱስ ፦ እስራትና መከራ ይቆይሃል ብሎ በየከተ
፳፬ ፤ ማው ሁሉ ይመሰክርልኛል ። ነገር ግን ሩጫዬንና ከጌታ
ከኢየሱስ የተቀበልሁትን አገልግሎት እርሱም የእግዚአ
ብሔርን ጸጋ ወንጌልን መመስከር እፈጽም ዘንድ ነፍሴን
በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር እቈጥራለሁ ።
፳፭ ፤ አሁንም ፤ እነሆ ፤ እኔ የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰ
በክሁ በመካከላችሁ የዞርሁ ሁላችሁ ከእንግዲህ ወዲህ
፳፮ ፤ ፊቴን እንዳታዩ አውቃለሁ ። ስለዚህ እኔ ከሰው ሁሉ ደም
ንጹሕ እንደ ሆንሁ ዛሬ በዚች ቀን እመሰክርላችኋለሁ ።
፳፯ ፤ የእግዚአብሔርን ምክር ሁሉ ነግሬአችኋለሁና ፤ ምንም
፳፰ ፤ አላስቀረሁባችሁም ። በገዛ ደሙ የዋጃትን የእግዚአብሔ
ርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁአት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ
እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመባት ለመንጋው ሁሉና ለራ
፳፱ - ሳችሁ ተጠንቀቁ ። ከሄድሁ በኋላ ለመንጋው የማይራሩ
፴ ፤ ጨካኞች ተኵላዎች እንዲገቡባችሁ ፤ ደቀ መዛሙርት

ንም ወደ ኋላቸው ይስቡ ዘንድ ጠማማ ነገርን የሚናገሩ
ሰዎች በመካከላችሁ እንዲነሡ እኔ አውቃለሁ ። ስለዚህ ፴፩ ፤
ሦስት ዓመት ሌሊትና ቀን በእንባ እያንዳንዳችሁን ከመገ
ሠጽ እንዳላቋረጥሁ እያሰባችሁ ትጉ ። አሁንም ለእግዚአ ፴፪ ፤
ብሔርና ያንጻችሁ ዘንድ በቅዱሳንም ሁሉ መካከል ርስ
ትን ይሰጣችሁ ዘንድ ለሚችል ለጸጋው ቃል አደራ ሰጥ
ቻችኋለሁ ። ከማንም ብር ወይም ወርቅ ወይም ልብስ አል ፴፫ ፤
ተመኘሁም ፤ እነዚህ እጆቼ በሚያስፈልገኝ ነገር ለእኔና ፴፬ ፤
ከእኔ ጋር ላሉት እንዳገለገሉ እናንተ ታውቃላችሁ ። እን ፴፭ ፤
ዲሁ እየደከማችሁ ድውዮችን ልትረዱና እርሱ ራሱ ፦ ከሚ
ቀበል ይልቅ የሚሰጥ ብፁዕ ነው እንዳለ የጌታን የኢየሱ
ስን ቃል ልታስቡ ይገባችሁ ዘንድ በሁሉ አሳየኋችሁ ።
ይህንም ብሎ ተንበርክኮ ከሁላቸው ጋር ጸለየ ። ሁሉም ፴፮ ·
እጅግ አለቀሱ ፤ ጳውሎስንም አንገቱን አቅፈው ይስሙት ፴፯
ነበር ፤ ይልቁንም ፦ ከእንግዲህ ወዲህ ፊቴን አታዩም ፴፰
ስላላቸው ነገር እጅግ አዘኑ ። እስከ መርከብም ድረስ ሸኙት ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

ከእነርሱም ተለይተን ተነሣን ፤ በቀጥታም ሄደን ወደ ፩ ፤
ቆስ በነገውም ወደ ሩድ ከዚያም ወደ ጳጥራ መጣን ፤ ወደ ፪ ፤
ፊንቄም የሚሻገር መርከብ አግኝተን ገባንና ተነሣን ።
ቆጵሮስንም ባየናት ጊዜ በስተ ግራችን ተውናት ወደ ሶር ፫ ·
ያም ሄደን ወደ ጢሮስ ደረስን ፤ መርከቡ ሸክሙን በዚ
የሚያራግፍ ነበርና ። ደቀ መዛሙርትንም ባገኘን ጊዜ ፬
በዚያ ሰባት ቀን ተቀመጥን ፤ እነርሱም ጳውሎስን ወደ
ኢየሩሳሌም እንዳይወጣ በመንፈስ አሉት ። ጊዜውንም ፭ ፤
በፈጸምን ጊዜ ወጥተን ሄድን ፤ ሁላቸውም ከሚስቶቻቸ
ውና ከልጆቻቸው ጋር እስከ ከተማው ውጭ ድረስ ሸኙን ፤
በባሕሩም ዳር ተንበርክከን ጸለይን ፤ እርስ በርሳችንም ፮ ፤
ተሰነባብተን ወደ መርከብ ወጣን ፤ እነዚያም ወደ ቤታ
ቸው ተመለሱ ።

፯ እኛም የባሕሩን መንገድ ጨርሰን ከጢሮስ ወደ አካ ደረ
ስን ፤ ለወንድሞችም ሰላምታ ሰጥተን ከእነርሱ ዘንድ
፰ አንድ ቀን ተቀመጥን ። በነገውም ወጥተን ወደ ቂሣርያ
መጣን ፤ ከሰባቱም አንድ በሚሆን በወንጌላዊው ፊልጶስ
፱ ቤት ገብተን በእርሱ ዘንድ ተቀመጥን ። ለእርሱም ትን
ቢት የሚናገሩ አራት ደናግል ሴቶች ልጆች ነበሩት ።
፲ አያሌ ቀንም ተቀምጠን ሳለን ነቢይ የነበረ አጋቦስ የሚ
፲፩ ሉት አንድ ሰው ከይሁዳ ወረደ ። ወደ እኛም መጣና የጳ
ውሎስን መታጠቂያ ወስዶ የገዛ እጁንና እግሩን አስሮ ፦
እንዲሁ መንፈስ ቅዱስ ፦ ይህ መታጠቂያ ያለውን ሰው
አይሁድ በኢየሩሳሌም እንደዚህ ያስሩታል በአሕዛብም
፲፪ እጅ አሳልፈው ይሰጡታል ይላል አለ ። ይህንም በሰማን
ጊዜ እኛም በዚያ የሚኖሩትም ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይ
፲፫ ወጣ ለመንነው ። ጳውሎስ ግን መልሶ ፦ እያለቀሳችሁ
ልቤንም እየሰበራችሁ ምን ማድረጋችሁ ነው ? እኔ ስለ
ጌታ ስለ ኢየሱስ ስም በኢየሩሳሌም ለመሞት እንኳ ተሰ
፲፬ ናድቼአለሁ እንጂ ለእስራት ብቻ አይደለም አለ ። ምክ
ርንም ሊቀበል እምቢ ባለ ጊዜ ፦ የጌታ ፈቃድ ይሁን ብለን
ዝም አልን ።
፲፭ ከዚህም ቀን በኋላ ተዘጋጅተን ወደ ኢየሩሳሌም ወጣን ።
፲፮ በቂሣርያም ከነበሩ ደቀ መዛሙርት አንዳንዶች ደግሞ
ከእኛ ጋር መጡ ፤ እነርሱም ወደምናድርበት ወደ ቀደ
መው ደቀ መዝሙር ወደ ቆጵሮሱ ምናሶን ወደሚሉት
ቤት መሩን ።
፲፯ ወደ ኢየሩሳሌም በደረስን ጊዜ ወንድሞች በደስታ ተቀ
፲፰ በሉን ። በነገውም ጳውሎስ ከእኛ ጋር ወደ ያዕቆብ ዘንድ
፲፱ ገባ ሽማግሌዎችም ሁሉ መጡ ። ሰላምታም ካቀረበላቸው
በኋላ በእርሱ ማገልገል እግዚአብሔር በአሕዛብ መካከል
፳ ያደረገውን በእያንዳንዱ ተረከላቸው ። እነርሱም በሰሙ
ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰገኑ አሉትም ፦ ወንድም ሆይ ፤
በአይሁድ መካከል አምነው የነበሩት ስንት አእላፋት

እንደ ሆኑ ታያለህ ፤ ሁላቸውም ለሕግ የሚቀኑ ናቸው ።
ልጆቻቸውንም እንዳይገርዙ በሥርዓትም እንዳይሄዱ ፳፩
ብለህ በአሕዛብ መካከል ያሉት አይሁድ ሁሉ ሙሴን
ይክዱ ዘንድ እንድታስተምር ስለ አንተ ነግረዋቸዋል ።
እንግዲህ ምን ይሁን ? የአንተን መምጣት ይሰማሉና ብዙ ፳፪
ዎች የግድ ሳይሰበሰቡ አይቀሩም ። እንግዲህ ይህን የም ፳፫
ንልህን አድርግ ፤ ስለት ያለባቸው አራት ሰዎች በእኛ
ዘንድ አሉ ። እነዚህንም ይዘህ ከእነርሱ ጋር ንጻ ፤ ፳፬
ራሳቸውንም እንዲላጩ ገንዘብ ክፈልላቸው ፤ ሁሉም ስለ
አንተ የተማሩት ከንቱ እንደ ሆነና አንተ ራስህ ደግሞ
ሕጉን እየጠበቅህ በሥርዓት እንድትመላለስ ያውቃሉ ።
አምነው ስለ ነበሩ አሕዛብ ግን ለጣዖት ከተሠዋ ከደምም ፳፭
ከታነቀም ከዝሙትም ነፍሳቸውን እንዲጠብቁ ፈርደን
እኛ ጽፈንላቸዋል ። በዚያን ጊዜ ጳውሎስ ሰዎችን ይዞ ፳፮
በማግሥቱ ከእነርሱ ጋር እየነጻ ፤ መንጻታቸውን የሚፈ
ጽሙበትን ቀን እስታውቆ ወደ መቅደስ ገባ ። በዚያም
ቀን ስለ እያንዳንዳቸው መሥዋዕትን አቀረቡ ።
ሰባቱ ቀንም ይፈጸም ዘንድ ሲቀርብ ከእስያ የመጡ አይ ፳፯
ሁድ በመቅደስ አይተውት ሕዝብን ሁሉ አወኩና ፦ የእ ፳፰
ስራኤል ሰዎች ሆይ ፤ እርዱን ፤ ሕዝብን ሕግንም ይህንም
ስፍራ ሲቃወም ሰውን ሁሉ በየስፍራው የሚያስተምረው
ሰው ይህ ነው ፤ ጨምሮም የግሪክን ሰዎች ደግሞ ወደ መቅ
ደስ አግብቶ ይህን የተቀደሰ ስፍራ አርክሶአል ብለው
እየጮኹ እጃቸውን ጫኑበት ። በፊት የኤፌሶኑን ጥሮፊ ፳፱
ሞስን ከእርሱ ጋር በከተማ አይተውት ነበርና ፤ ጳውሎ
ስም ወደ መቅደስ ያገባው መስሎአቸው ነው ። ከተማ ፴
ውም ሁሉ ታወከ ሕዝቡም ሁሉ ተሰበሰበ ፤ ጳውሎስንም
ይዘው ከመቅደስ ውጭ ጐተቱት ፤ ወዲያውም ደጆች
ተዘጉ ። ሊገድሉትም ሲፈልጉ ፦ ኢየሩሳሌም ፈጽማ ታወ ፴፩
ከች የሚል ወሬ ወደ ጭፍራው ሻለቃ ወጣ ፤ እርሱም ፴፪
ያን ጊዜ ወታደሮችን ከመቶ አለቆች ጋር ይዞ እየሮጠ

ወረደባቸው ፤ እነርሱም የሻለቃውንና ወታደሮችን ባዩ
፴፫ ፤ ጊዜ ጳውሎስን መምታት ተዉ ። በዚያን ጊዜም የሻለቃው
ቀርቦ ያዘውና በሁለት ሰንሰለት ይታሰር ዘንድ አዞ ማን
፴፬ ፤ እንደ ሆነና ምን እንዳደረገ ጠየቀ ። ሕዝቡም እኩሌቶቹ
እንዲህ እኩሌቶቹም እንዲያ እያሉ ይጮኹ ነበር ፤ ስለ
ሚጫታውም እርግጡን ማወቅ ባልተቻለ ጊዜ ፣ ወደ ወታደ
፴፭ ፤ ሮች ሰፈር ይወስዱት ዘንድ አዘዘ ። ወደ ደረጃውም በደረሰ
፴፮ ፤ ጊዜ ስለ ሕዝቡ ግፊያ ወታደሮች እንዲሸከሙት ሆነ ፤ ብዙ
ሕዝብ ፦ አስወግደው እያሉና እየጮኹ ይከተሉ ነበርና ።
፴፯ ፤ ወደ ሰፈርም ሊያገቡት በቀረቡ ጊዜ ፣ ጳውሎስ የሻለ
ቃውን ፦ አንድ ነገር ብነግርህ ትፈቅዳለህን ? አለው ።
፴፰ ፤ እርሱም ፦ የግሪክ ቋንቋ ታውቃለህን ? አንተ ከዚህ ዘመን
አስቀድሞ ከነፍሰ ገዳዮቹ አራቱን ሺህ ሰዎች አሸፍተህ
ወደ ምድረ በዳ ያወጣህ የግብፅ ሰው አይደለህምን ? አለ ።
፴፱ ፤ ጳውሎስ ግን ፦ እኔስ አይሁዳዊ በኪልቅያ ያለው የጠርሴስ
ሰው ሆኜ ስመ ጥር በሆነ ከተማ የምኖር ነኝ ፤ ለሕዝቡ እና
፵ ፤ ገር ዘንድ እንድትፈቅድልኝ እለምንሃለሁ አለ ። በፈቀደ
ለትም ጊዜ ጳውሎስ በደረጃው ላይ ቆሞ በእጁ ወደ ሕዝቡ
ጠቀሰ ፤ እጅግም ጸጥታ በሆነ ጊዜ በዕብራይስጥ ቋንቋ
እየተናገረ እንዲህ አለ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

፩ ፤ እናንተ ወንድሞች አባቶችም ፣ አሁን ለእናንተ ነገ
ሬን ስገልጥ ስሙኝ ።
፪ ፤ በዕብራይስጥም ቋንቋ ሲናገር በሰሙ ጊዜ ከፊት ይልቅ
ዝም አሉ ። እርሱም አለ ፦
፫ ፤ እኔ የኪልቅያ በምትሆን በጠርሴስ የተወለድሁ ፣ በዚ
ችም ከተማ በገማልያል እግር አጠገብ ያደግሁ ፣ የአባቶ
ችንም ሕግ ጠንቅቄ የተማርሁ ፣ ዛሬውንም እናንተ ሁሉ
እንድትሆኑ ለእግዚአብሔር ቀናተኛ የሆንሁ አይሁ
፬ ፤ ዳዊ ሰው ነኝ ። ወንዶችንም ሴቶችንም እያሰርሁ ወደ ወኅ

ም አሳልፌ እየሰጠሁ ይህን መንገድ እስከ ሞት ድረስ
አሳደድሁ ። እንዲህም ሊቀ ካህናቱ ደግሞ ሽማግሌዎቹም ፭ ፤
ሁሉ ይመሰክሩልኛል ፤ ከእነርሱ ደግሞ መልእክትን ለወ
ንድሞቻቸው ተቀብዬ ፣ በደማስቆ ያሉትን ደግሞ ታስረው
እንዲቀጡ ወደ ኢየሩሳሌም ላመጣ ወደዚያ እሄድ ነበር ።
ስሄድም ወደ ደማስቆ በቀረብሁ ጊዜ ፣ ቀትር ሲሆን ፮ ፤
ድንገት ከሰማይ ታላቅ ብርሃን በዙሪያዬ አንጸባረቀ ፤
በምድርም ላይ ወድቄ ፦ ሳውል ሳውል ፣ ስለ ምን ታሳድደ ፯ ፤
ኛለህ ? የሚለኝን ድምፅ ሰማሁ ። እኔም መልሼ ፦ ጌታ ፰ ፤
ሆይ ፣ አንተ ማን ነህ ? አልሁ ። እርሱም ፦ አንተ የምታ
ሳድደኝ የናዝሬቱ ኢየሱስ እኔ ነኝ አለኝ ። ከእኔ ጋር የነ ፱ ፤
በሩትም ብርሃኑን አዩተው ፈሩ ፣ የሚናገረኝን የእርሱን
ድምፅ ግን አልሰሙም ። ጌታ ሆይ ፣ ምን ላድርግ ? አል ፲ ፤
ሁት ። ጌታም ፦ ተነሥተህ ወደ ደማስቆ ሂድና ታደርገው
ዘንድ ስለ ታዘዘው ሁሉን በዚያ ይነግሩሃል አለኝ ። ከዚያ ፲፩ ፤
ብርሃንም ክብር የተነሣ ማየት ባይሆንልኝ ከእኔ ጋር የነ
በሩት ሰዎች እጄን ይዘው እየመሩኝ ወደ ደማስቆ ደረስሁ ።
በዚያም የኖሩት አይሁድ ሁሉ የመሰከሩለት እንደ ፲፪ ፤
ሕጉም በጸሎት የተጋ ሐናንያ የሚሉት አንድ ሰው ነበረ ።
እርሱም ወደ እኔ መጥቶ በአጠገቤም ቆሞ ፦ ወንድሜ ፲፫ ፤
ሳውል ሆይ ፥ እይ አለኝ ። እኔም ያን ጊዜውን ወደ እርሱ
አየሁ ። እርሱም አለኝ ፦ የአባቶቻችን አምላክ ፈቃዱን ፲፬ ፤
ታውቅ ዘንድና ጻድቁን ታይ ዘንድ ከአፉም ድምፅን ትሰማ
ዘንድ አስቀድሞ መርጦሃል ፤ ባየኸውና በሰማኸው በሰው ፲፭ ፤
ሁሉ ፊት ምስክር ትሆንለታለህና ። አሁንስ ለምን ትዘገ ፲፮ ፤
ያለህ ? ተነሣና ስሙን እየጠራህ ተጠመቅ ከኃጢአት
ህም ታጠብ ።
ወደ ኢየሩሳሌምም ከተመለስሁ በኋላ በመቅደስ ስጸ ፲፯ ፤
ልይ ተመስጦ መጣብኝ ፤ እርሱም ፦ ፍጠን ከኢየሩሳሌ ፲፰ ፤
ምም ቶሎ ውጣ ፤ ስለ እኔ የምትመሰክረውን አይቀበሉህ
ምና ሲለኝ አየሁት ። እኔም ፦ ጌታ ሆይ ፣ በአንተ የሚያ ፲፱ ፤

ምንትን በምኵራብ ሁሉ እኔ በወኅኒ እገባና እደበድብ
፳ ፤ እንደ ነበርሁ እነርሱ ያውቃሉ ፤ የሰማዕትህንም የእስጢ
ፋኖስን ደም ባፈሰሱ ጊዜ ፥ ራሴ ደግሞ በአጠገባቸው
ቆሜ ተስማምቼ የገዳዮችን ልብስ እጠብቅ ነበር አልሁ ።
፳፩ ፤ እርሱም ፦ ሂድ ፥ እኔ ወደ አሕዛብ ከዚህ ወደ ሩቅ እልክሃ
ለሁና አለኝ ።
፳፪ ፤ እስከዚህም ቃል ድረስ ይሰሙት ነበር ፥ ድምፃቸው
ንም ከፍ አድርገው ፦ እንደዚህ ያለውን ሰው ከምድር
አስወግደው ፥ በሕይወት ይኖር ዘንድ አይገባውምና አሉ ።
፳፫ ፤ ሲጮኹና ልብሳቸውን ሲወረውሩ ትቢያንም ወደ ላይ
፳፬ ፤ ሲበትኑ ፥ የሻለቃው ወደ ሰፈሩ እንዲያገቡት አዘዘ ፤ እን
ደዚህም የሚጮኹበትን ምክንያት ያውቅ ዘንድ ፦ እየገረፉ
፳፭ ፤ ችሁ መርምሩት አላቸው ። በጠፍርም በገተሩት ጊዜ ጳው
ሎስ በአጠገቡ የቆመውን የመቶ አለቃ ፦ የሮማን ሰው
ያለ ፍርድ ትገርፉ ዘንድ ተፈቅዶላችኋልን ? አለው ።
፳፮ ፤ የመቶ አለቃውም በሰማ ጊዜ ወደ ሻለቃው ቀርቦ ፦ ይህ
ሰው ሮማዊ ነውና ታደርገው ዘንድ ካለህ ተጠበቅ ብሎ
፳፯ ፤ ነገረው ። የሻለቃውም ቀርቦ ፦ አንተ ሮማዊ ነህን ? ንገ
፳፰ ፤ ረኝ አለው ፤ እርሱም ፦ አዎን አለ ። የሻለቃውም መልሶ ፦
እኔ ይህን ዜግነት በብዙ ገንዘብ አገኘሁት አለ ። ጳውሎ
፳፱ ፤ ስም ፦ እኔ ግን በእርስዋ ተወለድሁ አለ ። ስለዚህም ሊመ
ረምሩት ያሰቡት ከእርሱ ወዲያው ተለዩ ፤ የሻለቃውም
ደግሞ ሮማዊ መሆኑን ባወቀ ጊዜ ፈራ ፥ አሳስሮት ነበርና ።
፴ ፤ በማግሥቱም አይሁድ የከሰሱት በምን ምክንያት እንደ
ሆነ እርግጡን ያውቅ ዘንድ አስቦ ፈታው ፥ የካህናት አለ
ቆችና ሸንጎውም ሁሉ ይሰበሰቡ ዘንድ አዘዘ ፥ ጳውሎስ
ንም አውርዶ በፊታቸው አቆመው ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

፩ ፤ ጳውሎስም ሸንጎውን ትኵር ብሎ ተመልክቶ ፦ ወን
ድሞች ሆይ ፥ እኔ እስከዚች ቀን ድረስ በመልካም ሕሊና

ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ኖሬአለሁ አለ ። ሊቀ ካህናቱም ፪ ፤
ሐናንያ አፉን ይመቱት ዘንድ በአጠገቡ ቆመው የነበሩ
ትን አዘዘ ። በዚያን ጊዜ ጳውሎስ ፦ አንተ በኖራ የተለሰነ ፫ ፤
ግድግዳ ፥ እግዚአብሔር አንተን ይመታ ዘንድ አለው ፤
አንተ በሕግ ልትፈርድብኝ ተቀምጠህ ሳለህ ያለ ሕግ
እመታ ዘንድ ታዛለህን ? አለው ። በአጠገቡ የቆሙትም ፦ ፬ ፤
የእግዚአብሔርን ሊቀ ካህናት ትሳደባለህን ? አሉት ።
ጳውሎስም ፦ ወንድሞች ሆይ ፥ ሊቀ ካህናት መሆኑን ባላ ፭ ፤
ውቅ ነው ፤ በሕዝብህ አለቃ ላይ ክፉ ቃል አትናገር ተብሎ
ተጽፎአልና አላቸው ።
ጳውሎስ ግን እኵሌቶቹ ሰዱቃውያን እኵሌቶቹም ፈሪ ፮ ፤
ሳውያን መሆናቸውን አይቶ ፦ ወንድሞች ሆይ ፥ እኔ ፈሪ
ሳዊ የፈሪሳዊም ልጅ ነኝ ፤ ስለ ተስፋና ስለ ሙታን መነ
ሣት ይፈርዱብኛል ብሎ በሸንጎው ጮኸ ። ይህንም ባለ ፯ ፤
ጊዜ በፈሪሳውያንና በሰዱቃውያን መካከል ጥል ሆነ ሸንጎ
ውም ተለያየ ። ሰዱቃውያን ፦ ትንሣኤም መልአክም ፰ ፤
መንፈስም የለም የሚሉ ናቸውና ፤ ፈሪሳውያን ግን ሁለ
ቱን ያምናሉ ። ታላቅ ጩኸትም ሆነ ፥ ከፈሪሳውያንም ፱ ፤
ወገን የሆኑት ጻፎች ተነሥተው ፦ በዚህ ሰው ላይ ምንም
ክፉ ነገር አላገኘንበትም ፤ መንፈስ ወይስ መልአክ ተና
ግሮት ይሆን ? ብለው ተከራከሩ ። ብዙ ጥልም በሆነ ጊዜ ፲ ፤
የሻለቃው ጳውሎስን እንዳይገነጣጥሉት ፈርቶ ጭፍሮቹ
ወርደው ከመካከላቸው እንዲነጥቁት ወደ ሰፈሩም እንዲ
ያገቡት አዘዘ ።
በሁለተኛውም ሌሊት ጌታ በአጠገቡ ቆሞ ፦ ጳውሎስ ፲፩ ፤
ሆይ ፥ በኢየሩሳሌም ስለ እኔ እንደ መሰከርህ እንዲሁ በሮ
ሜም ትመሰክርልኝ ዘንድ ይገባሃልና አይዞህ አለው ።
በጠባም ጊዜ አይሁድ ጳውሎስን እስኪገድሉት ድረስ ፲፪ ፤
እንዳይበሉና እንዳይጠጡ በመሐላ ተስማሙ ። ይህንም ፲፫ ፤
ሴራ ያደረጉት ሰዎች ከአርባ ይበዙ ነበር ፤ እነርሱም ወደ ፲፬ ፤
ካህናት አለቆችና ወደ ሽማግሌዎች መጥተው ፦ ጳውሎ

ሰን እስክንገድል ድረስ ምንም እንዳንቀምስ ተረጋግመን
፲፭ ፤ ተማምለናል ። እንግዲህ አሁን እናንተ ከሸንጎው ጋር
ሆናችሁ ስለ እርሱ አጥብቃችሁ እንደምትመረምሩ መስ
ላችሁ ፣ ወደ እናንተ እንዲያወርደው ለሻለቃው አመል
ክቱት ፤ እኛም ሳይቀርብ እንድንገድለው የተዘጋጀን
ነን አሉአቸው ።
፲፮ ፤ የጳውሎስ የእኅቱ ልጅ ግን ደባቸውን በሰማ ጊዜ ፥
፲፯ ፤ መጥቶ ወደ ሰፈሩ ገባና ለጳውሎስ ነገረው ። ጳውሎስም
ከመቶ አለቆች አንዱን ጠርቶ ፦ ይህን ብላቴና ወደ ሻለ
፲፰ ፤ ቃው ውሰድ ፣ የሚያወራለት ነገር አለውና አለው ። እር
ሱም ይዞት ወደ ሻለቃው ወሰደውና ፦ ይህ ብላቴና የሚ
ነግርህ ነገር ስላለው እስረኛው ጳውሎስ ጠርቶ ወደ አንተ
፲፱ ፤ እንድወስደው ለመነኝ አለው ። የሻለቃውም እጁን ይዞ
ፈቀቅ አለና ለብቻው ሆኖ ፦ የምታወራልኝ ነገር ምንድር
፳ ፤ ነው ? ብሎ ጠየቀው ። እርሱም ፦ አይሁድ ስለ ጳውሎስ
ከፊት ይልቅ አጥብቀህ እንደምትመረምር መስለህ ፣ ነገ
ወደ ሸንጎ ታወርደው ዘንድ ሊለምኑህ ተስማምተዋል ።
፳፩ ፤ እንግዲህ አንተ በጅ አትበላቸው ፤ እስኪገድሉት ድረስ
እንዳይበሉና እንዳይጠጡ ተማምለው ከእነርሱ ከአርባ
የሚበዙ ሰዎች ያደቡበታልና ፤ አሁንም የተዘጋጁ ናቸው
፳፪ ፤ የአንተንም ምላሽ ይጠብቃሉ አለው ። የሻለቃውም ፦
ይህን ነገር ለእኔ ማመልከትህን ለማንም እንዳትገልጥ
ብሎ ካዘዘ በኋላ ብላቴናውን አሰናበተው ።
፳፫ ፤ ከመቶ አለቆቹም ሁለት ጠርቶ ፦ ወደ ቂሣርያ ይሄዱ
ዘንድ ሁለት መቶ ወታደሮችንና ሰባ ፈረሰኞችን ሁለት
መቶም ባለ ጦር መሣሪያዎችን ከሌሊቱ በሦስተኛው ሰዓት
፳፬ ፤ አዘጋጁ አላቸው ። ጳውሎስንም ወደ አገረ ገዡ ወደ ፊል
ክስ በደኅና እንዲያደርሱት የሚያስቀምጡበትን ከብት
፳፭ ፤ ያዘጋጁ ዘንድ አዘዛቸው ። ደብዳቤም ጻፈ እንዲህ የሚል ፦
፳፮ ፤ ከቀላውዴዎስ ሉስዮስ ወደ ክቡር አገረ ገዡ ወደ ፊል
፳፯ ፤ ክስ ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን ። ይህን ሰው አይሁድ ይዘው

ሊገድሉት ባሰቡ ጊዜ ከጭፍሮቼ ጋር ደርሼ አዳንሁት ፤
ሮማዊ እንደ ሆነ አውቄ ነበርና ። የሚከሰስበትንም ምክ ፳፰ ፤
ንያት አውቅ ዘንድ አስቤ ወደ ሸንጎአቸው አወረድሁት ፤
በሕጋቸውም ስለ መከራከር እንደ ከሰሱት አገኘሁ እንጂ ፳፱ ፤
ለሞት ወይም ለእስራት የሚያደርስ ክስ አይደለም ። በዚ ፴ ፤
ህም ሰው አይሁድ ሴራ እንዲያደርጉበት ባመለከቱኝ
ጊዜ ያን ጊዜውን ወደ አንተ ሰደድሁት ፤ ከሳሾቹንም
ደግሞ በፊትህ ይከሱት ዘንድ አዘዝኋቸው ። ደኅና ሁን ።
ወታደሮቹም እንደ ታዘዙት ጳውሎስን ይዘው በሌሊት ፴፩ ፤
ወደ አንቲጳጥሪስ አደረሱት ፤ በነገውም ከእርሱ ጋር ይሄዱ ፴፪ ፤
ዘንድ ፈረሰኞችን ትተው ወደ ሰፈር ተመለሱ ። እነዚያም ፴፫ ፤
ወደ ቂሣርያ ገብተው ደብዳቤውን ለአገረ ገዡ በሰጡ
ጊዜ ጳውሎስን ደግሞ በፊቱ አቆሙት ። ካነበበውም ፴፬ ፤
በኋላ የወደየት አውራጃ እንደ ሆነ ጠየቀው ፤ የኪልቅያ
ሰው መሆኑንም ባወቀ ጊዜ ፦ ከሳሾችህ ደግሞ ሲመጡ ፴፭ ፤
እሰማሃለሁ አለው ፤ በሄሮድስም ግቢ ውስጥ ይጠብቁት
ዘንድ አዘዘ ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

ከአምስት ቀንም በኋላ ሊቀ ካህናቱ ሐናንያ ከሽማግሌ ፩ ፤
ዎችና ጠርጠሉስ ከሚሉት ከአንድ ጠበቃ ጋር ወረደ ፤
እነርሱም ስለ ጳውሎስ ለአገረ ገዡ አመለከቱት ። በተ ፪፤፫፤
ጠራም ጊዜ ጠርጠሉስ ይከሰው ዘንድ ጀመረ እንዲህ
እያለ ፦
ክቡር ፊልክስ ሆይ ፣ በአንተ በኩል ብዙ ሰላም በለም
ናገኝ ለዚህም ሕዝብ በአሳብህ በየነገሩ በየስፍራውም
መልካም መሻሻል ስለሚሆንለት ፣ በፍጹም ምስጋና እን
ቀበለዋለን ። ነገር ግን እጅግ እንዳላቆይህ በቸርነትህ በአ ፬ ፤
ጭሩ ትሰማን ዘንድ እለምንሃለሁ ። ይህ ሰው በሽታ ሆኖ ፭ ፤
በዓለም ባሉት አይሁድ ሁሉ ሁከት ሲያስነሣ ፣ የመናፍ
ቃን የናዝራውያን ወገን መሪ ሆኖ አገኘነዋልና ፤ መቅ ፮ ፤

ደስንም ደግሞ ሊያረክስ ሲሞክር ያዝነው ፤ እንደ ሕጋች
፯ ንም እንፈርድበት ዘንድ ወደድን ። ነገር ግን የሻለቃው
፰ ሉስዮስ መጥቶ በብዙ ኃይል ከእጃችን ወስደው ፤ ከሳሾ
ቹንም ወደ አንተ ይመጡ ዘንድ አዘዘ ፤ አንተም ራስህ
እርሱን መርምረህ እኛ ስለምንከሰበት ነገር ሁሉ ልታ
ውቅ ትችላለህ ።
፱ አይሁድም ደግሞ ፦ ይህ ነገር እንዲሁ ነው እያሉ ተስ
ማሙ ።
፲ ገዢም በጠቀሰው ጊዜ ጳውሎስ መለሰ እንዲህ ሲል ፦
ከብዙ ዘመን ጀምረህ ለዚህ ሕዝብ አንተ ፈራጅ እንደ
ሆንህ አውቃለሁና ደስ እያለኝ ስለ እኔ ነገር እመልሳለሁ ፤
፲፩ እሰግድ ዘንድ ወደ ኢየሩሳሌም ከወጣሁ ከአሥራ ሁለት
፲፪ ቀን እንዳይበልጥ ልታውቀው ትችላለህ ። ከአንድም
ስንኳ ስነጋገር ወይም ሕዝብን ስሰበስብ በመቅደስ ቢሆን
፲፫ በምኵራብም ቢሆን በከተማም ቢሆን አላገኙኝም ። አሁ
፲፬ ንም ስለሚከሱኝ ያስረዱህ ዘንድ አይችሉም ። ነገር ግን
ይህን እመሰክርልሃለሁ ፤ በሕጉ ያለውን በነቢያትም የተ
ጻፉትን ሁሉ አምኜ ፤ የአባቶቼን አምላክ እነርሱ ኑፋቄ
፲፭ ብለው እንደሚጠሩት መንገድ እመልካለሁ ፤ እነዚህም
ራሳቸው ደግሞ የሚጠብቁት ፤ ጻድቃንም ዓመፀኞችም
ከሙታን ይነሡ ዘንድ እንዳላቸው ተስፋ በእግዚአብሔር
፲፮ ዘንድ አለኝ ። ስለዚህ እኔ ደግሞ በእግዚአብሔርና በሰው
ፊት ሁልጊዜ ነውር የሌለባት ሕሊና ትኖረኝ ዘንድ እተ
፲፯ ጋለሁ ። ከብዙ ዓመትም በኋላ ለሕዝቤ ምጽዋትና
፲፰ መሥዋዕት አደርግ ዘንድ መጣሁ ፤ ይህንም ሳደርግ ሳለሁ
ሕዝብ ሳይሰበሰብ ሁከትም ሳይሆን በመቅደስ ስነጻ አገ
፲፱ ኙኝ ። ነገር ግን በእኔ ላይ ነገር ያላቸው እንደ ሆነ ፤ በፊ
ትህ መጥተው ይከሱኝ ዘንድ የሚገባቸው ከእስያ የመጡ
፳ አንዳንድ አይሁድ አሉ ። ወይም በመካከላቸው ቆሜ ፦
፳፩ ዛሬ ስለ ሙታን መነሣት በፊታችሁ በእኔ ይፈረዳብኛል
ብዬ ከጮኽሁት ከዚህ ከአንድ ነገር በቀር ፤ በሸንጎ

ፊት ቆሜ ሳለሁ በእኔ አንድ ዓመፃ ያገኙ እንደ ሆነ እነ
ዚህ ራሳቸው ይናገሩ ።
ፊልክስ ግን የመንገዱን ነገር አጥብቆ አውቆአልና ፦ ፳፪
የሻለቃው ሉስዮስ በወረደ ጊዜ ነገራችሁን እቈርጣለሁ
ብሎ ወደ ፊት አዘገያቸው ። የመቶውንም አለቃ ጳውሎ ፳፫
ስን ሲጠብቅ እንዲያደላለት ፤ ከወዳጆቹም ማንም ሲያገለ
ግለው ወይም ወደ እርሱ ሲመጣ እንዳይከለክልበት አዘ
ዘው ።
ከጥቂት ቀንም በኋላ ፊልክስ አይሁዳዊት ከነበረች ፳፬
ድሩሲላ ከሚሉአት ከሚስቱ ጋር መጥቶ ጳውሎስን አስ
መጣ ፤ በኢየሱስ ክርስቶስም ስለ ማመን የሚናገረውን
ሰማው ። እርሱም ስለ ጽድቅና ራስን ስለ መግዛት ስለ ፳፭
ሚመጣውም ኵነኔ ሲነጋገር ሳለ ፤ ፊልክስ ፈርቶ ፦ አሁ
ንስ ሂድ ፤ በተመቸኝም ጊዜ ልኬ አስጠራሃለሁ ብሎ መለ
ሰለት ። ያን ጊዜም ደግሞ እንዲፈታው ጳውሎስ ገንዘብ ፳፮
ይሰጠው ዘንድ ተስፋ አደረገ ፤ ስለዚህ ደግሞ ብዙ ጊዜ
እያስመጣ ያነጋግረው ነበር ። ሁለት ዓመትም ከሞላ በኋላ ፳፯
ጶርቅዮስ ፊስጦስ በፊልክስ ፈንታ ተተካ ። ፊልክስም
አይሁድን ደስ ያሰኝ ዘንድ ወዶ ጳውሎስን እንደ ታሰረ
ተወው ።

ምዕራፍ ፳፭ ።

ፊስጦስም ወደ አውራጃው ገብቶ ከሦስት ቀን በኋላ ፩
ከቂሣርያ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ ። የካህናቱ አለቆችና የአ ፪
ይሁድም ታላላቆች በጳውሎስ ላይ አመለከቱ ፤ ጳውሎ
ስንም ሲቃወሙ እንዲያደላላቸው እየለመኑ ፤ በመንገድ ፫
ሸምቀው ይገድሉት ዘንድ አስበው ወደ ኢየሩሳሌም እን
ዲያስመጣው ማለዱት ። ፊስጦስ ግን ጳውሎስ በቂሣርያ ፬
እንዲጠበቅ እርሱም ራሱ ወደዚያ ፈጥኖ ይሄድ ዘንድ
እንዳለው መለሰላቸው ፤ እንግዲህ በዚህ ሰው ክፋት ቢ ፭
ሆን ከእናንተ ዘንድ ያሉት ባለ ሥልጣኖች ከእኔ ጋር ወር

ደው ይክሰሱት አላቸው ።
፮ ፤ በእነርሱም ዘንድ ከስምንት ወይም ከአሥር የማይበ
ልጥ ቀን ተቀምጦ ወደ ቂሣርያ ወረደ ፤ በነገውም በፍርድ
፯ ፤ ወንበር ተቀምጦ ጳውሎስን ያመጡት ዘንድ አዘዘ ። በቀ
ረበም ጊዜ ከኢየሩሳሌም የወረዱት አይሁድ ከበውት
ቆመው ፥ ይረቱበትም ዘንድ የማይችሉትን ብዙና ከባድ
፰ ፤ ክስ አነሡበት ፤ ጳውሎስም ሲምዋገት ፦ የአይሁድን ሕግ
ቢሆን መቅደስንም ቢሆን ቄሣርንም ቢሆን አንዳች ስንኳ
፱ ፤ አልበደልሁም አለ ። ፊስጦስ ግን አይሁድን ደስ ያሰኝ
ዘንድ ወዶ ጳውሎስን ፦ ወደ ኢየሩሳሌም ወጥተህ በዚያ ስለዚህ
ነገር ከዚያው በፊቴ ትፋረድ ዘንድ ትወዳለህን ? ብሎ
፲ ፤ መለሰለት ። ጳውሎስ ግን ፦ እፋረድበት ዘንድ በሚገባኝ
በቄሣር ፍርድ ወንበር ፊት ቆሜአለሁ ። አንተው ደግሞ
ፈጽመህ እንደምታውቅ አይሁድን ምንም አልበደልሁም ።
፲፩ ፤ እንግዲህ በድዬ ወይም ሞት የሚገባውን ነገር አድርጌ
እንደ ሆነ ከሞት ልዳን አልልም ፤ እነዚህ የሚከሱኝ ክስ
ከንቱ እንደ ሆነ ግን ለእነርሱ አሳልፎ ይሰጠኝ ዘንድ
ማንም አይችልም ፤ ወደ ቄሣር ይግባኝ ብዬአለሁ አለ ።
፲፪ ፤ በዚያን ጊዜ ፊስጦስ ከአማካሪዎቹ ጋር ተማክሮ ፦ ወደ
ቄሣር ይግባኝ ብለሃል ፤ ወደ ቄሣር ትሄዳለህ ብሎ መለሰ
ለት ።
፲፫ ፤ ከጥቂት ቀንም በኋላ ንጉሡ አግሪጳ በርኒቄም ለፊስጦስ
፲፬ ፤ ሰላምታ እንዲያቀርቡ ወደ ቂሣርያ ወረዱ ። በዚያውም
ብዙ ቀን ስለ ተቀመጡ ፊስጦስ የጳውሎስን ነገር ለንጉሡ
እንዲህ ብሎ ገለጠ ፦ ፊልክስ እስር የተወው አንድ ሰው
፲፭ ፤ በዚህ አለ ፤ በኢየሩሳሌምም ሳለሁ የካህናት አለቆችና
የአይሁድ ሽማግሌዎች እፈርድበት ዘንድ እየለመኑ ስለ
፲፮ ፤ እርሱ አመለከቱኝ ። እኔም ፦ ተከሳሹ በከሳሾቹ ፊት ለፊት
ሳይቆም ለተከሰሰበትም መልስ ይሰጥ ዘንድ ፈንታ ሳያ
ገኝ ፥ ማንንም ቢሆን አሳልፎ መስጠት የሮማውያን ሥር
፲፯ ፤ ዓት አይደለም ብዬ መለስሁላቸው ። ስለዚህም በዚህ

በተሰበሰቡ ጊዜ ፥ ሳልዘገይ በማግሥቱ በፍርድ ወንበር
ተቀምጬ ያንን ሰው ያመጡት ዘንድ አዘዝሁ ። ከሳሾ ፲፰ ፤
ቹም በቆሙ ጊዜ እኔ ያሰብሁትን ክፉ ነገር ክስ ምንም
አላመጡበትም ፤ ነገር ግን ስለ ገዛ ሃይማኖታቸውና ጳው ፲፱ ፤
ሎስ ፦ ሕያው ነው ስለሚለው ስለ ሞተው ኢየሱስ ስለ
ተባለው ከእርሱ ጋር ይከራከሩ ነበር ። እኔም ይህን ነገር ፳ ፤
እንዴት እንድመረምር አመንትቼ ፦ ወደ ኢየሩሳሌም
ሄደህ በዚህ ነገር ከዚያ ልትፋረድ ትወዳለህን ? አልሁት ።
ጳውሎስ ግን አውግስጦስ ቄሣር እስኪቈርጥ ድረስ እን ፳፩ ፤
ዲጠበቅ ይግባኝ ባለ ጊዜ ፥ ወደ ቄሣር እስክሰደው ድረስ
ይጠበቅ ዘንድ አዘዝሁ ። አግሪጳም ፊስጦስን ፦ ያንንስ ፳፪ ፤
ሰው እኔ ደግሞ እኮ እሰማው ዘንድ እወድ ነበር አለው ።
እርሱም ፦ ነገ ትሰማዋለህ አለው ።
በነገውም አግሪጳና በርኒቄ በብዙ ግርማ መጥተው ከሻ ፳፫ ፤
ለቆችና ከከተማው ታላላቆች ጋር ወደ ፍርድ ቤት ገቡ ፤
ፊስጦስም ባዘዘ ጊዜ ጳውሎስን አመጡት ። ፊስጦስም ፳፬ ፤
አለ ፦ አግሪጳ ንጉሥ ሆይ እናንተም ከእኛ ጋር ያላችሁ
ሰዎች ሁሉ ፥ ከእንግዲህ ወዲህ በሕይወት ይኖር ዘንድ
እንዳይገባው እየጮኹ የአይሁድ ሕዝብ ሁሉ በኢየሩሳ
ሌም በዚህም ስለ እርሱ የለመኑኝን ይህን ሰው ታዩታላ
ችሁ ። እኔ ግን ሞት የሚገባውን ነገር እንዳላደረገ አስተ ፳፭ ፤
ዋልሁ ፥ እርሱም ወደ አውግስጦስ ይግባኝ ስላለ እሰደው
ዘንድ ቈረጥሁ ። ስለ እርሱም ወደ ጌታዬ የምጽፈው እር ፳፮ ፤
ግጥ ነገር የለኝም ፤ ስለዚህ ከተመረመረ በኋላ የምጽፈ
ውን ነገር አገኝ ዘንድ በፊታችሁ ይልቁንም በፊትህ ፥ ንጉሥ
አግሪጳ ሆይ ፥ አመጣሁት ፤ እስረኛ ሲላክ የተከሰሰበትን ፳፯ ፤
ምክንያት ደግሞ አለማመልከት ሞኝነት መስሎኛልና ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

አግሪጳም ጳውሎስን ፦ ስለ ራስህ ትናገር ዘንድ ተፈቅ ፩
ዶልሃል አለው ። በዚያን ጊዜ ጳውሎስ እጁን ዘርግቶ

መለስ እንዲህ ሲል ፦
፪-፫ ንጉሥ አግሪጳ ሆይ ፤ የአይሁድን ሥርዓት ክርክርንም
ሁሉ አጥብቀህ አውቀሃልና በአይሁድ በተከሰስሁበት
ነገር ሁሉ ዛሬ በፊትህ ስለምመልስ ራሴን እጅግ እንደ
ተመረቀ አድርጌ እቈጥረዋለሁ ፤ ስለዚህ በትዕግሥት ትሰ
ማኝ ዘንድ እለምንሃለሁ ።
፬ ፤ ከመጀመሪያ እንሥቶ በሕዝቤ መካከል በኢየሩሳሌም
የሆነውን ፥ ከታናሽነቴ ጀምሬ የኖርሁትን ኑሮዬን አይ
፭ ፤ ሁድ ሁሉ ያውቃሉ ፤ ሊመሰክሩ ይወዱ እንደ ሆነ ፥ በአ
ምልኮአችን ከሁሉ ይልቅ ሕግን በመጠንቀቅ እንደሚተጋ
ወገን ፈሪሳዊ ሆኜ እንደ ኖርሁ ከጥንት ጀምረው አውቀ
፮ ፤ ውኛልና ። አሁንም ከእግዚአብሔር ዘንድ ለአባቶቻችን
ስለ ተሰጠው ስለ ተስፋ ቃል አለኝታ ልፈረድ ቆሜአ
፯ ፤ ለሁ ። ወደዚህም ወደ ተስፋ ቃል አሥራ ሁለቱ ወገኖቻ
ችን ሌሊትና ቀን በትጋት እያመለኩ ይደርሱ ዘንድ አለ
ኝታ አላቸው ፤ ስለዚህም አለኝታ ፥ ንጉሥ አግሪጳ ሆይ ፥
፰ ፤ ከአይሁድ እከሰሳለሁ ። እግዚአብሔር ሙታንን የሚያ
ስነሣ እንደ ሆነ ስለ ምን በእናንተ ዘንድ የማይታመን ነገር
ሆኖ ይቈጠራል ?
፱ ፤ እኔም ራሴ የናዝሬቱን የኢየሱስን ስም የሚቃወም
እጅግ ነገር አደርግ ዘንድ እንዲገባኝ ይመስለኝ ነበር ።
፲ ፤ ይህንም ደግሞ በኢየሩሳሌም አደረግሁት ፤ ከካህናት አለ
ቆችም ሥልጣን ተቀብዬ እኔ ከቅዱሳን ብዙዎችን በወ
፲፩ ፤ ኅኒ አሳሰርኋቸው ፤ ሲገድሉአቸውም እብሬ ተቸሁ ። በም
ኵራብም ሁሉ ብዙ ጊዜ እየቀጣሁ ይሰድቡት ዘንድ ግድ
አልኋቸው ፤ ያለ ልክ ስቈጣባቸውም እስከ ውጭ አገር
ከተማዎች ድረስ እንኳ አሳድድ ነበር ።
፲፪ ፤ ስለዚህም ነገር ከካህናት አለቆች ሥልጣንና ትእዛዝ
፲፫ ፤ ተቀብዬ ወደ ደማስቆ ስሄድ ፥ ንጉሥ ሆይ ፥ በመንገድ ሳለሁ
እኩል ቀን ሲሆን በዙሪያዬና ከእኔ ጋር በሄዱት ዙሪያ
ከፀሐይ ብሩህነት የበለጠ ብርሃን ከሰማይ ሲበራ አየሁ ፤

ሁላችንም በምድር ላይ በወደቅን ጊዜ ፦ ሳውል ሳውል ፥ ፲፬ ፤
ስለ ምን ታሳድደኛለህ ? የመውጊያውን ብረት ብትቃ
ወም ለአንተ ይብስብሃል የሚል ድምፅ በዕብራይስጥ ቋንቋ
ሲናገረኝ ሰማሁ ። እኔም ፦ ጌታ ሆይ ፥ ማን ነህ ? አልሁ ። ፲፭ ፤
እርሱም አለኝ ፦ አንተ የምታሳድደኝ እኔ ኢየሱስ ነኝ ።
ነገር ግን ተነሣና በእግርህ ቁም ፤ ስለዚህ እኔን ባየህበት ፲፮ ፤
ነገር ለአንተም በምታይበት ነገር አገልጋይና ምስክር ት
ሆን ዘንድ ልሾምህ ታይቼልሃለሁና ። የኃጢአትንም ስር ፲፯ -
የት በእኔም በማመን በተቀደሱት መካከል ርስትን ያገኙ ፲፰ ፤
ዘንድ ፥ ከጨለማ ወደ ብርሃን ከሰይጣንም ሥልጣን ወደ
እግዚአብሔር ዘወር እንዲሉ ዓይናቸውን ትከፍት ዘንድ ፥
ከሕዝቡና ወደ እነርሱ ከምልክህ ከአሕዛብ አድንሃለሁ ።
ንጉሥ አግሪጳ ሆይ ፥ ስለዚህ ከሰማይ የታየኝን ራእይ ፲፱ ፤
እምቢ አላልሁም ። ነገር ግን አስቀድሜ በደማስቆ ላሉት ፳ ፤
በኢየሩሳሌምም በይሁዳም አገር ሁሉ ለአሕዛብም ንስሐ
ይገቡ ዘንድና ለንስሐ የሚገባ ነገር እያደረጉ ወደ እግዚ
አብሔር ዘወር ይሉ ዘንድ ተናገርሁ ። ስለዚህ አይሁድ ፳፩ ፤
በመቅደስ ያዙኝ ሊገድሉኝም ሞከሩ ። ከእግዚአብሔርም ፳፪ -
ዘንድ ረድኤት ተቀብዬ ለታናሹም ለታላቁም ስመሰክር ፳፫ ፤
እስከዚች ቀን ድረስ ቆሜአለሁ ፤ ነቢያትና ሙሴ ይሆን
ዘንድ ያለውን ፥ ክርስቶስ መከራን እንዲቀበል በሙታንም
ትንሣኤ ለሕዝብና ለአሕዛብ ብርሃንን በመጀመሪያ ሊሰ
ብክ እንዳለው ፥ ከተናገሩት በቀር አንድ ስንኳ የተናገር
ሁት የለም ።
እንዲህም ብሎ ስለ ራሱ ሲመልስ ፊስጦስ በታላቅ ፳፬ ፤
ድምፅ ፦ ጳውሎስ ሆይ ፥ አብደሃል እኮ ፤ ብዙ ትምህር
ትህ ወደ እብደት ያዞርሃል አለው ። ጳውሎስ ግን እንዲህ ፳፭ ፤
አለ ፦ ክቡር ፊስጦስ ሆይ ፥ የእውነትንና የአእምሮን ነገር
እናገራለሁ እንጂ አብደትስ የለብኝም ። በእርሱ ፊት ደግሞ ፳፮ ፤
በግልጥ የምናገረው ንጉሥ ይህን ነገር ያውቃል ፤ ከዚህ
ነገር አንዳች እንዳይሰወርበት ተረድቼአለሁና ፤ ይህ በስ

፳፯ ፡ ውር የተደረገ አይደለምና ። ንጉሥ አግሪጳ ሆይ ፥ ነቢያ
፳፰ ፡ ትን ታምናለህን ? እንድታምናቸው አውቃለሁ ። አግሪ
ጳም ጳውሎስን ። በጥቂት ክርስቲያን ልታደርገኝ ትወዳ
፳፱ ፡ ለህ አለው ። ጳውሎስም ። በጥቂት ቢሆን ወይም በብዙ
አንተ ብቻ አይደለህም ነገር ግን ዛሬ የሚሰሙኝ ሁሉ
ደግሞ ከዚህ እስራት በቀር እንደ እኔ ይሆኑ ዘንድ ወደ
እግዚአብሔር እለምናለሁ አለው ።
፴ ፡ ንጉሡም አገረ ገዡም በርኒቄም ከእነርሱም ጋር ተቀም
፴፩ ፡ ጠው የነበሩት ተነሡ ፥ ፈቀቅ ብለውም እርስ በርሳቸው ።
ይህ ሰው እንኳንስ ለሞት ለእስራትም የሚገባ ምንም አላ
፴፪ ፡ ደረገ ብለው ተነጋገሩ ። አግሪጳም ፊስጦስን ። ይህ ሰው
እኮ ወደ ቄሣር ይግባኝ ባይል ይፈታ ዘንድ ይቻል ነበር
አለው ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

፩ ፡ ወደ ኢጣሊያም በመርከብ እንሄድ ዘንድ በተቈረጠ
ጊዜ ፥ ጳውሎስንና ሌሎችን እስረኞች ከአውግስጦስ ጭ
ፍራ ለነበረ ዩልዮስ ለሚሉት ለመቶ አለቃ አሳልፈው
፪ ፡ ሰጡአቸው ። በእስያም ዳርቻ ወዳሉ ስፍራዎች ይሄድ
ዘንድ ባለው በአድራሚጢስ መርከብ ገብተን ተነሣን ፤
የመቄዶንያም ሰው የሆነ የተሰሎንቄው አርስጥርኮስ ከእኛ
፫ ፡ ጋር ነበረ ። በነገውም ወደ ሲዶና ስንደርስ ዩልዮስ ለጳው
ሎስ ቸርነት አድርጎ እርዳታቸውን ይቀበል ዘንድ ወደ
፬ ፡ ወዳጆቹ እንዲሄድ ፈቀደለት ። ከዚያም ተነሥተን ነፋሱ
፭ ፡ ፊት ለፊት ነበረና በቆጵሮስ ተተግነን ሄድን ፤ በኪልቅ
ያና በጵንፍልያም አጠገብ ያለውን ባሕር ከተሻገርን
፮ ፡ በኋላ በሉቅያ ወዳለ ወደ ሙራ ደረስን ። የመቶ አለቃ
ውም በዚያ ወደ ኢጣሊያ የሚሄድ የእስክንድርያውን መር
፯ ፡ ከብ አግኝቶ ወደ እርሱ አገባን ። ብዙ ቀንም እያዘገ
ምን ሄደን በጭንቅ ወደ ቀኒዶስ አንጻር ደረስን ፤ ነፋ
ስም ስለ ከለከለን በቀርጤስ ተተግነን በሰልሙና አን

ጻር ሄድን ፤ በጭንቅም ጥግ ጥጉን አልፈን ለላሲያ ከተማ ፰ ፡
ወደ ቀረበች መልካም ወደብ ወደሚሉአት ስፍራ መጣን ።
ብዙ ጊዜም ካለፈ በኋላ ፥ የጦም ወራት አሁን አልፎ ፱ ፡
ስለ ነበረ በመርከብ ለመሄድ አሁን የሚያስፈራ ነበርና
ጳውሎስ ። እናንተ ሰዎች ሆይ ፥ ይህ ጉዞ በጥፋትና በብዙ ፲ ፡
ጉዳት እንዲሆን አያለሁ ፤ ጥፋቱም በነፍስ ሕይወታችን
ነው እንጂ በጭነቱና በመርከቡ ብቻ አይደለም ብሎ መከ
ራቸው ። የመቶ አለቃው ግን ጳውሎስ ከተናገረው ይልቅ ፲፩ ፡
የመርከብ መሪውንና የመርከቡን ባለቤት ያምን ነበር ።
ያም ወደብ ይከርሙበት ዘንድ የማይመች ስለ ሆነ ፥ የሚ ፲፪ ፡
በዙቱ ቢቻላቸው በሰሜንና በደቡብ ምዕራብ ትይዩ ወዳ
ለው ፍንቄ ወደሚሉት ወደ ቀርጤስ ወደብ ደርሰው ይከ
ርሙ ዘንድ ከዚያ እንዲነሡ መከሩ ።
ልከኛም የደቡብ ነፋስ በነፈሰ ጊዜ ፥ እንዳሰቡት የሆ ፲፫ ፡
ነላቸው መስሎአቸው ተነሡ በቀርጤስም አጠገብ ጥግ
ጥጉን አለፉ ። ነገር ግን እጅግ ሳይዘገይ አውራቂስ የሚ ፲፬ ፡
ሉት ዓውሎ ነፋስ ከዚያ ወረደባቸው ፤ መርከቡም ተነጥቆ ፲፭ ፡
ነፋሱን ሲቃወም መሄድ ስላልቻለ ለቀነው ተነዳን ። ቄዳ ፲፮ ፡
በሚሉአትም ደሴት በተተገንን ጊዜ ታንኳይቱን ለማ
ዛት በጭንቅ ቻልን ፤ ወደ ላይም ካወጡአት በኋላ መርከ ፲፯ ፡
ቡን በገመድ እስታጥቀው አጸኑ ፤ ስርቲስም ወደሚሉት
ወደ አሸዋ እንዳይወድቁ ፈርተው ሸራውን አውርደው
እንዲሁ ተነዱ ። ነፋሱም በርትቶ ሲያስጨንቀን በማግ ፲፰ ፡
ሥቱ ከጭነቱ ወደ ባሕር ይጥሉ ነበር ፥ በሦስተኛውም ፲፱ ፡
ቀን የመርከቡን ዕቃ በእጃችን ወረወርን ። ብዙ ቀንም ፳ ፡
ፀሐይን ከዋክብትንም ሳናይ ትልቅ ነፋስም ሲበረታብን
ጊዜ ፥ ወደ ፊት እንድናለን የማለት ተስፋ ሁሉ ተቈረጠ ።
ሳይበሉም ብዙ ቀን ከቆዩ በኋላ ፥ ያን ጊዜ ጳውሎስ ፳፩ ፡
በመካከላቸው ቆሞ እንዲህ አለ ። እናንተ ሰዎች ሆይ ፥
ሰምታችሁኝ በሆነ ኖሮ ከቀርጤስ እንዳትነሡ ይህንም
ጥፋትና ጉዳት እንዳታገኙ ይገባችሁ ነበር ። አሁንም ። ፳፪ ፡

እይዞአችሁ ብዬ እመክራችኋለሁ ፤ ይህ መርከብ እንጂ
፳፫ ፤ ከእናንተ አንድ ነፍስ እንኳ አይጠፋምና ። የእርሱ የም
ሆንና ደግሞ የማመልከው የእግዚአብሔር መልአክ በዚች
፳፬ ፤ ሌሊት በአጠገቤ ቆሞ ነበርና ፥ እርሱም ፦ ጳውሎስ ሆይ፥
አትፍራ ፤ በቄሣር ፊት ልትቆም ይገባሃል ፤ እነሆም ፥ እግ
ዚአብሔር ከአንተ ጋር የሚሄዱትን ሁሉ ሰጥቶሃል አለኝ ።
፳፭ ፤ ስለዚህም እናንተ ሰዎች ሆይ ፥ አይዞአችሁ ፤ እንደ ተናገ
፳፮ ፤ ረኝ እንዲሁ እንዲሆን እግዚአብሔርን አምናለሁና ። ነገር
ግን ወደ አንዲት ደሴት እንድንወድቅ ያስፈልገናል ።
፳፯ ፤ በአሥራ አራተኛውም ሌሊት በአድርያ ባሕር ወዲህና
ወዲያ ስንነዳ ፥ መርከበኞች በእኩለ ሌሊት ወደ አንድ ምድር
፳፰ ፤ የቀረቡ መሰላቸው ። መለኪያ ገመድም ቢጥሉ ሀያ በሰው
ቁመት አገኙ ጥቂትም ቆይተው ሁለተኛ ቢጥሉ አሥራ
፳፱ ፤ አምስት በሰው ቁመት አገኙ ፤ ድንጋያማም ወደ ሆነ ስፍራ
እንዳይወድቁ ፈርተው ፥ ከመርከቡ በስተ ኋላ አራት መል
፴ ፤ ሕቅ አወረዱ ፥ ቀንም እንዲሆን ተመኙ ። መርከበኞችም
ከመርከቡ ይሸሹ ዘንድ ፈልገው ከመርከቡ በስተ ፊት
መልሕቅ መጣል እንዳላቸው አመካኝተው ታንኳይቱን
፴፩ ፤ ወደ ባሕር ባወረዱ ጊዜ ፥ ጳውሎስ ለመቶ አለቃውና ለወ
ታደሮች ፦ እነዚህ በመርከቡ ካልቆዩ እናንተ ትድኑ ዘንድ
፴፪ ፤ አትችሉም አላቸው ። ያን ጊዜ ወታደሮቹ የታንኳይቱን
ገመድ ቈርጠው ትወድቅ ዘንድ ተዉአት ።
፴፫ ፤ ቀንም ሲነጋ ጳውሎስ ምግብ ይበሉ ዘንድ ሁሉን ይለ
ምን ነበር ፥ እንዲህም አላቸው ፦ እየጠበቃችሁ ምንም
ሳትቀበሉ ጦማችሁን ከሰነበታችሁ ዛሬ አሥራ አራተኛ
፴፬ ፤ ቀናችሁ ነው ። ስለዚህ ምግብ ትበሉ ዘንድ እለምናችኋ
ለሁ ፤ ይህ ለደኅንነታችሁ ይሆናልና ፤ ከእናንተ ከአንዱ
፴፭ ፤ የራስ ጠጕር እንኳ አትጠፋምና ። ይህንም ብሎ እንጀራን
ይዞ በሁሉ ፊት እግዚአብሔርን አመሰገነ ቈርሶም ይበላ
፴፮ ፤ ዘንድ ጀመረ ። ሁሉም ተጽናንተው ራሳቸው ደግሞ ምግብ
፴፯ ፤ ተቀበሉ ። በመርከቡም ያለን ሁላችን ሁለት መቶ ሰባ ስድ

ሰት ነፍስ ነበርን ። በልተውም በጠገቡ ጊዜ ስንዴውን ፴፰ ፤
ወደ ባሕር እየጣሉ መርከቡን አቃለሉት ።
በነጋም ጊዜ ምድሩን አላወቁትም ፥ ነገር ግን የአሸዋ ፴፱ ፤
ዳር ያለውን የባሕር ሰርጥ ተመለከቱ ፥ ቢቻላቸውም መር
ከቡን ወደዚያ ይገፉ ዘንድ ቈረጡ ። መልሕቆቹንም ፈት ፵ ፤
ተው በባሕር ተዉአቸው ፥ ያን ጊዜም የመቅዘፊያውን
ማሠሪያ ፈቱት ፤ ታናሹንም ሸራ ለነፋስ ከፍ አድርገው
ወደ ዳር አቅንተው ይሄዱ ዘንድ ጀመሩ ። ነገር ግን ሁለት ፵፩ ፤
ባሕር በተገናኙበት ስፍራ ወድቀው መርከቡን በዲብ ላይ
ነዱ ፤ በስተ ፊቱም ተተክሎ የማይነቃነቅ ሆነ ፥ በስተ
ኋላው ግን ከማዕበሉ ግፊያ የተነሣ ይሰበር ነበር ። ወታ ፵፪ ፤
ደሮቹም ከእስረኞች አንድ ስንኳ ዋኝቶ እንዳያመልጥ
ይገድሉአቸው ዘንድ ተማከሩ ። የመቶ አለቃው ግን ጳው ፵፫ ፤
ሎስን ያድነው ዘንድ አስቦ ምክራቸውን ከለከለ ፤ ዋና
የሚያውቁትም ከመርከብ ራሳቸውን እየወረወሩ አስቀድ
መው ወደ ምድር ይወጡ ዘንድ ፥ የቀሩትም እኵሌቶቹ በሳ ፵፬ ፤
ንቃዎች ላይ እኵሌቶቹም በመርከቡ ስባሪ ይወጡ ዘንድ
እዘዘ ። እንዲሁም ሁሉ በደኅና ወደ ምድር ደረሱ ።

ምዕራፍ ፳፰ ።

በደኅና ከደረስን በኋላ በዚያን ጊዜ ደሴቲቱ መላጥያ ፩ ፤
እንድትባል አወቅን ። አረማውያንም የሚያስገርም ቸር ፪ ፤
ነት አደረጉልን ፤ ዝናብ ስለ ሆነም ስለ ብርዱም እሳት አን
ድደው ሁላችንን ተቀበሉን ። ጳውሎስ ግን ብዙ ጭራሮ ፫ ፤
አከማችቶ ወደ እሳት ሲጨምር እፉኝት ከሙቀት የተነሣ
ወጥታ እጁን ነደፈችው ። አረማውያንም እባብ በእጁ ተን ፬ ፤
ጠልጥላ ባዩ ጊዜ ፥ እርስ በርሳቸው ፦ ይህ ሰው በእርግጥ
ነፍሰ ገዳይ ነው ፥ ከባሕርም ስንኳ በደኅና ቢወጣ የእግዚ
አብሔር ፍርድ በሕይወት ይኖር ዘንድ አልተወውም አሉ ።
እርሱ ግን እባቢቱን ወደ እሳት አራገፋት አንዳችም አል ፭ ፤
ጐዳችውም ፤ እነርሱም ፦ ሊያብጥ ወይም ወዲያው ሞቶ ፮ ፤

ሊወድቅ ነው ብለው ይጠባበቁት ነበር ። ብዙ ጊዜ ግን
ሲጠባበቁ በእርሱ ላይ የሚያስገርም ነገር ምንም ባላዩ
ጊዜ ፦ ይህስ አምላክ ነው ብለው አሳባቸውን ለወጡ ።
፯ ፤ በዚያም ስፍራ አጠገብ ፑፕልዮስ የሚሉት የደሴት
አለቃ መሬት ነበረ ፤ እርሱም እንግድነት ተቀብሎን ሦስት
፰ ፤ ቀን በፍቅር አሳደረን ። የፑፕልዮስም አባት በንዳድና
በተቅማጥ ታሞ ተኝቶ ነበር ፤ ጳውሎስም ወደ እርሱ ገብቶ
፱ ፤ ጸለየለት እጁንም በላዩ ጭኖ ፈወሰው ። ይህም በሆነ ጊዜ
የቀሩት ደግሞ በደሴቲቱ ደዌ የነበረባቸው እየመጡ ተፈ
፲ ፤ ወሱ ፤ በብዙ ክብርም ደግሞ አከበሩን ፤ በተነሣንም ጊዜ
በመርከብ ላይ የሚያስፈልገንን ነገር አኖሩልን ።
፲፩ ፤ ከሦስት ወርም በኋላ በደሴቲቱ ክርሞ በነበረው በእስክ
ንድርያው መርከብ ተነሣን ፤ በእርሱም የዲዮስቆሮስ አላ
፲፪ ፤ ማ ነበረበት ። ወደ ሰራኩስም በገባን ጊዜ ሦስት ቀን ተቀ
፲፫ ፤ መጥን ፤ ከዚያም እየተዛወርን ወደ ሬጊዮም ደረስን ። ከአ
ንድ ቀን በኋላም የደቡብ ነፋስ በነፈሰ ጊዜ በሁለተኛው
፲፬ ፤ ቀን ወደ ፑቲዮሉስ መጣን ። በዚያም ወንድሞችን አገኘ
ተን በእነርሱ ዘንድ ሰባት ቀን እንድንቀመጥ ለመኑን ፤
፲፭ ፤ እንዲሁም ወደ ሮሜ መጣን ። ከዚያም ወንድሞች ስለ እኛ
ሰምተው እስከ አፍዩስ ፋሩስና ሦስት ማደሪያ እስከሚባ
ለው ሊቀበሉን ወጡ ፤ ጳውሎስም ባያቸው ጊዜ እግዚአ
፲፮ ፤ ብሔርን አመሰገነ ልቡም ተጽናና ። ወደ ሮሜም በገባን
ጊዜ ጳውሎስ ከሚጠብቀው ወታደር ጋር ለብቻው ይቀ
መጥ ዘንድ ተፈቀደለት ።
፲፯ ፤ ከሦስት ቀንም በኋላ ጳውሎስ የአይሁድን ታላላቆች
ወደ እርሱ ጠራ ፤ በተሰበሰቡም ጊዜ እንዲህ አላቸው ፦
ወንድሞች ሆይ ፤ እኔ ሕዝቡን ወይም የአባቶችን ሥርዓት
የሚቃወም አንዳች ሳላደርግ ፤ ከኢየሩሳሌም እንደ ታሰ
፲፰ ፤ ርሁ በሮማውያን እጅ አሳልፈው ሰጡኝ ። እነርሱም መር
ምረው ለሞት የሚገባ ምክንያት ስላልነበረብኝ ሊፈቱኝ
፲፱ ፤ አሰቡ ፤ አይሁድ ግን በተቃወሙ ጊዜ ፤ ወደ ቄሣር ይግ

ባኝ እንድል ግድ ሆነብኝ እንጂ ሕዝቤን የምከስበት ነገር
ኖሮኝ አይደለም ። ስለዚህም ምክንያት እያችሁና እነግራ ፳ ፤
ችሁ ዘንድ ጠራኋችሁ ፤ ስለ እስራኤል ተስፋ ይህን ሰንሰ
ለት ለብሻለሁና ። እነርሱም ፦ እኛ ከይሁዳ ስለ አንተ ደብ ፳፩ ፤
ዳቤ አልተቀበልንም ፤ ከወንድሞችም አንድ ስንኳ መጥቶ
ስለ አንተ ክፉ ነገር አላወራልንም ወይም አልተናገረብ
ህም ። ነገር ግን ስለዚህ ወገን በየስፍራው ሁሉ እንዲቃ ፳፪ ፤
ወሙ በእኛ ዘንድ ታውቆአልና የምታስበውን ከአንተ እን
ሰማ ዘንድ እንፈቅዳለን አሉት ።
ቀንም ቀጥረውለት ብዙ ሆነው ወደ መኖሪያው ወደ ፳፫ ፤
እርሱ መጡ ፤ ስለ እግዚአብሔር መንግሥትም እየመሰ
ከረ ስለ ኢየሱስም ከሙሴ ሕግና ከነቢያት ጠቅሶ እያስረ
ዳቸው ፤ ከጥዋት ጀምሮ እስከ ማታ ድረስ ይገልጥላቸው
ነበር ። እኩሌቶቹም የተናገረውን አመኑ ፤ እኩሌቶቹ ግን ፳፬ ፤
አላመኑም ፤ እርስ በርሳቸውም ባልተስማሙ ጊዜ ፤ ጳው ፳፭ ፤
ሎስ አንዲት ቃል ከተናገረ በኋላ ሄዱ ፤ እንዲህም አለ ፦
መንፈስ ቅዱስ በነቢዩ በኢሳይያስ ለአባቶቻችን ፦
ወደዚህ ሕዝብ ሂድና ፦ መስማትን ትሰማላችሁና ፳፮ ፤
አታስተውሉም ፤ ማየትንም ታያላችሁና አትመለከ
ቱም ፤ በዓይናቸው እንዳያዩ በጆሮአቸውም እንዳይ ፳፯ ፤
ሰሙ በልባቸውም እንዳያስተውሉ ተመልሰውም እን
ዳልፈውሳቸው ፤ የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖአል ጆሮአቸ
ውም ደንቆሮአል ዓይናቸውንም ጨፍነዋል በላቸው
ሲል መልካም ተናገረ ። እንግዲህ ይህ የእግዚአብሔር ፳፰ ፤
ድኅነት ለአሕዛብ እንደ ተላከ በእናንተ ዘንድ የታወቀ
ይሁን ፤ እነርሱ ደግሞ ይሰሙታል ። ይህንም በተናገረ ፳፱ ፤
ጊዜ አይሁድ እርስ በርሳቸው እጅግ እየተከራከሩ ሄዱ ።
ጳውሎስም በተከራየው ቤት ሁለት ዓመት ሙሉ ተቀ ፴ ፤
መጠ ፤ ወደ እርሱም የሚመጡትን ሁሉ ይቀበል ነበር ፤
ማንም ሳይከለክለው የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበከ ፴፩ ፤
ስለ ጌታ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እጅግ ገልጦ ያስተምር ነበር።

የሐዋርያው ፡ የጳውሎስ ፡ መልእክት ፡
ወደ ፡ ሮሜ ፡ ሰዎች ።

ምዕራፍ ፩ ።

ሐዋርያ ሊሆን የተጠራ የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ ጳው ፩፤፪፤
ሎስ በነቢያቱ አፍ በቅዱሳን መጻሕፍት አስቀድሞ ተስፋ
ለሰጠው ለእግዚአብሔር ወንጌል ተለየ ። ይህም ወንጌል ፫፤፬፤
በሥጋ ከዳዊት ዘር ስለ ተወለደ እንደ ቅድስና መንፈስ
ግን ከሙታን መነሣት የተነሣ በኃይል የእግዚአብሔር
ልጅ ሆኖ ስለ ተገለጠ ስለ ልጁ ነው ፤ እርሱም ጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ። በእርሱም ስለ ስሙ በአሕዛብ ፭፤
ሁሉ መካከል ከእምነት የሚነሣ መታዘዝ እንዲገኝ ጸጋ
ንና ሐዋርያነትን ተቀበልን ፤ በእነርሱም መካከል የኢየ ፮፤
ሱስ ክርስቶስ ልትሆኑ የተጠራችሁ እናንተ ደግሞ ናችሁ ።
በእግዚአብሔር ለተወደዳችሁና ቅዱሳን ልትሆኑ ለተጠ ፯፤
ራችሁ በሮሜ ላላችሁት ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ከአባታ
ችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ
ይሁን ።

እምነታችሁ በዓለም ሁሉ ስለ ተሰማች አስቀድሜ ስለ ፰፤
ሁላችሁ አምላኬን በኢየሱስ ክርስቶስ አመሰግናለሁ ።
በልጁ ወንጌል በመንፈሴ የማገለግለው እግዚአብሔር ፱፤፲፤
ምስክሬ ነውና ፤ ምናልባት ብዙ ቆይቼ ወደ እናንተ አሁን
እንድመጣ በእግዚአብሔር ፈቃድ መንገዴን እንዲያቀና
ልኝ እየለመንሁ ሁልጊዜ በጸልዬ ስለ እናንተ ሳላቋርጥ
አሳስባለሁ ። ትጸኑ ዘንድ መንፈሳዊ ስጦታ እንዳካፍላ ፲፩፤
ችሁ ላያችሁ እናፍቃለሁና ፤ ይህንም ማለቴ በመካከላ ፲፪፤
ችን ባለች በእናንተና በእኔ እምነት አብረን በእናንተ እን
ድንጽናና ነው ። ወንድሞች ሆይ ፡ በሌሎቹ አሕዛብ ደግሞ ፲፫፤
እንደ ሆነ በእናንተም ፍሬ አገኝ ዘንድ ብዙ ጊዜ ወደ እና
ንተ ልመጣ እንዳሰብሁ እስከ አሁን ግን እንደ ተከለከ
ልሁ ታውቁ ዘንድ እወዳለሁ ። ለግሪክ ሰዎችና ላልተማ ፲፬፤

ሩም ፤ ለተበበዋችና ለማያስተውሉም ዕዳ አለብኝ ፤
፲፭ ፤ ስለዚህም በሚቻለኝ መጠን በሮሜ ላላችሁ ለእናንተ
ደግሞ ወንጌልን ልሰብክ ተዘጋጅቻለሁ ።
፲፮ ፤ በወንጌል አላፍርምና ፤ አስቀድሞ ለአይሁዳዊ ደግ
ሞም ለግሪክ ሰው ፤ ለሚያምን ሁሉ የእግዚአብሔር
፲፯ ፤ ኃይል ለማዳን ነውና ። ጻድቅ በእምነት ይኖራል ተብሎ
እንደ ተጻፈ የእግዚአብሔር ጽድቅ ከእምነት ወደ እምነት
በእርሱ ይገለጣልና ።
፲፰ ፤ እውነትን በዓመፃ በሚከለክሉ ሰዎች በኃጢአተኝነ
ታቸውና በዓመፃቸው ሁሉ ላይ የእግዚአብሔር ቍጣ
፲፱ ፤ ከሰማይ ይገለጣልና ፤ እግዚአብሔር ስለ ገለጠላቸው ፤ ስለ
እግዚአብሔር ሊታወቅ የሚቻለው በእነርሱ ዘንድ ግልጥ
፳ ፡ ነውና ። የማይታየው ባሕርይ እርሱም የዘላለም ኃይሉ ደግ
፳፩ ፤ ሞም አምላክነቱ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ ከተሠሩት ታውቆ
ግልጥ ሆኖ ይታያልና ፤ ስለዚህም እግዚአብሔርን እያ
ወቁ እንደ እግዚአብሔርነቱ መጠን ስላላከበሩትና ስላላ
መሰገኑት የሚያመካኙት አጡ ፤ ነገር ግን በአሳባቸው
፳፪ ፤ ከንቱ ሆኑ የማያስተውለውም ልባቸው ጨለመ ። ጥበበ
፳፫ ፤ ኞች ነን ሲሉ ደንቆሮ ሆኑ ፤ የማይጠፋውንም የእግዚአብ
ሔርን ክብር በሚጠፋ ሰውና በወፎች አራት እግር ባላ
ቸውም በሚንቀሳቀሱትም መልክ መሰለው ለወጡ ።
፳፬ ፤ ስለዚህ እርስ በርሳቸው ሥጋቸውን ሊያዋርዱ እግዚ
አብሔር በልባቸው ፍትወት ወደ ርኵስነት አሳልፎ ሰጣ
፳፭ ፤ ቸው ፤ ይህም የእግዚአብሔርን እውነት በውሸት ስለ ለወጡ
በፈጣሪም ፈንታ የተፈጠረውን ስላመለኩና ስላገለገሉ
ነው ፤ እርሱም ለዘላለም የተባረከ ነው ፤ አሜን ።
፳፮ ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ለሚያስነውር ምኞት አሳልፎ
ሰጣቸው ፤ ሴቶቻቸውም ለባሕርያቸው የሚገባውን ሥራ
፳፯ ፤ ለባሕርያቸው በማይገባው ለወጡ ፤ እንዲሁም ወንዶች
ደግሞ ለባሕርያቸው የሚገባውን ሴቶችን መገናኘት ትተው
እርስ በርሳቸው በፍትወታቸው ተቃጠሉ ፤ ወንዶችም

በወንዶች ነውር እያደረገው በስሕተታቸው የሚገባውን
ብድራት በራሳቸው ተቀበሉ ።
እግዚአብሔርን ለማወቅ ባልወደዱት መጠን እግዚአ ፳፰ ፤
ብሔር የማይገባውን ያደርጉ ዘንድ ለማይረባ አእምሮ
አሳልፎ ሰጣቸው ፤ ዓመፃ ሁሉ ፤ ግፍ ፤ መመኘት ፤ ክፋት ፳፱ ፤
ሞላባቸው ፤ ቅናትን ፤ ነፍስ መግደልን ፤ ክርክርን ፤ ተን
ኰልን ፤ ክፉ ጠባይን ተሞሉ ፤ የሚያሾከሹኩ ፤ ሐሜተ ፴ ፤
ኞች ፤ አምላክን የሚጠሉ ፤ የሚያንገላቱ ፤ ትዕቢተኞች ፤
ትምክህተኞች ፤ ክፋትን የሚፈላለጉ ፤ ለወላጆቻቸው
የማይታዘዙ ፤ የማያስተውሉ ፤ ውል የሚያፈርሱ ፤ ፍቅር ፴፩ ፤
የሌላቸው ፤ ምሕረት ያጡ ናቸው ፤ እንደነዚህ ለሚያደ ፴፪ ፤
ርጉት ሞት ይገባቸዋል የሚለውን የእግዚአብሔርን ሕግ
እያወቁ እነዚህን ከሚያደርጉ ጋር ይስማማሉ እንጂ አድ
ራጊዎች ብቻ አይደሉም ።

ምዕራፍ ፪ ።

ስለዚህ ፤ አንተ የምትፈርድ ሰው ሁሉ ሆይ ፤ የምታመ ፩ ፤
ካኘው የለህም ፤ በሌላው በምትፈርድበት ነገር ራስህን
ትኰንናለህና ፤ አንተው ፈራጁ እነዚያን ታደርጋለህና ።
እንደዚህም በሚያደርጉ ት ላይ የእግዚአብሔር ፍርድ እው ፪ ፤
ነተኛ እንደ ሆነ እናውቃለን ። አንተም እንደዚህ በሚያ ፫ ፤
ደርጉ የምትፈርድ ያንም የምታደርግ ሰው ሆይ ፤ አንተ
ከእግዚአብሔር ፍርድ የምታመልጥ ይመስልሃልን ? ወይስ ፬ ፤
የእግዚአብሔር ቸርነት ወደ ንስሐ እንዲመራህ ሳታውቅ
የቸርነቱንና የመቻሉን የትዕግሥቱንም ባለ ጠግነት ትን
ቃለህን ? ነገር ግን እንደ ጥንካሬህና ንስሐ እንደማይገባ ፭ ፤
ልብህ የእግዚአብሔር ቅን ፍርድ በሚገለጥበት በቍጣ
ቀን ቍጣን በራስህ ላይ ታከማቻለህ ። እርሱ ለእያንዳንዱ ፮ ፤
እንደ ሥራው ያስረክበዋል ፤ በበጎ ሥራ በመጽናት ምስ ፯ ፤
ጋናንና ክብርን የማይጠፋንም ሕይወት ለሚፈልጉ የዘ
ላለምን ሕይወት ይሰጣቸዋል ፤ ለዓመፃ በሚታዘዙ እንጂ ፰ ፤

ለእውነት በማይታዘዙትና በአድመኞች ላይ ግን ቍጣና
፱ ፤ መቅሠፍት ይሆንባቸዋል ። ክፉውን በሚያደርግ ሰው
ነፍስ ሁሉ መከራና ጭንቀት ይሆንበታል ፤ አስቀድሞ
፲ ፤ በአይሁዳዊ ደግሞም በግሪክ ሰው ፤ ነገር ግን በጎ ሥራ
ለሚያደርጉ ሁሉ ምስጋናና ክብር ሰላምም ይሆንላቸዋል ፤
፲፩ ፤ አስቀድሞ ለአይሁዳዊ ደግሞም ለግሪክ ሰው ። እግዚአ
ብሔር ለሰው ፊት አያደላምና ።
፲፪ ፤ ያለ ሕግ ኃጢአት ያደረጉ ሁሉ ያለ ሕግ ደግሞ ይጠፋ
ሉና ፤ ሕግም ሳላቸው ኃጢአት ያደረጉ ሁሉ በሕግ ይፈ
፲፫ ፤ ረድባቸዋል ፤ በእግዚአብሔር ፊት ሕግን የሚያደርጉት
ይጸድቃሉ እንጂ ሕግን የሚሰሙ ጻድቃን አይደሉምና ።
፲፬ ፤ ሕግ የሌላቸው አሕዛብ ከባሕርያቸው የሕግን ትእዛዝ
ሲያደርጉ ፤ እነዚያ ሕግ ባይኖራቸው እንኳ ለራሳቸው
፲፭ ፤ ሕግ ናቸውና ፤ እነርሱም ሕሊናቸው ሲመሰክርላቸው ፤ አሳ
ባቸውም እርስ በርሳቸው ሲካሰስ ወይም ሲያመካኝ በል
፲፮ ፤ ባቸው የተጻፈውን የሕግ ሥራ ያሳያሉ ። ይህም እግዚአ
ብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ እኔ በወንጌል እንዳስተማርሁ
በሰው ዘንድ የተሰወረውን በሚፈርድበት ቀን ይሆናል ።
፲፯ ፤ አንተ ግን አይሁዳዊ ብትባል በሕግም ብትደገፍ በእ
፲፰ ፤ ግዚአብሔርም ብትመካ ፤ ፈቃዱንም ብታውቅ ከሕግም
፲፱ ፤ ተምረህ የሚሻለውን ፈትነህ ብትወድ ፤ በሕግም የእው
፳ ፤ ቀትና የእውነት መልክ ስላለህ ፤ የዕውሮች መሪ ፤ በጨ
ለማም ላሉ ብርሃን ፤ የሰነፎችም አስተማሪ ፤ የሕፃናትም
፳፩ ፤ መምህር እንደ ሆንህ በራስህ ብትታመን ፤ እንግዲህ አ
ንተ ሌላውን የምታስተምር ራስህን አታስተምርምን ፤
፳፪ ፤ አትስረቅ ብለህ የምትሰብክ ትሰርቃለህን ፤ አታመንዝር
የምትል ታመነዝራለህን ፤ ጣዖትን የምትጸየፍ ቤተ መቅ
፳፫ ፤ ደስን ትዘርፋለህን ? በሕግ የምትመካ ሕግን በመተላለፍ
፳፬ ፤ እግዚአብሔርን ታሳፍራለህን ? በእናንተ ሰበብ የእግዚ
አብሔር ስም በአሕዛብ መካከል ይሰደባልና ተብሎ
እንደ ተጻፈ ።

ሕግን ብታደርግ መገረዝስ ይጠቅማል ፤ ሕግን ተላ ፳፭ ፤
ላፊ ብትሆን ግን መገረዝህ አለመገረዝ ሆኖአል ። እንግ ፳፮ ፤
ዲህ ያልተገረዘ ሰው የሕግን ሥርዓት ቢጠብቅ አለመገ
ረዙ እንደ መገረዝ ሆኖ አይቈጠርለትምን ? ከፍጥረቱም ፳፯ ፤
ያልተገረዘ ሕግን የሚፈጽም ሰው የሕግ መጽሐፍና መገ
ረዝ ሳለህ ሕግን በምትተላለፈው በአንተ ይፈርድብሃል ።
በግልጥ አይሁዳዊ የሆነ አይሁዳዊ አይደለምና ፤ በግልጥ ፳፰ ፤
በሥጋ የሚደረግ መገረዝም መገረዝ አይደለምና ፤ ዳሩ ፳፱ ፤
ግን በስውር አይሁዳዊ የሆነ አይሁዳዊ ነው ፤ መገረዝም
በመንፈስ የሚደረግ የልብ መገረዝ ነው እንጂ በመጽ
ሐፍ አይደለም ፤ የእርሱ ምስጋና ከእግዚአብሔር ነው
እንጂ ከሰው አይደለም ።

ምዕራፍ ፫ ።

እንግዲህ የአይሁዳዊ ብልጫው ምንድር ነው ? ወይስ ፩ ፤
የመገረዝ ጥቅሙ ምንድር ነው ? በሁሉ ነገር ብዙ ነው ።
አስቀድሞ የእግዚአብሔር ቃላት አደራ ተሰጡአቸው ። ፪ ፤
ታዲያ ምንድር ነው ? የማያምኑ ቢኖሩ አለማመናቸው ፫ ፤
የእግዚአብሔርን ታማኝነት ያስቀራልን ? እንዲህ አይሁን፤ ፬ ፤
በቃልህ ትጸድቅ ዘንድ ወደ ፍርድ
በገባህም ጊዜ ትረታ ዘንድ
ተብሎ እንደ ተጻፈ ፤ ሰው ሁሉ ውሸተኛ ቢሆን እግዚአብ
ሔር እውነተኛ ይሁን ። ነገር ግን ዓመፃችን የእግዚአብ ፭ ፤
ሔርን ጽድቅ የሚያስረዳ ከሆነ ምን እንላለን ? ቍጣን
የሚያመጣ እግዚአብሔር ዓመፀኛ ነውን ? እንደ ሰው
ልማድ እላለሁ ። እንዲህ አይሁን ፤ እንዲህ ቢሆን እግዚ ፮ ፤
አብሔር በዓለም እንዴት ይፈርዳል ? በእኔ ውሸት ግን ፯ ፤
የእግዚአብሔር እውነት ለክብሩ ከላቀ ስለ ምን በእኔ ደግሞ
እንደ ኃጢአተኛ ገና ይፈረድብኛል ? ስለ ምንስ መል ፰ ፤
ካም እንዲመጣ ክፉ አናደርግም ? እንዲሁ ይሰድቡናልና
አንዳንዱም እንዲሁ እንድንል ይናገራሉና ። የእነርሱም

ፍርድ ቅን ነው ።
፱ ፤ እንግዲህ ምን ይሁን ? ከእነርሱ እንበልጣለንን ? ከቶ
አይደለም ፤ አይሁድም የግሪክ ሰዎችም ሁሉ ከኃጢአት
፲ ፤ በታች እንደ ሆኑ አስቀድመን ከሰናቸዋልና ፤ እንዲህ
ተብሎ እንደ ተጻፈ ፦
፲፩ ፤ ጻድቅ የለም አንድ ስንኳ ፤ አስተዋይም የለም ፤ እግ
፲፪ ፤ ዚአብሔርንም የሚፈልግ የለም ፤ ሁሉ ተሳስተዋል ፤
በአንድነትም የማይጠቅሙ ሆነዋል ፤ ቸርነት የሚ
፲፫ ፤ ያደርግ የለም ፤ አንድ ስንኳ የለም ። ጉሮሮአቸው
እንደ ተከፈተ መቃብር ነው ፤ በመላሳቸውም ሸን
ገለዋል ፤ የእባብ መርዝ ከከንፈሮቻቸው በታች አለ ፤
፲፬ ፤ አፋቸውም እርግማንና መራርነት ሞልቶበታል ፤
፲፭ - እግሮቻቸው ደም ለማፍሰስ ፈጣኖች ናቸው ፤ ጥፋ
፲፰ ፤ ትና ጕስቍልና በመንገዳቸው ይገኛል ፤ የሰላምንም
መንገድ አያውቁም ። በዓይኖቻቸው ፊት እግዚአብ
ሔርን መፍራት የለም ።
፲፱ ፤ እኛም ሁሉ ይዘጋ ዘንድ ዓለምም ሁሉ ከእግዚአብሔር
ፍርድ በታች ይሆን ዘንድ ሕግ የሚናገረው ሁሉ ከሕግ
፳ ፤ በታች ላሉት እንዲናገር እናውቃለን ፤ ይህም የሕግን ሥራ
በመሥራት ሥጋ ያለበሰ ሁሉ በእርሱ ፊት ስለማይጸድቅ
ነው ፤ ኃጢአት በሕግ ይታወቃልና ።
፳፩ ፤ አሁን ግን በሕግና በነቢያት የተመሰከረለት የእግዚአ
፳፪ ፤ ብሔር ጽድቅ ያለ ሕግ ተገልጦአል ፤ እርሱም ፤ ለሚያ
ምኑ ሁሉ የሆነ ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኘው
፳፫ ፤ የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው ፤ ልዩነት የለምና ፤ ሁሉ ኃጢ
አትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሎአቸ
፳፬ ፤ ዋል ፤ በኢየሱስ ክርስቶስም በሆነው ቤዛነት በኩል እን
፳፭ ፤ ዲያው በጸጋው ይጸድቃሉ ። እርሱንም እግዚአብሔር
በእምነት የሚገኝ በደሙም የሆነ ማስተስሪያ አድርጎ አቆ
መው ፤ ይህም በፊት የተደረገውን ኃጢአት በእግዚአ
ብሔር ችሎታ ስለ መተው ጽድቁን ያሳይ ዘንድ ነው ፤

ራሱም ጻድቅ እንዲሆን በኢየሱስም የሚያምነውን እንዲ ፳፮ ፤
ያጸድቅ አሁን በዚህ ዘመን ጽድቁን ያሳይ ዘንድ ነው ።
ትምክህት እንግዲህ ወዴት ነው ? እርሱ ቀርቶአል ። ፳፯ ፤
በየትኛው ሕግ ነው ? በሥራ ሕግ ነውን ? አይደለም ፤ በእ
ምነት ሕግ ነው እንጂ ። ሰው ያለ ሕግ ሥራ በእምነት ፳፰ ፤
እንዲጸድቅ እንቈጥራለንና ። ወይስ እግዚአብሔር የአ ፳፱ -
ይሁድ ብቻ አምላክ ነውን ? የአሕዛብስ ደግሞ አምላክ ፴ ፤
አይደለምን ? አዎን ፤ የተገረዘን ስለ እምነት ያልተገረዘ
ንም በእምነት የሚያጸድቅ አምላክ አንድ ስለ ሆነ የአሕ
ዛብ ደግሞ አምላክ ነው ። እንግዲህ ሕግን በእምነት እን ፴፩ ፤
ሽራለንን ? አይደለም ፤ ሕግን እናጸናለን እንጂ ።

ምዕራፍ ፬ ።

እንግዲህ በሥጋ አባታችን የሆነ አብርሃም ምን አገኘ ፩ ፤
እንላለን ? አብርሃም በሥራ ጸድቆ ቢሆን የሚመካበት ፪ ፤
አለውና ፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ዘንድ አይደለም ።
መጽሐፍስ ምን አለ ? አብርሃምም እግዚአብሔርን አመነ ፫ ፤
ጽድቅም ሆኖ ተቈጠረለት ። ለሚሠራ ደመወዝ እንደ ፬ ፤
ዕዳ ነው እንጂ እንደ ጸጋ አይቈጠርለትም ፤ ነገር ግን ለማ ፭ ፤
ይሠራ ፤ ኃጢአተኛውንም በሚያጸድቅ ለሚያምን ሰው
እምነቱ ጽድቅ ሆኖ ይቈጠርለታል ። እንደዚሁ ዳዊት ፮ ፤
ደግሞ እግዚአብሔር ያለ ሥራ ጽድቅን ስለሚቈጥርለት
ስለ ሰው ብፅዕና ይናገራል እንዲህ ሲል ፦
ዓመፃቸው የተሰረየላቸው ኃጢአታቸውም የተከደ ፯ ፤
ነላቸው ብፁዓን ናቸው ፤ ጌታ ኃጢአቱን የማይቈ ፰ ፤
ጥርበት ሰው ብፁዕ ነው ።
እንግዲህ ይህ ብፅዕና ስለ መገረዝ ተነገረ ? ወይስ ደግሞ ፱ ፤
ስለ አለመገረዝ ? እምነቱ ለአብርሃም ጽድቅ ሆኖ ተቈጠ
ረለት እንላለንና ። እንዴት ተቈጠረለት ? ተገርዞ ሳለ ነው ፲ ፤
ን ? ወይስ ሳይገረዝ ? ተገርዞስ አይደለም ፤ ሳይገረዝ ነበር
እንጂ ። ሳይገረዝም በነበረው እምነት ያገኘው የጽድቅ ፲፩ ፤

ማኅተም የሆነ የመገረዝን ምልክት ተቀበለ ፤ ይህም እነ
ርሱ ደግሞ ጻድቃን ሆነው ይቈጠሩ ዘንድ ሳይገረዙ ለሚ
፲፪ ያምኑ ሁሉ አባት እንዲሆን ነው ፤ ለተገረዙትም አባት
እንዲሆን ነው ፤ ይኸውም ለተገረዙት ብቻ አይደለም
ነገር ግን አባታችን አብርሃም ሳይገረዝ የነበረውን የእም
ነቱን ፍለጋ ደግሞ ለሚከተሉ ነው ።
፲፫ የዓለምም ወራሽ እንዲሆን ለአብርሃምና ለዘሩ የተሰ
ጠው የተስፋ ቃል በእምነት ጽድቅ ነው እንጂ በሕግ አይ
፲፬ ደለም ። ከሕግ የሆኑትስ ወራሾች ከሆኑ እምነት ከንቱ
፲፭ ሆኖአል የተስፋውም ቃል ተሽሮአል ፤ ሕጉ መቅሠፍትን
ያደርጋልና ፤ ነገር ግን ሕግ በሌለበት መተላለፍ የለም ።
፲፮ ስለዚህ ከሕግ ብቻ ሳይሆን ከአብርሃም እምነት ደግሞ
፲፯ ለሆነ ለዘሩ ሁሉ የተስፋው ቃል እንዲጸና እንደ ጸጋ ይሆን
ዘንድ በእምነት ነው ፤ እርሱም ፦ ለብዙ አሕዛብ አባት
አደረግሁህ ተብሎ እንደ ተጻፈ ፤ ለሙታን ሕይወት በሚ
ሰጥ የሌለውንም እንዳለ አድርጎ በሚጠራ ባመነበት በአ
፲፰ ምላክ ፊት የሁላችን አባት ነው ። ዘርህ እንዲሁ ሊሆን
ነው እንደ ተባለ ፤ ተስፋ ባልሆነው ጊዜ የብዙ አሕዛብ
፲፱ አባት እንዲሆን ተስፋ ይዞ አመነ ። የመቶ ዓመትም ሽማ
ግሌ ስለ ሆነ እንደ ምውት የሆነውን የራሱን ሥጋና የሳራ
ማኅፀን ምውት መሆኑን በእምነቱ ሳይደክም ተመለከተ ፤
፳ ለእግዚአብሔርም ክብር እየሰጠ ፤ የሰጠውንም ተስፋ ደግሞ
፳፩ ሊፈጽም እንዲችል አጥብቆ እየተረዳ ፤ በእምነት በረታ
እንጂ በአለማመን ምክንያት በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል
፳፪ አልተጠራጠረም ። ስለዚህ ደግሞ ጽድቅ ሆኖ ተቈጠረ
፳፫ ለት ። ነገር ግን ፦ ተቈጠረለት የሚለው ቃል ስለ እርሱ
፳፬ ብቻ የተጻፈ አይደለም ፤ ስለ እኛም ነው እንጂ ፤ ስለ በደ
፳፭ ላችን አልፎ የተሰጠውን እኛን ስለ ማጽደቅም የተነሣ
ውን ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ባስነሣው ለምናምን
ለእኛ ይቈጠርልን ዘንድ አለው ።

ምዕራፍ ፭ ።

እንግዲህ በእምነት ከጸደቅን በእግዚአብሔር ዘንድ በጌ ፩
ታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እንያዝ ፤ በእርሱም ፪
ደግሞ ወደ ቆምንበት ወደዚህ ጸጋ በእምነት መግባትን
አግኝተናል ፤ በእግዚአብሔር ክብርም ተስፋ እንመካለን።
ይህም ብቻ አይደለም ፤ ነገር ግን መከራ ትዕግሥትን እን ፫-፬
ዲያደርግ ፤ ትዕግሥትም ፈተናን ፈተናም ተስፋን እንዲያ
ደርግ አያወቅን ፤ በመከራችን ደግሞ እንመካለን ፤ በተሰ ፭
ጠንም በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን
ስለ ፈሰሰ ተስፋ አያሳፍርም ።
ገና ደካሞች ሳለን ክርስቶስ ዘመኑ ሲደርስ ስለ ኃጢአ ፮
ተኞች ሞቶአልና ። ስለ ጻድቅ የሚሞት በጭንቅ ይገኛ ፯
ልና ፤ ስለ ቸር ሰው ግን ሊሞት እንኳ የሚደፍር ምናል
ባት ይገኝ ይሆናል ። ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክር ፰
ስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን
የራሱን ፍቅር ያስረዳል ። ይልቁንስ እንግዲህ አሁን በደሙ ፱
ከጸደቅን በእርሱ ከቍጣው እንድናለን ። ጠላቶች ሳለን ፲
ከእግዚአብሔር ጋር በልጁ ሞት ከታረቅን ፤ ይልቁንም
ከታረቅን በኋላ በሕይወቱ እንድናለን ፤ ይህም ብቻ አይ ፲፩
ደለም ፤ ነገር ግን አሁን መታረቁን ባገኘንበት በጌታችን
በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በእግዚአብሔር ደግሞ እንመ
ካለን ።
ስለዚህ ምክንያት ኃጢአት በአንድ ሰው ወደ ዓለም ፲፪
ገባ በኃጢአትም ሞት ፤ እንደዚሁም ሁሉ ኃጢአትን ስላ
ደረገ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ ፤ ሕግ እስከ መጣ ድረስ ኃጢ ፲፫
አት በዓለም ነበረና ነገር ግን ሕግ በሌለበት ጊዜ ኃጢአት
አይቈጠርም ፤ ነገር ግን በአዳም መተላለፍ ምሳሌ ኃጢ ፲፬
አትን ባልሠሩት ላይ እንኳ ፤ ከአዳም ጀምሮ እስከ ሙሴ
ድረስ ሞት ነገሠ ፤ አዳም ይመጣ ዘንድ ላለው ለእርሱ ም
ሳሌ ነውና ።

፲፭ ፤ ነገር ግን ስጦታው እንደ በደሉ መጠን እንደዚያው
አይደለም ፤ በአንድ ሰው በደል ብዙዎች ሞተዋልና ፥ ነገር
ግን የእግዚአብሔር ጸጋና በአንድ ሰው በኢየሱስ ክርስ
ቶስ ጸጋ የሆነው ስጦታ ከዚያ ይልቅ ለብዙዎች በዛ ።
፲፮ ፤ አንድ ሰውም ኃጢአትን በማድረጉ እንደ ሆነው መጠን
እንደዚያው ስጦታው አይደለም ፤ ፍርድ ከአንድ ሰው
ለኵነኔ መጥቶአልና ፤ ስጦታው ግን በብዙ በደል ለማጽ
፲፯ ፤ ደቅ መጣ ። በአንዱም በደል ሞት በአንዱ በኩል ከነገሠ ፥
ይልቁን የጸጋን ብዛትና የጽድቅን ስጦታ ብዛት የሚቀበሉ
በአንዱ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሕይወት ይነግሣሉ ።
፲፰ ፤ እንግዲህ በአንድ በደል ምክንያት ፍርድ ለኵነኔ ወደ
ሰው ሁሉ እንደ መጣ ፥ እንዲሁም በአንድ ጽድቅ ምክን
ያት ስጦታው ሕይወትን ለማጽደቅ ወደ ሰው ሁሉ መጣ ።
፲፱ ፤ በአንዱ ሰው አለመታዘዝ ብዙዎች ኃጢአተኞች እንደ
ሆኑ ፥ እንዲሁ ደግሞ በአንዱ መታዘዝ ብዙዎች ጻድቃን
፳ - ይሆናሉ ። በደልም እንዲበዛ ሕግ ጭምር ገባ ፤ ዳሩ ግን
፳፩ ፤ ኃጢአት በበዛበት ፥ ኃጢአት በሞት እንደ ነገሠ ፥ እን
ዲሁ ደግሞ ጸጋ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ የተነሣ በጽ
ድቅ ምክንያት ለዘላለም ሕይወት ይነግሥ ዘንድ ፥ ጸጋ
ከመጠን ይልቅ በለጠ ።

ምዕራፍ ፮ ።

፩ ፤ እንግዲህ ምን እንላለን ? ጸጋ እንዲበዛ በኃጢአት ጸን
፪ ፤ ተን እንኑርን ? አይደለም ። ለኃጢአት የሞትን እኛ ወደ
፫ ፤ ፊት እንዴት አድርገን በእርሱ እንኖራለን ? ወይስ ከክር
ስቶስ ኢየሱስ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ የተጠመቅን ሁላ
ችን ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ እንደ ተጠመቅን አታ
፬ ፤ ውቁምን ? እንግዲህ ክርስቶስ በአብ ክብር ከሙታን እንደ
ተነሣ እንዲሁ እኛም በአዲስ ሕይወት እንድንመላለስ ፥
ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ በጥምቀት ከእርሱ ጋር
ተቀበርን ።

ሞቱንም በሚመስል ሞት ከእርሱ ጋር ከተባበርን ትን ፭ ፤
ሣኤውን በሚመስል ትንሣኤ ደግሞ ከእርሱ ጋር እንተባ
በራለን ፤ ከእንግዲህስ ወዲያ ለኃጢአት እንዳንገዛ የኃጢ ፮ ፤
አት ሥጋ ይሻር ዘንድ አሮጌው ሰዋችን ከእርሱ ጋር እንደ
ተሰቀለ እናውቃለን ፤ የሞተስ ከኃጢአቱ ጸድቆአልና ። ፯ ፤
ነገር ግን ከክርስቶስ ጋር ከሞትን ከእርሱ ጋር ደግሞ በሕ ፰ ፤
ይወት እንድንኖር እናምናለን ፤ ክርስቶስ ከሙታን ተነ ፱ ፤
ሥቶ ወደ ፊት እንዳይሞት ሞትም ወደ ፊት እንዳይገ
ዛው እናውቃለንና ። መሞትን አንድ ጊዜ ፈጽሞ ለኃጢ ፲ ፤
አት ሞቶአልና ፤ በሕይወት መኖርን ግን ለእግዚአብሔር
ይኖራል ። እንዲሁም እናንተ ደግሞ ለኃጢአት እንደ ሞታ ፲፩ ፤
ችሁ ፥ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ሆናችሁ ለእግ
ዚአብሔር ሕያዋን እንደ ሆናችሁ ራሳችሁን ቍጠሩ ።
እንግዲህ ለምኞቱ እንድትታዘዙ በሚሞት ሥጋችሁ ፲፪ ፤
ኃጢአት አይንገሥ ፤ ብልቶቻችሁንም የዓመፃ የጦር ዕቃ ፲፫ ፤
አድርጋችሁ ለኃጢአት አታቅርቡ ፤ ነገር ግን ከሙታን
ተለይታችሁ በሕይወት እንደምትኖሩ ራሳችሁን ለእግዚ
አብሔር አቅርቡ ፤ ብልቶቻችሁንም የጽድቅ የጦር ዕቃ
አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር አቅርቡ ። ኃጢአት አይገዛ ፲፬ ፤
ችሁምና ፤ ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች አይደላችሁ
ምና ።
እንግዲህ ምን ይሁን ? ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች ፲፭ ፤
ስላይደለን ኃጢአትን እንሥራን ? አይደለም ። ለመታዘዝ ፲፮ ፤
ባሪያዎች እንድትሆኑ ራሳችሁን ለምታቀርቡለት ፥ ለእ
ርሱ ለምትታዘዙለት ባሪያዎች እንደ ሆናችሁ አታውቁ
ምን ? ወይም ለሞት የኃጢአት ባሪያዎች ወይም ለጽድቅ
የመታዘዝ ባሪያዎች ናችሁ ። ነገር ግን አስቀድማችሁ ፲፯ -
የኃጢአት ባሪያዎች ከሆናችሁ ፥ ለተሰጣችሁለት ለትም ፲፰ ፤
ህርት ዓይነት ከልባችሁ ስለ ታዘዛችሁ ፥ ከኃጢአትም አር
ነት ወጥታችሁ ለጽድቅ ስለ ተገዛችሁ ለእግዚአብሔር
ምስጋና ይሁን ። ስለ ሥጋችሁ ድካም እንደ ሰው ልማድ ፲፱ ፤

እላለሁ ። ብልቶቻችሁ ዓመፃ ሊያደርጉ ለርኵሰትና ለዓ
መፃ ባሪያዎች አድርጋችሁ እንዳቀረባችሁ ፥ እንደዚሁ
ብልቶቻችሁ ሊቀደሱ ለጽድቅ ባሪያዎች አድርጋችሁ
አሁን አቅርቡ ።
፳ ፤ የኃጢአት ባሪያዎች ሳላችሁ ከጽድቅ ነፃ ነበራችሁና ።
፳፩ ፤ እንግዲህ ዛሬ ከምታፍሩበት ነገር ያን ጊዜ ምን ፍሬ ነበ
፳፪ ፤ ራችሁ ? የዚህ ነገር መጨረሻው ሞት ነውና ። አሁን ግን
ከኃጢአት አርነት ወጥታችሁ ለእግዚአብሔርም ተገዝ
ታችሁ ፥ ልትቀደሱ ፍሬ አላችሁ ፤ መጨረሻውም የዘላ
፳፫ ፤ ለም ሕይወት ነው ። የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና ፤ የእ
ግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታ
ችን የዘላለም ሕይወት ነው ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ፤ ወንድሞች ሆይ ፥ ሕግን ለሚያውቁ እናገራለሁና ሰው
፪ ፤ ባለበት ዘመን ሁሉ ሕግ እንዲገዛው አታውቁምን ? ያገ
ባች ሴት ባልዋ በሕይወት ሲኖር ከእርሱ ጋር በሕግ ታስ
ራለችና ፤ ባልዋ ቢሞት ግን ስለ ባል ከሆነው ሕግ ተፈት
፫ ፤ ታለች ። ስለዚህ ባልዋ በሕይወት ሳለ ለሌላ ወንድ ብት
ሆን አመንዝራ ትባላለች ፤ ባልዋ ቢሞት ግን ከሕጉ አር
ነት ወጥታለችና ለሌላ ወንድ ብትሆን አመንዝራ አይደ
ለችም ።
፬ ፤ እንዲሁ ፥ ወንድሞቼ ሆይ ፥ እናንተ ደግሞ በክርስቶስ
ሥጋ ለሕግ ተገድላችኋል ፤ ለእግዚአብሔር ፍሬ እንድና
ፈራ ፥ እናንተ ለሌላው ፥ ከሙታን ለተነሣው ፥ ለእርሱ
፭ ፤ ትሆኑ ዘንድ ። በሥጋ ሳለን በሕግ የሚሆን የኃጢአት
መሻት ለሞት ፍሬ ሊያፈራ በብልቶቻችን ይሠራ ነበርና ፤
፮ ፤ አሁን ግን ለእርሱ ለታሰርንበት ስለ ሞትን ፥ ከሕግ ተፈ
ትተናል ፤ ስለዚህም በአዲሱ በመንፈስ ኑሮ እንገዛለን
እንጂ በአሮጌው በፊደል ኑሮ አይደለም ።
፯ ፤ እንግዲህ ምን እንላለን ? ሕግ ኃጢአት ነውን ? አይደ

ለም ፤ ነገር ግን በሕግ ባይሆን ኃጢአትን ባላወቅሁም
ነበር ፤ ሕጉ ፦ አትመኝ ባላለ ምኞትን ባላወቅሁም ነበርና ።
ኃጢአት ግን ምክንያት አግኝቶ ምኞትን ሁሉ በትእዛዝ ፰ ፤
ሠራብኝ ፤ ኃጢአት ያለ ሕግ ምውት ነውና ። እኔም ዱሮ ፱ ፤
ያለ ሕግ ሕያው ነበርሁ ፤ ትእዛዝ በመጣች ጊዜ ግን ኃጢ
አት ሕያው ሆነ እኔም ሞትሁ ፤ ለሕይወትም የተሰጠች ፲ ፤
ውን ትእዛዝ እርስዋን ለሞት ሆና አገኘኋት ፤ ኃጢአት ፲፩ ፤
ምክንያት አግኝቶ በትእዛዝ አታለለኝና በእርስዋም ገደ
ለኝ ። ስለዚህ ሕጉ ቅዱስ ነው ትእዛዚቱም ቅድስትና ፲፪ ፤
ጻድቅት በጎም ናት ።
እንግዲህ በጎ የሆነው ነገር ለእኔ ሞት ሆነብኝን ? አይ ፲፫ ፤
ደለም ፤ ነገር ግን ኃጢአት ሆነ ፤ ኃጢአትም በትእዛዝ
ምክንያት ያለ ልክ ኃጢአተኛ ይሆን ዘንድ ፥ ኃጢአትም
እንዲሆን ይገለጥ ዘንድ በጎ በሆነው ነገር ለእኔ ሞትን
ይሠራ ነበር ። ሕግ መንፈሳዊ እንደ ሆነ እናውቃለንና ፤ ፲፬ ፤
እኔ ግን ከኃጢአት በታች ልሆን የተሸጥሁ የሥጋ ነኝ ።
የማደርገውን አላውቅምና ፤ የምጠላውን ያን አደርጋለሁና ፲፭ ፤
ዳሩ ግን የምወደውን እርሱን አላደርገውም ። የማልወደ ፲፮ ፤
ውን ግን የማደርግ ከሆንሁ ሕግ መልካም እንደ ሆነ እመ
ሰክራለሁ ። እንደዚህ ከሆነ ያን የማደርገው አሁን እኔ አይደለ ፲፯ ፤
ሁም ፤ በእኔ የሚያድር ኃጢአት ነው እንጂ ። በእኔ ማለት ፲፰ ፤
በሥጋዬ በጎ ነገር እንዳይኖር አውቃለሁና ፤ ፈቃድ አለኝና ፥
መልካሙን ግን ማድረግ የለኝም ። የማልወደውን ክፉን ፲፱ ፤
ነገር አደርጋለሁና ዳሩ ግን የምወደውን በጎውን ነገር አላ
ደርገውም ። የማልወደውን የማደርግ ከሆንሁ ግን ያን ፳ ፤
የማደርገው አሁን እኔ አይደለሁም ፤ በእኔ የሚኖር ኃጢ
አት ነው እንጂ ።
እንግዲያስ መልካሙን አደርግ ዘንድ ስወድ በእኔ ክፉ ፳፩ ፤
እንዲያድርብኝ ሕግን አገኛለሁ ። በውስጥ ሰውነቴ በእግ ፳፪ ፤
ዚአብሔር ሕግ ደስ ይለኛልና ፥ ነገር ግን በብልቶቼ ከአ ፳፫ ፤
እምሮዬ ሕግ ጋር የሚዋጋውን በብልቶቼ ባለ በኃጢ

፳፬ ፤ እኔ ሕግ የሚማርከኝን ሌላ ሕግ አያለሁ ። እኔ ምንኛ ጐስ
ቋላ ሰው ነኝ ! ለዚህ ሞት ከተሰጠ ሰውነት ማን ያድነ
፳፭ ፤ ኛል ? በኢየሱስ ክርስቶስ በጌታችን ለእግዚአብሔር
ምስጋና ይሁን ። እንግዲያስ እኔ በአእምሮዬ ለእግዚአብ
ሔር ሕግ ፤ በሥጋዬ ግን ለኃጢአት ሕግ እገዛለሁ ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ፤ እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኵነኔ የለባ
፪ ፤ ቸውም ። በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ
ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ አርነት አውጥቶኛልና ።
፫ ፤ ከሥጋ የተነሣ ስለ ደከመ ለሕግ ያልተቻለውን ፤ እግዚአ
ብሔር የገዛ ልጁን በኃጢአተኛ ሥጋ ምሳሌ በኃጢአትም
ምክንያት ልኮ አድርጎአልና ፤ እንደ መንፈስ ፈቃድ እንጂ
እንደ ሥጋ ፈቃድ በማንመላለስ በእኛ የሕግ ትእዛዝ ይፈ
፭ ፤ ጸም ዘንድ ኃጢአትን በሥጋ ኰነነ ። እንደ ሥጋ ፈቃድ
የሚኖሩ የሥጋን ነገር ያስባሉና ፤ እንደ መንፈስ ፈቃድ
፮ ፤ የሚኖሩ ግን የመንፈስን ነገር ያስባሉ ። ስለ ሥጋ ማሰብ
ሞት ነውና ፤ ስለ መንፈስ ማሰብ ግን ሕይወትና ሰላም
፯ ፤ ነው ። ስለ ሥጋ ማሰብ በእግዚአብሔር ዘንድ ጥል ነውና ፤
ለእግዚአብሔር ሕግ አይገዛምና ፤ መገዛትም ተስኖታል ፤
፰ ፤ በሥጋ ያሉትም እግዚአብሔርን ደስ ሊያሰኙት አይች
ሉም ።
፱ ፤ እናንተ ግን የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ዘንድ
ቢኖር ፤ በመንፈስ እንጂ በሥጋ አይደላችሁም ። የክርስ
ቶስ መንፈስ የሌለው ከሆነ ግን ይኸው የእርሱ ወገን አይ
፲ ፤ ደለም ። ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ ቢሆን ሰውነታችሁ
በኃጢአት ምክንያት የሞተ ነው ፤ መንፈሳችሁ ግን በጽ
፲፩ ፤ ድቅ ምክንያት ሕያው ነው ። ነገር ግን ኢየሱስን ከሙ
ታን ያስነሣው የእርሱ መንፈስ በእናንተ ዘንድ ቢኖር ፤
ክርስቶስ ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው እርሱ በእናንተ

በሚኖረው በመንፈሱ ፤ ለሚሞተው ሰውነታችሁ ደግሞ
ሕይወትን ይሰጠዋል ።
እንግዲህ ፤ ወንድሞች ሆይ ፤ ዕዳ አለብን ፤ እንደ ሥጋ ፲፪ ፤
ፈቃድ ግን እንኖር ዘንድ ለሥጋ አይደለም ። እንደ ሥጋ ፲፫ ፤
ፈቃድ ብትኖሩ ትሞቱ ዘንድ አላችሁና ፤ በመንፈስ ግን
የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ በሕይወት ትኖራላችሁ ። በእ ፲፬ ፤
ግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብ
ሔር ልጆች ናቸውና ። አባ አባት ብለን የምንጮኸበትን ፲፭ ፤
የልጅነትን መንፈስ ተቀበላችሁ እንጂ እንደ ገና ለፍርሃት
የባርነትን መንፈስ አልተቀበላችሁምና ። የእግዚአብሔር ፲፮ ፤
ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ይመ
ሰክራል ። ልጆች ከሆንን ወራሾች ደግሞ ነን ፤ ማለት ፲፯ ፤
የእግዚአብሔር ወራሾች ነን ፤ አብረንም ደግሞ እንድንከ
በር አብረን መከራ ብንቀበል ከክርስቶስ ጋር አብረን
ወራሾች ነን ።
ለእኛም ይገለጥ ዘንድ ካለው ክብር ጋር ቢመዛዘን የአ ፲፰ ፤
ሁኑ ዘመን ሥቃይ ምንም እንዳይደለ አስባለሁ ። የፍጥ ፲፱ ፤
ረት ናፍቆት የእግዚአብሔርን ልጆች መገለጥ ይጠባበቃ
ልና ። ፍጥረት ለከንቱነት ተገዝቶአልና ፤ በተስፋ ስላስገ ፳ ፤
ዛው ነው እንጂ በፈቃዱ አይደለም ፤ ተስፋውም ፍጥረት ፳፩ ፤
ራሱ ደግሞ ከጥፋት ባርነት ነፃነት ወጥቶ ለእግዚአብሔር
ልጆች ወደሚሆን ክብር ነፃነት እንዲደርስ ነው ። ፍጥረት ፳፪ ፤
ሁሉ እስከ አሁን ድረስ አብሮ በመቃተትና በምጥ መኖ
ሩን እናውቃለንና ። እርሱም ብቻ አይደለም ፤ ነገር ግን ፳፫ ፤
የመንፈስ በኵራት ያለን ራሳችን ደግሞ የሰውነታችን ቤዛ
የሆነውን ልጅነት እየተጠባበቅን ራሳችን በውስጣችን
እንቃትታለን ። በተስፋ ድነናልና ፤ ነገር ግን ተስፋ የሚ ፳፬ ፤
ደረግበት ነገር ቢታይ ተስፋ አይደለም ፤ የሚያየውንማ
ማን ተስፋ ያደርገዋል ? የማናየውን ግን ተስፋ ብናደር ፳፭ ፤
ገው በትዕግሥት እንጠባበቃለን ።
እንዲሁም ደግሞ መንፈስ ድካማችንን ያግዛል ፤ እን ፳፮ ፤

ዱት እንድንጸልይ እንደሚገባን እናውቅምና ፤ ነገር ግን
፳፯ ፤ መንፈስ ራሱ በማይነገር መቃተት ይማልድልናል ፤ ልብ
ንም የሚመረምረው የመንፈስ አሳብ ምን እንደ ሆነ ያው
ቃል ፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስለ ቅዱሳን ይማልዳ
ልና ።
፳፰ ፤ እግዚአብሔርንም ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠ
፳፱ ፤ ሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን ። ልጁ በብዙ
ወንድሞች መካከል በኵር ይሆን ዘንድ ፤ አስቀድሞ ያወ
ቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ
፴ ፤ ወሰናቸውና ፤ አስቀድሞም የወሰናቸውን እነዚህን ደግሞ
ጠራቸው ፤ የጠራቸውንም እነዚህን ደግሞ አጸደቃቸው ፤
ያጸደቃቸውንም እነዚህን ደግሞ አከበራቸው ።
፴፩ ፤ እንግዲህ ስለዚህ ነገር ምን እንላለን ? እግዚአብሔር
፴፪ ፤ ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል ? ለገዛ ልጁ ያልራራ
ለት ነገር ግን ስለ ሁላችን አሳልፎ የሰጠው ያው ከእርሱ
ጋር ደግሞ ሁሉን ነገር እንዲያው እንዴት አይሰጠንም ?
፴፫ ፤ እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማን ይከሳቸዋል ? የሚያጸ
፴፬ ፤ ድቅ እግዚአብሔር ነው ፤ የሚኰንንስ ማን ነው ? የሞ
ተው ፤ ይልቁንም ከሙታን የተነሣው ፤ በእግዚአብሔር
ቀኝ ያለው ፤ ደግሞ ስለ እኛ የሚማልደው ክርስቶስ ኢየ
፴፭ ፤ ሱስ ነው ። ከክርስቶስ ፍቅር ማን ይለየናል ? መከራ ፤
ወይስ ጭንቀት ፤ ወይስ ስደት ፤ ወይስ ራብ ፤ ወይስ ራቁ
ትነት ፤ ወይስ ፍርሃት ፤ ወይስ ሰይፍ ነውን ?
፴፮ ፤ ስለ አንተ ቀኑን ሁሉ እንገደላለን ፤ እንደሚታረዱ
በጎች ተቈጠርን
ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው ።
፴፯ ፤ በዚህ ሁሉ ግን በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበል
፴፰ ፤ ጣለን ። ሞት ቢሆን ፤ ሕይወትም ቢሆን ፤ መላእክትም
ቢሆኑ ፤ ግዛትም ቢሆን ፤ ያለውም ቢሆን ፤ የሚመጣውም
፴፱ ፤ ቢሆን ፤ ኃይላትም ቢሆኑ ፤ ከፍታም ቢሆን ፤ ጥልቀትም
ቢሆን ፤ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታ

ችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድ
ቻለሁ ።

ምዕራፍ ፱ ።

ብዙ ኀዘን የማያቋርጥም ጭንቀት በልቤ አለብኝ ስለ ፩፡፪ ፤
በክርስቶስ ሆኜ እውነትን እናገራለሁ ፤ አልዋሽምም ፤ ሕሊ
ናዬም በመንፈስ ቅዱስ ይመሰክርልኛል ። በሥጋ ዘመ ፫ ፤
ዶቼ ስለ ሆኑ ስለ ወንድሞቼ ከክርስቶስ ተለይቼ እኔ ራሴ
የተረገምሁ እንድሆን እጸልይ ነበርና ። እነርሱ እስራኤላ ፬ ፤
ውያን ናቸውና ፤ ልጅነትና ክብር ኪዳንም የሕግም መሰ
ጠት የመቅደስም ሥርዓት የተስፋውም ቃላት ለእነርሱ
ናቸውና ፤ አባቶችም ለእነርሱ ናቸውና ፤ ከእነርሱም ክር ፭ ፤
ስቶስ በሥጋ መጣ ፤ እርሱም ከሁሉ በላይ ሆኖ ለዘላለም
የተባረከ አምላክ ነው ፤ አሜን ።
ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል የተሻረ አይደለም ። ፮ ፤
እነዚህ ከእስራኤል የሚወለዱ ሁሉ እስራኤል አይደሉ
ምና ፤ የአብርሃምም ዘር ስለ ሆኑ ሁላቸው ልጆች አይ ፯ ፤
ደሉም ፤ ነገር ግን ፦ በይስሐቅ ዘር ይጠራልሃል ተባለ ።
ይህም ፤ የተስፋ ቃል ልጆች ዘር ሆነው ይቈጠራሉ እንጂ ፰ ፤
እነዚህ የሥጋ ልጆች የሆኑ የእግዚአብሔር ልጆች አይደ
ሉም ማለት ነው ። ይህ ፦ በዚህ ጊዜ እመጣለሁ ለሳራም ፱ ፤
ልጅ ይሆንላታል የሚል የተስፋ ቃል ነውና ። ይህ ብቻ ፲ ፤
አይደለም ፤ ነገር ግን ርብቃ ደግሞ ከአንዱ ከአባታችን
ከይስሐቅ በፀነሰች ጊዜ ፤ ልጆቹ ገና ሳይወለዱ ፤ በጎ ወይም ፲፩ ፤
ክፉ ምንም ሳያደርጉ ፤ ከጠራው እንጂ ከሥራ ሳይሆን በም
ርጫ የሚሆን የእግዚአብሔር አሳብ ይጸና ዘንድ ፦ ለእር ፲፪ ፤
ስዋ ፦ ታላቁ ለታናሹ ይገዛል ተባለላት ። ያዕቆብን ወደ ፲፫ ፤
ድሁ ኤሳውን ግን ጠላሁ ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው ።
እንግዲህ ምን እንላለን ? በእግዚአብሔር ዘንድ ዓመፃ ፲፬ ፤
አለ ወይ ? አይደለም ። ለሙሴ ፦ የምምረውን ሁሉ እም ፲፭ ፤
ረዋለሁ ለምራራለትም ሁሉ እራራለታለሁ ይላልና ። እን ፲፮ ፤

ግዲህ ምሕረት ለወደደ ወይም ለሮጠ አይደለም ፤ ከሚ
፲፯፤ ምር ከእግዚአብሔር ነው እንጂ ። መጽሐፍ ፈርዖንን ፦
ኃይሉን በአንተ እሳይ ዘንድ ስሜም በምድር ሁሉ ይነገር
፲፰፤ ዘንድ ለዚህ አስነሣሁህ ይላልና ። እንግዲህ የሚወደውን
ይምረዋል ፤ የሚወደውንም እልከኛ ያደርገዋል ።
፲፱፤ እንግዲህ ስለ ምን እስከ አሁን ድረስ ይነቅፋል ? ፈቃ
፳፤ ዱንስ የሚቃወም ማን ነው ? ትለኝ ይሆናል ። ነገር ግን ፤
አንተ ሰው ሆይ ፥ ለእግዚአብሔር የምትመልስ ማን ነህ ?
ሥራ ሠሪውን ፦ ስለ ምን እንዲህ አድርገህ ሠራኸኝ ይለ
፳፩፤ ዋልን ? ወይም ሸክላ ሠሪ ከአንዱ ጭቃ ክፍል አንዱን
ዕቃ ለክብር አንዱንም ለውርደት ሊሠራ በጭቃ ላይ ሥል
፳፪· ጣን የለውምን ? ነገር ግን እግዚአብሔር ቍጣውን ሊያ
፳፫፤ ሳይ ኃይሉንም ሊገልጥ ወዶ ፤ አስቀድሞ ለክብር ባዘጋጃ
ቸው በምሕረት ዕቃዎች ላይ የክብሩን ባለ ጠግነት ይገ
ልጥ ዘንድ ፥ ለጥፋት የተዘጋጁትን የቍጣ ዕቃዎች በብዙ
፳፬፤ ትዕግሥት ከቻለ ፤ እንዴት ነው ? የምሕረቱ ዕቃዎችም
ከአይሁድ ብቻ አይደሉም ፤ ነገር ግን ከአሕዛብ ደግሞ
፳፭፤ የጠራን እኛ ነን ። እንዲሁ ደግሞ በሆሴዕ ፦
ሕዝቤ ያልሆነውን ሕዝቤ ብዬ ፥ ያልተወደደችው
፳፮፤ ንም የተወደደችው ብዬ እጠራለሁ ፤ እናንተ ሕዝቤ
አይደላችሁም በተባለላቸውም ስፍራ በዚያ የሕያው
እግዚአብሔር ልጆች ተብለው ይጠራሉ
ይላል ።
፳፯· ኢሳይያስም ፦ የእስራኤል ልጆች ቍጥር ምንም እንደ
፳፰፤ ባሕር አሸዋ ቢሆን ቅሬታው ይድናል ፤ ጌታ ነገሩን ፈጽሞና
ቈርጦ በምድር ላይ ያደርገዋልና ብሎ ስለ እስራኤል ይጮ
፳፱፤ ኃል ። ኢሳይያስም እንደዚሁ ፦
ጌታ ፤ ፀባዖት ዘር ባላስቀረልን እንደ ሰዶም በሆንን
ገሞራንም በመሰልን ነበር
ብሎ አስቀድሞ ተናገረ ።
፴፤ እንግዲህ ምን እንላለን ? ጽድቅን ያልተከተሉት አሕዛብ

ጽድቅን አገኙ ፤ እርሱ ግን ከእምነት የሆነ ጽድቅ ነው ፤
እስራኤል ግን የጽድቅን ሕግ እየተከተሉ ወደ ሕግ አልደ ፴፩፤
ረሱም ። ይህስ ስለ ምንድር ነው ? በሥራ እንጂ በእምነት ፴፪·
ጽድቅን ስላልተከተሉ ነው ፤ ፴፫፤
እነሆ ፤ በጽዮን የእንቅፋት ድንጋይና የማሰናከያ
ዓለት አኖራለሁ በእርሱም የሚያምን አያፍርም
ተብሎ እንደ ተጻፈ በእንቅፋት ድንጋይ ተሰናከሉ ።

ምዕራፍ ፲ ።

ወንድሞች ሆይ ፤ የልቤ በጎ ፈቃድና ስለ እስራኤል ወደ ፩፤
እግዚአብሔር ልመናዬ እንዲድኑ ነው ። በእውቀት አይ ፪፤
ቅኑ እንጂ ለእግዚአብሔር እንዲቀኑ እመሰክርላቸዋለ
ሁና ። የእግዚአብሔርን ጽድቅ ሳያውቁ የራሳቸውንም ፫፤
ጽድቅ ሊያቆሙ ሲፈልጉ ፥ ለእግዚአብሔር ጽድቅ አልተገ
ዙም ። የሚያምኑ ሁሉ ይጸድቁ ዘንድ ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ ፬፤
ነውና ።
ሙሴ ከሕግ የሆነውን ጽድቅ የሚያደርገው ሰው በእ ፭፤
ርሱ በሕይወት እንዲኖር ጽፎአልና ። ከእምነት የሆነ ፮፤
ጽድቅ ግን እንዲህ ይላል ፦ በልብህ ፦ ማን ወደ ሰማይ ይወ
ጣል ? አትበል ፤ ይህ ክርስቶስን ለማውረድ ነው ፤ ወይም ፦ ፯፤
በልብህ ፦ ወደ ጥልቁ ማን ይወርዳል ? አትበል ፤ ይህ
ክርስቶስን ከሙታን ለማውጣት ነው ። ነገር ግን ምን ፰፤
ይላል ? በአፍህ በልብህም ሆኖ ቃሉ ቀርቦልሃል ፤ ይህም
የምንሰብከው የእምነት ቃል ነው ። ኢየሱስ ጌታ እንደ ፱፤
ሆነ በአፍህ ብትመሰክር እግዚአብሔርም ከሙታን እን
ዳነሣው በልብህ ብታምን ትድናለህና ፤ ሰው በልቡ አምኖ ፲፤
ያጸድቃልና በአፉም መስክሮ ይድናልና ። መጽሐፍ ፦ ፲፩፤
በእርሱ የሚያምን ሁሉ አያፍርም ይላልና ። በአይሁዳዊና ፲፪፤
በግሪክ ሰው መካከል ልዩነት የለምና ፤ አንዱ ጌታ የሁሉ ጌታ
ነውና ፤ ለሚጠሩትም ሁሉ ባለ ጠጋ ነው ፤ የጌታን ስም ፲፫፤
የሚጠራ ሁሉ ይድናልና ።
እንግዲህ ያላመኑበትን እንዴት አድርገው ይጠሩታል ? ፲፬፤

ባልሰሙትስ እንዴት ያምናሉ ? ያለ ሰባኪስ እንዴት ይሰ
፲፭ ሙ ? መልካሙን የምሥራች የሚያወሩ እግሮቻቸው እን
ዴት ያማሩ ናቸው ተብሎ እንደ ተጻፈ ካልተላኩ እንዴት
፲፮ ይሰብካሉ ? ነገር ግን ሁሉ ለምሥራቹ ቃል አልታዘዙም ።
ኢሳይያስ ፦ ጌታ ሆይ ፤ ምስክርነታችንን ማን አመነ ?
፲፯ ብሎአልና ። እንግዲያስ እምነት ከመስማት ነው መስማ
ትም በእግዚአብሔር ቃል ነው ።
፲፰ ዳሩ ግን ፦ ባይሰሙ ነው ወይ ? እላለሁ ። በእውነት ፦
ድምፃቸው በምድር ሁሉ ላይ ቃላቸውም እስከ ዓለም
ዳርቻ ወጣ ።
፲፱ ነገር ግን ፦ እስራኤል ባያውቁ ነው ወይ ? እላለሁ ። ሙሴ
አስቀድሞ ፦
እኔ ሕዝብ በማይሆነው አስቀናችኋለሁ በማያስተ
ውልም ሕዝብ አስቈጣችኋለሁ
፳ ብሎአል ። ኢሳይያስም ደፍሮ ፦
ላልፈለጉኝ ተገኘሁ ፤ ላልጠየቁኝም ተገለጥሁ
፳፩ አለ ። ስለ እስራኤል ግን ፦ ቀኑን ሁሉ ወደማይታዘዝና
ወደሚቃወም ሕዝብ እጆቼን ዘረጋሁ ይላል ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ እንግዲህ ፦ እግዚአብሔር ሕዝቡን ጣላቸውን ? እላለሁ ።
አይደለም ፤ እኔ ደግሞ እስራኤላዊና ከአብርሃም ዘር ከብ
፪ ንያምም ወገን ነኝና ። እግዚአብሔር አስቀድሞ ያወቃቸ
ውን ሕዝብ አልጣላቸውም ። መጽሐፍ ስለ ኤልያስ በተ
ጻፈው የሚለውን ፤ በእግዚአብሔር ፊት እስራኤልን እን
፫ ዴት እንደሚከስ ፤ አታውቁምን ? ጌታ ሆይ ፤ ነቢያትህን
ገደሉ መሠዊያዎችህንም አፈረሱ እኔም ብቻዬን ቀረሁ
፬ ነፍሴንም ይሹአታል ። ነገር ግን እግዚአብሔር መልስ ምን
አለው ? ለበዓል ያልሰገዱትን ሰባት ሺህ ሰዎች ለእኔ አስ
፭ ቀርቼአለሁ ። እንደዚሁም በአሁን ዘመን ደግሞ በጸጋ
፮ የተመረጡ ቅሬታዎች አሉ ። በጸጋ ከሆነ ግን ከሥራ መሆን

ቀርቶአል ፤ ጸጋ ያለዚያ ጸጋ መሆን ቀርቶአል ።
እንግዲህ ምንድር ነው ? እስራኤል የሚፈልጉትን አላ ፯
ገኙትም ፤ የተመረጡት ግን አገኙት ፤ ሌሎቹም ደነዘዙ ፤
እንዲሁም ፦ ዓይኖቻቸው እንዳያዩ ጆሮቻቸውም እንዳይ ፰
ሰሙ እግዚአብሔር የእንቅልፍ መንፈስን እስከ ዛሬ ድረስ
ሰጣቸው ተብሎ ተጽፎአል ። ዳዊትም ፦ ፱
ማዕዳቸው ወጥመድና አሽክላ ማሰናከያም ፍዳም
ይሁንባቸው ፤ ዓይኖቻቸው እንዳያዩ ይጨልሙ ፤ ፲
ጀርባቸውንም ዘወትር አጉብጥ
ብሎአል ።
እንግዲህ ፦ የተሰናከሉ እስኪወድቁ ድረስ ነውን ? እላ ፲፩
ለሁ ። አይደለም ፤ ነገር ግን እነርሱን ያስቀናቸው ዘንድ
በእነርሱ በደል መዳን ለአሕዛብ ሆነ ። ዳሩ ግን በደላቸው ፲፪
ለዓለም ባለ ጠግነት ፤ መጐድለታቸውም ለአሕዛብ ባለ ጠግ
ነት ከሆነ ፤ ይልቁንስ መሙላታቸው እንዴት ይሆን ?
ለእናንተም ለአሕዛብ እናገራለሁ ። እኔ የአሕዛብ ሐዋ ፲፫
ርያ በሆንሁ መጠን ሥጋዬ የሆኑትን አስቀንቼ ምናልባት ፲፬
ከእነርሱ አንዳንዱን እድን እንደ ሆነ አገልግሎቴን አከ
ብራለሁ ። የእነርሱ መጣል ለዓለም መታረቅ ከሆነ ከሙ ፲፭
ታን ከሚመጣ ሕይወት በቀር መመለሳቸው ምን ይሆን ?
በኩራቱም ቅዱስ ከሆነ ቡሆው ደግሞ ቅዱስ ነው ፤ ሥ ፲፮
ሩም ቅዱስ ከሆነ ቅርንጫፎቹ ደግሞ ቅዱሳን ናቸው ።
ነገር ግን ከቅርንጫፎች አንዳንዱ ቢሰበሩ አንተም የበ ፲፯
ረሀ ወይራ የሆንህ በመካከላቸው ገብተህ ከእነርሱ ጋር
የወይራ ዘይት ከሚወጣው ሥር ተካፋይ ከሆንህ ፤ በቅርን ፲፰
ጫፎች ላይ አትመካ ፤ ብትመካባቸው ግን ሥሩ አንተን
ይሸከምሃል እንጂ ሥሩን የምትሸከም አንተ አይደለህም ።
እንግዲህ ፦ እኔ እንድገባ ቅርንጫፎች ተሰበሩ ትል ይሆ ፲፱
ናል ። መልካም ፤ እነርሱ ካለማመን የተነሣ ተሰበሩ አን ፳
ተም ከእምነት የተነሣ ቆመሃል ። ፍራ እንጂ የትዕቢትን
ነገር አታስብ ። እግዚአብሔር እንደ ተፈጥሮት ለነበሩት ፳፩

ቅርንጫፎች የራራላቸው ካልሆነ ለአንተ ደግሞ አይራራ
፳፪ ፤ ልህምና ። እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቸርነትና ጭከና
ተመልከት ፤ ጭከናው በወደቁት ላይ ነው ፤ በቸርነቱ ግን
ጸንተህ ብትኖር የእግዚአብሔር ቸርነት በአንተ ላይ ነው ፤
፳፫ ፤ ያለዚያ አንተ ደግሞ ትቈረጣለህ ። እነዚያም ደግሞ በአ
ለማመናቸው ጸንተው ባይኖሩ በዛፉ ውስጥ ይገባሉ ፤ እግ
፳፬ ፤ ዚአብሔር መልሶ ሊያገባቸው ይችላልና ። አንተ በፍጥ
ረቱ የበረሀ ከነበረ ወይራ ተቈርጠህ እንደ ፍጥረትህ ሳት
ሆን በመልካም ወይራ ከገባህ ፤ ይልቁንስ እነዚያ በፍጥረ
ታቸው ያሉት ቅርንጫፎች በራሳቸው ወይራ እንዴት አይ
ገቡም !
፳፭ ፤ ወንድሞች ሆይ ፤ ልባሞች የሆናችሁ እንዳይመስላችሁ
ይህን ምሥጢር ታውቁ ዘንድ እወዳለሁ ፤ የአሕዛብ ሙላት
እስኪገባ ድረስ ድንዛዜ በእስራኤል በአንዳንድ በኩል ሆን
፳፮ ፤ ባቸው ፤ እንደዚሁም እስራኤል ሁሉ ይድናል ፤ እንዲህ
ተብሎ እንደ ተጻፈ ፦

መድኃኒት ከጽዮን ይወጣል ከያዕቆብም ኃጢአተኛ
፳፯ ፤ ነትን ያስወግዳል ። ኃጢአታቸውንም ስወስድላቸው
ከእነርሱ ጋር የምገባው ኪዳን ይህ ነው ።

፳፰ ፤ በወንጌልስ በኩል ስለ እናንተ ጠላቶች ናቸው ፤ በምርጫ
፳፱ ፤ በኩል ግን ስለ አባቶች ተወዳጆች ናቸው ፤ እግዚአብሔር
፴ ፤ በጸጋው ስጦታና በመጥራቱ አይጸጸትምና ። እናንተም
ቀድሞ ለእግዚአብሔር እንዳልታዘዛችሁ ፤ አሁን ግን
፴፩ ፤ ከአለመታዘዛቸው የተነሣ ምሕረት እንዳገኛችሁ ፤ እን
ዲሁ በተማራችሁበት ምሕረት እነርሱ ደግሞ ምሕረትን
፴፪ ፤ ያገኙ ዘንድ እነዚህ ደግሞ አሁን አልታዘዙም ። እግዚአ
ብሔር ሁሉን ይምር ዘንድ ሁሉን በአለመታዘዝ ዘግቶ
አልና ።
፴፫ ፤ የእግዚአብሔር ባለ ጠግነትና ጥበብ እውቀቱም እን
ዴት ጥልቅ ነው ፤ ፍርዱ እንዴት የማይመረመር ነው ፤
ለመንገዱም ፍለጋ የለውም ።

የጌታን ልብ ያወቀው ማን ነው ፤ ወይስ አማካሪው ፴፬ ፤
ማን ነበረ ፤ ወይስ ብድራቱን ይመልስ ዘንድ ለእርሱ ፴፭ ፤
አስቀድሞ የሰጠው ማን ነው ፤
ሁሉ ከእርሱና በእርሱ ለእርሱም ነውና ፤ ለእርሱ ለዘላ ፴፮ ፤
ለም ክብር ይሁን ፤ አሜን ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

እንግዲህ ፤ ወንድሞች ሆይ ፤ ሰውነታችሁን እግዚአብሔ ፩ ፤
ር ደስ የሚያሰኝና ሕያው ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ
ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ ፤
እርሱም ለአእምሮ የሚመች አገልግሎታችሁ ነው ። የእ ፪ ፤
ግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በጎና ደስ የሚያሰኝ ፍጹምም
የሆነው ነገር ምን እንደ ሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በል
ባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ ።
እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ የእምነትን መጠን እንዳካ ፫ ፤
ፈለው ፤ እንደ ባለ አእምሮ እንዲያስብ እንጂ ማሰብ ከሚ
ገባው አልፎ በትዕቢት እንዳያስብ በመካከላችሁ ላለው
ለእያንዳንዱ በተሰጠኝ ጸጋ እናገራለሁ ። በአንድ አካል ፬ ፤
ብዙ ብልቶች እንዳሉን ፤ የብልቶቹም ሁሉ ሥራ አንድ
እንዳይደለ ፤ እንዲሁ ብዙዎች ስንሆን በክርስቶስ አንድ ፭ ፤
አካል ነን ፤ እርስ በርሳችንም እያንዳንዳችን የሌላው ብል
ቶች ነን ። እንደ ተሰጠንም ጸጋ ልዩ ልዩ ስጦታ አለን ፤ ፮ ፤
ትንቢት ቢሆን እንደ እምነታችን መጠን ትንቢት እንና
ገር ፤ አገልግሎት ቢሆን በአገልግሎታችን እንትጋ ፤ የሚ ፯ ፤
ያስተምርም ቢሆን በማስተማሩ ይትጋ ፤ የሚመክርም ፰ ፤
ቢሆን በመምከሩ ይትጋ ፤ የሚሰጥ በልግስና ይስጥ ፤ የሚ
ገዛ በትጋት ይግዛ ፤ የሚምር በደስታ ይማር ።
ፍቅራችሁ ያለ ግብዝነት ይሁን ። ክፉውን ነገር ተጸየ ፱ ፤
ፉት ፤ ከበጎ ነገር ጋር ተባበሩ ፤ በወንድማማች መዋደድ ፲ ፤
እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ ፤ እርስ በርሳችሁ ተከባበሩ ፤
ለሥራ ከመትጋት አትለግሙ ፤ በመንፈስ የምትቃጠሉ ፲፩ ፤

፲፪ ፤ ሁት ፤ ለጌታ ተገዙ ፤ በተስፋ ደስ ይበላችሁ ፤ በመከራ
፲፫ ፤ ታገሡ ፤ በጸሎት ጽኑ ፤ ቅዱሳንን በሚያስፈልጋቸው እርዱ ፤
እንግዶችን ለመቀበል ትጉ ።
፲፬ ፤ የሚያሳድዱአችሁን መርቁ ፤ መርቁ እንጂ አትርገሙ ።
፲፭ ፤ ደስ ከሚላቸው ጋር ደስ ይበላችሁ ፤ ከሚያለቅሱም ጋር
፲፮ ፤ አልቅሱ ። እርስ በርሳችሁ በአንድ አሳብ ተስማሙ ፤ የት
ዕቢትን ነገር አታስቡ ፤ ነገር ግን የትሕትናን ነገር ለመ
፲፯ ፤ ሥራት ትጉ ። ልባሞች የሆናችሁ አይምሰላችሁ ። ለማ
ንም ስለ ክፉ ፈንታ ክፉን አትመልሱ ፤ በሰው ሁሉ ፊት
፲፰ ፤ መልካም የሆነውን አስቡ ። ቢቻላችሁስ በእናንተ በኩል
፲፱ ፤ ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ ። ተወዳጆች ሆይ ፤ ራሳችሁ
አትበቀሉ ፤ ለቍጣው ፈንታ ስጡ እንጂ ፤ በቀል የእኔ
ነው ፤ እኔ ብድራቱን እመልሳለሁ ይላል ጌታ ተብሎ ተጽ
፳ ፤ ፎአልና ። ጠላትህ ግን ቢራብ አብላው ፤ ቢጠማ አጠ
ጣው ፤ ይህን በማድረግህ በራሱ ላይ የእሳት ፍም ትከም
፳፩ ፤ ራለህና ። ክፉውን በመልካም አሸንፍ እንጂ በክፉ አት
ሸነፍ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ፤ ነፍስ ሁሉ በበላይ ላሉት ባለ ሥልጣናት ይገዛ ። ከእ
ግዚአብሔር ካልተገኘ በቀር ሥልጣን የለምና ፤ ያሉትም
፪ ፤ ባለ ሥልጣኖች በእግዚአብሔር የተሾሙ ናቸው ። ስለ
ዚህ ባለ ሥልጣንን የሚቃወም የእግዚአብሔርን ሥር
ዓት ይቃወማል ፤ የሚቃወሙትም በራሳቸው ላይ ፍርድን
፫ ፤ ይቀበላሉ ። ገዦዎች ለክፉ አድራጊዎች እንጂ መልካም
ለሚያደርጉ የሚያስፈሩ አይደሉምና ። ባለ ሥልጣንን
እንዳትፈራ ትወዳለህን ፤ መልካሙን አድርግ ከእርሱም
፬ ፤ ምስጋና ይሆንልሃል ፤ ለመልካም ነገር ለአንተ የእግዚአ
ብሔር አገልጋይ ነውና ። በክንቱ ግን ሰይፍ አይታጠቅ
ምና ክፉ ብታደርግ ፍራ ፤ ቍጣውን ለማሳየት ክፉ አድ
ራጊውን የሚበቀል የእግዚአብሔር አገልጋይ ነውና ።

ስለዚህ ስለ ቍጣው ብቻ አይደለም ነገር ግን ስለ ሕሊና ፭ ፤
ደግሞ መገዛት ግድ ነው ። ስለዚህ ደግሞ ትገብራላች ፮ ፤
ሁና ፤ በዚህ ነገር የሚተጉ የእግዚአብሔር አገልጋዮች
ናቸውና ። ለሁሉ የሚገባውን አስረክቡ ፤ ግብር ለሚገ ፯ ፤
ባው ግብርን ፤ ቀረጥ ለሚገባው ቀረጥን ፤ መፈራት ለሚ
ገባው መፈራትን ፤ ክብር ለሚገባው ክብርን ስጡ ።
እርስ በርሳችሁ ከመዋደድ በቀር ለማንም ዕዳ አይኑር ፰ ፤
ባችሁ ፤ ሌላውን የሚወድ ሕግን ፈጽሞታልና ። አታመ ፱ ፤
ንዝር ፤ አትግደል ፤ አትስረቅ ፤ በውሸት አትመስክር ፤
አትመኝ የሚለው ከሌላይቱ ትእዛዝ ሁሉ ጋር በዚህ ፦
ባልንጀራህን እንደ ነፍስህ ውደድ በሚለው ቃል ተጠቅ
ልሎአል ። ፍቅር ለባልንጀራው ክፉ አያደርግም ፤ ስለዚህ ፲ ፤
ፍቅር የሕግ ፍጻሜ ነው ።
ከእንቅልፍ የምትነሡበት ሰዓት አሁን እንደ ደረሰ ዘመ ፲፩ ፤
ኑን እወቁ ፤ ካመንንበት ጊዜ ይልቅ መዳናችን ዛሬ ወደ እኛ
ቀርቦአልና ። ሌሊቱ አልፎአል ፤ ቀኑም ቀርቦአል ። እን ፲፪ ፤
ግዲህ የጨለማውን ሥራ አውጥተን የብርሃንን ጋሻ ጦር
እንልበስ ። በቀን እንደምንሆን በአገባብ እንመላለስ ፤ ፲፫ ፤
በዘፈንና በስካር አይሁን ፤ በዝሙትና በመዳራት አይሁን ፤
በክርክርና በቅናት አይሁን ፤ ነገር ግን ጌታን ኢየሱስ ክር ፲፬ ፤
ስቶስን ልበሱት ፤ ምኞቱንም እንዲፈጽም ለሥጋ አታስቡ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

በእምነት የደከመውንም ተቀበሉት ፤ በአሳቡም ላይ ፩ ፤
አትፍረዱ ። ሁሉን ይበላ ዘንድ እንደ ተፈቀደለት የሚያ ፪ ፤
ምን አለ ፤ ደካማው ግን አትክልት ይበላል ። የሚበላ የማ ፫ ፤
ይበላውን አይናቀው የማይበላውም በሚበላው አይፍረድ ፤
እግዚአብሔር ተቀብሎታልና ። አንተ በሌላው ሎሌ የም ፬ ፤
ትፈርድ ማን ነህ ? እርሱ ቢቆም ወይም ቢወድቅ ለገዛ
ጌታው ነው ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ሊያቆመው ይችላ
ልና ይቆማል ።

፭ ይህ ሰው አንድ ቀን ከሌላ ቀን እንዲሻል ያስባል ፤ ያ
ግን ቀን ሁሉ አንድ እንደ ሆነ ያስባል ፤ እያንዳንዱ በገዛ
፮ አእምሮው አጥብቆ ይረዳ ። ቀንን የሚያከብር ለጌታ
ብሎ ያከብራል ፤ የሚበላም እግዚአብሔርን ያመሰግና
ልና ለጌታ ብሎ ይበላል ፤ የማይበላም ለጌታ ብሎ አይበ
፯ ላም እግዚአብሔርንም ያመሰግናል ። ከእኛ አንድ ስንኳ
፰ ለራሱ የሚኖር የለምና ፥ ለራሱም የሚሞት የለም ፤ በሕ
ይወት ሆነን ብንኖር ለጌታ እንኖራለንና ፥ ብንሞትም ለጌታ
እንሞታለን ። እንግዲህ በሕይወት ሆነን ብንኖር ወይም
፱ ብንሞት የጌታ ነን ። ስለዚህ ነገር ሙታንንም ሕያዋንንም
ይገዛ ዘንድ ክርስቶስ ሞቶአልና ሕያውም ሆኖአልና ።
፲ አንተም በወንድምህ ላይ ስለ ምን ትፈርዳለህ ? ወይስ
አንተ ደግሞ ወንድምህን ስለ ምን ትንቃለህ ? ሁላችን
በክርስቶስ ፍርድ ወንበር ፊት እንቆማለንና ።
፲፩ እኔ ሕያው ነኝ ፥ ይላል ጌታ ፥ ጕልበት ሁሉ ለእኔ
ይንበረከካል መላስም ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰ
ግናል
፲፪ ተብሎ ተጽፎአልና ። እንግዲያስ እያንዳንዳችን ስለ ራሳ
ችን ለእግዚአብሔር መልስ እንሰጣለን ።
፲፫ እንግዲህ ከዛሬ ጀምሮ እርስ በርሳችን እንፈራረድ ፤
ይልቁን ግን ለወንድም እንቅፋትን ወይም ማሰናከያን
፲፬ ማንም እንዳያኖርበት ይህን ቍረጡ ። በራሱ ርኵስ የሆነ
ነገር እንደ ሌለ በጌታ በኢየሱስ ሆኜ አውቄአለሁ ተረ
ድቼአለሁም ፤ ነገር ግን ምንም ርኵስ እንዲሆን ለሚቈ
፲፭ ጥር ለእርሱ ርኵስ ነው ። ወንድምህንም በመብል ምክ
ንያት የምታሳዝን ከሆንህ እንግዲህ በፍቅር አልተመላ
ለስህም ። ክርስቶስ ስለ እርሱ የሞተለትን እርሱን በመብ
፲፮ ልህ አታጥፋው ። እንግዲህ ለእናንተ ያለው መልካም
፲፯ ነገር አይሰደብ ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ጽድቅና
ሰላም በመንፈስ ቅዱስም የሆነ ደስታ ናት እንጂ መብልና
፲፰ መጠጥ አይደለችምና ። እንደዚህ አድርጎ ለክርስቶስ የሚ

ገዛ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘዋልና ፥ በሰውም ዘንድ የተመ
ሰገነ ነው ። እንግዲያስ ሰላም የሚቆምበትን እርስ በርሳ ፲፱
ችንም የምንታነጽበትን እንከተል ። በመብል ምክንያት ፳
የእግዚአብሔርን ሥራ አታፍርስ ። ሁሉ ንጹሕ ነው ፥
በመጠራጠር የተበላ እንደ ሆነ ግን ለዚያ ሰው ክፉ ነው ።
ሥጋን አለመብላት ወይንንም አለመጠጣት ወንድምህም ፳፩
የሚሰናከልበትን አለማድረግ መልካም ነው ። ለአንተ ፳፪
ያለህ እምነት በእግዚአብሔር ፊት ለራስህ ይሁንልህ ።
ፈትኖ መልካም እንዲሆን በሚቈጥረው ነገር በራሱ ላይ
የማይፈርድ ብፁዕ ነው ። የሚጠራጠረው ግን ቢበላ በእ ፳፫
ምነት ስላልሆነ ተኰንኖአል ፤ በእምነትም ያልሆነ ሁሉ
ኃጢአት ነው ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

እኛም ኀይለኞች የሆንን የደካሞችን ድካም እንድንሸ ፩
ከም ራሳችንንም ደስ እንዳናሰኝ ይገባናል ። እያንዳንዳችን ፪
እንድናንጸው እርሱን ለመጥቀም ባልንጀራችንን ደስ እና
ሰኝ ። ክርስቶስ ራሱን ደስ አላሰኘምና ፤ ነገር ግን ፦ አን ፫
ተን የነቀፉበት ነቀፋ ወደቀብኝ ተብሎ እንደ ተጻፈ ሆነ
በት ። በመጽናትና መጻሕፍት በሚሰጡት መጽናናት ፬
ተስፋ ይሆንልን ዘንድ አስቀድሞ የተጻፈው ሁሉ ለትም
ህርታችን ተጽፎአልና ። በአንድ ልብ ሆናችሁ በአንድ ፭፤፮
አፍ እግዚአብሔርን ፥ እርሱም የጌታችን የኢየሱስ ክር
ስቶስ አባት ፥ታከብሩ ዘንድ ፥ የትዕግሥትና የመጽናናት
አምላክ እንደ ክርስቶስ ኢየሱስ ፈቃድ እርስ በርሳችሁ
በአንድ አሳብ መሆንን ይስጣችሁ ።
ስለዚህ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ክብር እንደ ተቀበላ ፯
ችሁ እንዲሁ እርስ በርሳችሁ ተቀባበሉ ። ለአባቶች የተ ፰፤፱
ሰጠውን የተስፋ ቃል ያጸና ዘንድ ፥ ደግሞም ፦ ስለዚህ
በአሕዛብ መካከል አመሰግንሃለሁ ለስምህም እዘምራለሁ
ተብሎ እንደ ተጻፈ ፥ አሕዛብ ስለ ምሕረቱ እግዚአብሔርን

ያከብሩ ዘንድ ፣ ክርስቶስ ስለ እግዚአብሔር እውነት የመ
፱ ገረዝ አገልጋይ ሆነ እላለሁ ። ደግሞም ፦ አሕዛብ ሆይ ፣
፲ ከሕዝቡ ጋር ደስ ይበላችሁ ይላል ። ደግሞም ፦

እናንተ አሕዛብ ሁላችሁ ፣ ጌታን አመስግኑ ሕዝቦ
ችም ሁሉ ይወድሱት

፲፪ ይላል ። ደግሞም ኢሳይያስ ፦

የእሴይ ሥር አሕዛብንም ሊገዛ የሚነሣው ይሆናል ፤
በእርሱ አሕዛብ ተስፋ ያደርጋሉ

፲፫ ይላል ። የተስፋ አምላክም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተ
ስፋ እንድትበዙ በማመናችሁ ደስታንና ሰላምን ሁሉ ይሙ
ላባችሁ ።
፲፬ እኔም ራሴ ደግሞ ፣ ወንድሞቼ ሆይ ፣ በበጎነት ራሳችሁ
እንደ ተሞላችሁ ፣ እውቀትም ሁሉ እንደ ሞላባችሁ ፣
እርስ በርሳችሁም ደግሞ ልትገሠጹ እንዲቻላችሁ ስለ እና
፲፭ ንተ ተረድቼአለሁ ። ነገር ግን አሕዛብ በመንፈስ ቅዱስ
፲፮ ተቀድሰው የተወደደ መሥዋዕት ሲሆን ፣ ለእግዚአብሔር
ወንጌል እንደ ካህን እያገለገልሁ ፣ ለአሕዛብ የክርስቶስ
ኢየሱስ አገልጋይ እሆን ዘንድ ከእግዚአብሔር በተሰጠኝ
ጸጋ ምክንያት ተመልሼ ላሳስባችሁ ብዬ በአንዳንድ ቦታ
፲፯ በድፍረት ጻፍሁላችሁ ። እንግዲህ ከእግዚአብሔር ዘንድ
፲፰ በሚሆን ነገር በክርስቶስ ኢየሱስ ትምክህት አለኝ ። አሕ
፲፱ ዛብ እንዲታዘዙ ክርስቶስ በቃልና በሥራ ፣ በምልክትና
በድንቅ ነገር ኃይል ፣ በመንፈስ ቅዱስም ኃይል በእኔ አድ
ርጎ ከሠራው በቀር ምንም ልናገር አልደፍርም ፤ ስለዚህ
ከኢየሩሳሌም ጀምሬ እስከ እልዋሪቆን ድረስ እየዞርሁ
፳ የክርስቶስን ወንጌል ፈጽሜ ሰብኬአለሁ ። እንዲሁም
በሌላው ሰው መሠረት ላይ እንዳልሠራ የክርስቶስ ስም
በተጠራበት ስፍራ ሳይሆን ወንጌልን ለመስበክ ተጣጣርሁ ፤
፳፩ ነገር ግን ፦

ስለ እርሱ ያልተወራላቸው ያያሉ ፣ ያልሰሙም
ያስተውላሉ

ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው ።
ስለዚህ ደግሞ ወደ እናንተ እንዳልመጣ ብዙ ጊዜ ተከ ፳፪
ለከልሁ ። አሁን ግን በዚህ አገር ስፍራ ወደ ፊት ስለ ሌለኝ ፣ ፳፫
ከብዙ ዓመትም ጀምሬ ወደ እናንተ ልመጣ ናፍቆት ስላ
ለኝ ፣ ወደ እስጳንያ በሄድሁ ጊዜ ሳልፍ እናንተን እንዳይ ፣ ፳፬
አስቀድሜም ጥቂት ብጠግባችሁ ወደዚያ በጕዞዬ እንድ
ትረዱኝ ተስፋ አደርጋለሁ ። አሁን ግን ቅዱሳንን ለማገ ፳፭
ልገል ወደ ኢየሩሳሌም እሄዳለሁ ። መቄዶንያና አካይያ ፳፮
በኢየሩሳሌም ቅዱሳን መካከል ያሉትን ድሆች ይረዱ
ዘንድ ወደዋልና ። ወደዋልና ፣ የእነርሱም ባለ ዕዳዎች ናቸው ፤ ፳፯
አሕዛብ በእነርሱ መንፈሳዊ ነገርን ተካፋዮች ከሆኑ በሥ
ጋዊ ነገር ደግሞ ያገለግሉአቸው ዘንድ ይገባቸዋልና ።
እንግዲህ ይህን ፈጽሜ ይህን ፍሬ ካተምሁላቸው በኋላ ፳፰
በእናንተ በኩል አልፌ ወደ እስጳንያ እሄዳለሁ ፤ ወደ እና ፳፱
ንተም ስመጣ በክርስቶስ በረከት ሙላት እንድመጣ አው
ቃለሁ ።
ወንድሞች ሆይ ፣ ስለ እኔ ወደ እግዚአብሔር እየጸለያ ፴
ችሁ ከእኔ ጋር ትጋደሉ ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶ
ስና በመንፈስ ፍቅር እለምናችኋለሁ ፤ በእግዚአብሔር ፴፩
ፈቃድ በደስታ ወደ እናንተ መጥቼ ከእናንተ ጋር እንዳ ፴፪
ርፍ ፣ በይሁዳ ካሉት ከማይታዘዙ እድን ዘንድ ፣ ለኢየሩሳሌ
ምም ያለኝ አገልግሎቴ ቅዱሳንን ደስ የሚያሰኝ ይሆን
ዘንድ ጸልዩ ። የሰላምም አምላክ ከሁላችሁ ጋር ይሁን ፤ ፴፫
አሜን ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

በክንክራኦስ ባለች ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የምት ፩
ሆን እኅታችንን ፌቤንን አደራ ብያችኋለሁ ፤ ለቅዱሳን ፪
እንደሚገባ በጌታ ተቀበሉአት ፤ እርስዋ ለብዙዎች ለእ
ኔም ለራሴ ደጋፊ ነበረችና ፣ ከእናንተም በምትፈልገው
በማናቸውም ነገር እርዱአት ።

፫ ። በክርስቶስ ኢየሱስ አብረውኝ ለሚሠሩ ለጵርስቅላና ለአ
፬ ። ቂላ ሰላምታ አቅርቡልኝ ፤ እነርሱም ስለ ነፍሴ ነፍሳቸ
ውን ለሞት አቀረቡ ፤ የአሕዛብም አብያተ ክርስቲያናት
ሁሉ የሚያመሰግኑአቸው ናቸው እንጂ እኔ ብቻ አይደለ
፭ ። ሁም ፤ በቤታቸውም ላለች ቤተ ክርስቲያን ሰላምታ አቅ
ርቡልኝ ። ከእስያ ለክርስቶስ በኵራት ለሆነው ለምወ
፮ ። ደው ለአጤኔጦን ሰላምታ አቅርቡልኝ ። ስለ እናንተ ብዙ
፯ ። ለደከመች ለማርያ ሰላምታ አቅርቡልኝ ። በሐዋርያት
መካከል ስመ ጥሩዎች ስሆኑ ፤ ደግሞም ክርስቶስን በማመን
ለቀደሙኝ ፤ አብረውኝም ለታሰሩ ለዘመዶቼ ለአንዲራኒ
፰ ። ቆንና ለዩልያን ሰላምታ አቅርቡልኝ ። በጌታ ለምወደው
፱ ። ለጵልያጦን ሰላምታ አቅርቡልኝ ። በክርስቶስ አብሮን
ለሚሠራ ለኢሩባኖን ለምወደውም ለስንጣክን ሰላምታ
፲ ። አቅርቡልኝ ። በክርስቶስ መሆኑ ተፈትኖ ለተመሰገነው
ለኤጤሌን ሰላምታ አቅርቡልኝ ። ከአርስጣባሉ ቤተ ሰዎ
፲፩ ። ች ላሉት ሰላምታ አቅርቡልኝ ። ለዘመዴ ለሄሮድዮና ሰላ
ምታ አቅርቡልኝ ። ከንርቀሱ ቤተ ሰዎች በጌታ ላሉት
፲፪ ። ሰላምታ አቅርቡልኝ ። በጌታ ሆነው ለሚደክሙ ለጥር
ፊሞናና ለጢሮፊሞሳ ሰላ ታ አቅርቡልኝ ። በጌታ እጅግ
ለደከመች ለተወደደች ለጠርሲዳ ሰላምታ አቅርቡልኝ ።
፲፫ ። በጌታ ሆኖ ለታወቀ ለሩፎን ለእኔና ለእርሱም እናት ሰላ
፲፬ ። ምታ አቅርቡልኝ ። ለአስቀሪጦንና ለአፍለሶንጳ ለሄርሜ
ንም ለጳጥርባም ለሄርማንም ከእነርሱም ጋር ላሉ ወን
፲፭ ። ድሞች ሰላምታ አቅርቡልኝ ። ለፍሌጎንና ለዩልያ ለኔር
ያና ለእኅቱም ለአልንጦንም ከእነርሱም ጋር ላሉ ቅዱሳን
፲፮ ። ሁሉ ሰላምታ አቅርቡልኝ ። በተቀደሰ አሳሳም እርስ በር
ሳችሁ ሰላምታ ተሰጣጡ ። የክርስቶስ አብያተ ክርስቲያ
ናት ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል ።
፲፯ ። ነገር ግን ፤ ወንድሞች ሆይ ፤ እናንተ የተማራችሁትን
ትምህርት የሚቃወሙትን ፤ መለያየትንና ማሰናከያን የሚ
ያደርጉትን ሰዎች እንድትመለከቱ እለምናችኋለሁ ፤ ከእ

ነርሱ ዘንድ ፈቀቅ በሉ ፤ እንዲህ ያሉት ለገዛ ሆዳቸው ፲፰ ።
እንጂ ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ አይገዙምና ፤ በመል
ካምና በሚያቈላምጥ ንግግርም ተንኰል የሌለባቸውን
ሰዎች ልብ ያታልላሉ ። መታዘዛችሁ ለሁሉ ተወርቶአ ፲፱ ።
ልና ፤ እንግዲህ በእናንተ ደስ ይለኛል ፤ ነገር ግን ለበጎ ነገር
ጥበበኞች ለክፉም የዋሆች እንድትሆኑ እወዳለሁ ። የሰላ ፳ ።
ምም አምላክ ሰይጣንን ከእግራችሁ በታች ፈጥኖ ይቀጠ
ቅጠዋል ። የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከእናንተ ጋር
ይሁን ።
አብሮኝ የሚሠራ ጢሞቴዎስ ዘመዶቼም ሉቂዮስና ፳፩ ።
ኢያሶን ሱሲጴጥሮስም ሰላምታ ያቀርቡላችኋል ።
ይህን መልእክት የጻፍሁ እኔ ጤርጥዮስ በጌታ ሰላምታ ፳፪ ።
አቀርብላችኋለሁ ።
የእኔና የቤተ ክርስቲያን ሁሉ አስተናጋጅ ጋይዮስ ሰላ ፳፫ ።
ምታ ያቀርብላችኋል ። የከተማው መጋቢ ኤርስጦስ ወን
ድማችንም ኳርጥስ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል ። የጌታ ፳፬ ።
ችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን ፤ አሜን ።
እንግዲህ እንደ ወንጌሌ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስም እንደ ፳፭-
ተሰበከ ፤ ከዘላለም ዘመንም የተሰወረው አሁን ግን የታ ፳፮ ።
የው በነቢያትም መጻሕፍት የዘላለም እግዚአብሔር እንደ
አዘዘ ለእምነት መታዘዝ ይሆን ዘንድ ለአሕዛብ ሁሉ የታ
ወቀው ምሥጢር እንደ ተገለጠ መጠን ሊያበረታችሁ
ለሚችለው ፤ ብቻውን ጥበበኛ ለሆነ ለእግዚአብሔር በኢ ፳፯ ።
የሱስ ክርስቶስ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን ፤ አሜን ።